

Regeringens proposition

1983/84: 19

om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige, Danmark, Finland,
Island och Norge;

beslutad den 22 september 1983.

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

KJELL-OLOF FELDT

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen antar en lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge. Avtalet och ett till avtalet fogat protokoll har tagits in i lagen som bilaga.

Avtalet och protokollet avses bli tillämpliga på inkomst som förvärvas efter utgången av det år då avtalet och protokollet träder i kraft samt på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter ikraftträdandet eller senare. Avtalet och protokollet ersätter gällande internordiska dubbelbeskattningsavtal beträffande inkomst och förmögenhet.

Förslag till

Lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Det avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge undertecknade den 22 mars 1983 skall tillsammans med det protokoll som är fogat till avtalet och som utgör en integrerande del av detta gälla för Sveriges del. Avtalets och protokollets innehåll framgår av bilaga till denna lag.

2 § Avtalets beskattningsregler skall tillämpas endast i den mån dessa medför inskränkning av den skattskyldighet i Sverige som annars skulle föreligga.

3 § Om en person anser att det vidtagits någon åtgärd som för honom medfört eller kommer att medföra en beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet, kan han ansöka om rättelse enligt artikel 28 punkt 1 i avtalet. Sådan ansökan skall göras hos riksskatteverket.

4 § Även om en skattskyldigs inkomst eller förmögenhet enligt avtalet skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige, skall den skattskyldige lämna alla de uppgifter till ledning för taxeringen som han annars skulle ha varit skyldig att lämna.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. I anslutning härtill bestämmer regeringen från vilken tidpunkt lagen skall tillämpas på inkomst och förmögenhet som omfattas av lagen och fram till vilken tidpunkt äldre bestämmelser fortfarande skall tillämpas.

OVERENSKOMST

mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige,

der ønsker at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en eller flere af de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomst- og formueskatter, der pålignes på en kontraherende stats, dens politiske underafdelingers eller dens lokale myndigheders vegne, uden hensyn til hvorledes de opkræves.

2. Som indkomst- og formueskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, hele formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig formue eller fast ejendom, samt skatter på formueforøgelse.

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välinen SOPIMUS

tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan hallitukset,

haluten tehdä sopimuksen tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan veroihin, jotka määrätään kunkin sopimusvaltion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen lukuun tulon ja varallisuuden perusteella, verojen kantotavasta riippumatta.

2. Tulon ja varallisuuden perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai kokonaisvarallisuuden taikka tulon tai varallisuuden osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

AVTAL

mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet

Regeringarna i Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige har,

föranledda av önskan att ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet,

överenskommit om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och förmögenhet, som påförs för envar av de avtalslutande staternas, dess politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna uttages.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

SAMNINGUR

milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir

Ríkisstjórnir Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar,

sem æskja þess að gera samning til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir,

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í einu eða fleiri aðildarríkja.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og eignum sem eru álagðir vegna aðildarríkis, opinbers aðila eða sveitarstjórnar í því án tillits til þess á hvern hátt þeir eru álagðir.

2. Til skatta af tekjum og eignum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur, heildareignir eða á þætti tekna og eigna, þar með taldir skattar af ágóða af sölu lausafjár eða fasteigna, svo og skattar af verðmætisaukningu.

OVERENSKOMST

mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue

Regjeringene i Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige,

som ønsker å inngå en overenskomst om unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

De personer som overenskomsten gjelder

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en eller flere av de kontraherende stater.

Artikkel 2

De skatter som overenskomsten gjelder

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av enhver av de kontraherende stater eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.

2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom samt skatter av verdistigning.

AVTAL

mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge har,

föranledda av önskan att ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet,

överenskommit om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och förmögenhet, som påförs för envar av de avtalsslutande staternas, dess politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna uttages.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er:

- a) I Danmark:
- 1) indkomstskatten til staten;
 - 2) folkepensionsbidraget;
 - 3) det særlige folkepensionsbidrag;
 - 4) bidraget til dagpengefonden;
 - 5) sømandsskatten;
 - 6) den særlige indkomstskat;
 - 7) udbytteskatten;
 - 8) den kommunale indkomstskat;
 - 9) kirkeskatten;
 - 10) den amtskommunale indkomstskat; og
 - 11) formueskatten til staten; (herefter omtalt som "dansk skat").
- b) I Finland:
- 1) den statslige indkomst- og formueskat;
 - 2) kommunalskatten;
 - 3) kirkeskatten;
 - 4) sømandsskatten; og
 - 5) kildeskatten; (herefter omtalt som "finsk skat").
- c) I Island:
- 1) den statslige indkomstskat;
 - 2) den kommunale indkomstskat; og
 - 3) den statslige formueskat; (herefter omtalt som "islandsk skat").
- d) I Norge:
- 1) indkomst- og formueskatten til staten;
 - 2) indkomst- og formueskatten til kommunerne;
 - 3) indkomstskatten til fylkene;
 - 4) fællesskatten til skattefordelingsfonden;

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

- a) Tanskassa:
- 1) valtion tulovero;
 - 2) kansaneläkemaksu;
 - 3) erityinen kansaneläkemaksu;
 - 4) päiväraharahastolle suoritettava maksu;
 - 5) merimiesvero;
 - 6) erityinen tulovero;
 - 7) osinkovero;
 - 8) kunnan tulovero;
 - 9) kirkollisvero;
 - 10) maakunnan tulovero;
- ja
- 11) valtion varallisuusvero; (jäljempänä "Tanskan vero").
- b) Suomessa:
- 1) valtion tulo- ja varallisuusvero;
 - 2) kunnallisvero;
 - 3) kirkollisvero;
 - 4) merimiesvero; ja
 - 5) lähdevero; (jäljempänä "Suomen vero").
- c) Islannissa:
- 1) valtion tulovero;
 - 2) kunnan tulovero; ja
 - 3) valtion varallisuusvero; (jäljempänä "Islannin vero").
- d) Norjassa:
- 1) valtion tulo- ja varallisuusvero;
 - 2) kunnan tulo- ja varallisuusvero;
 - 3) maakunnan tulovero;
 - 4) verojenjakorahastolle suoritettava yhteinen vero;

3. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är:

- a) I Danmark:
- 1) inkomstskatten till staten;
 - 2) folkepensionsbidraget;
 - 3) det särskilda folkepensionsbidraget;
 - 4) bidraget till dagpenningfonden;
 - 5) sjömansskatten;
 - 6) den särskilda inkomstskatten;
 - 7) utdelningsskatten;
 - 8) den kommunala inkomstskatten;
 - 9) kyrkoskatten;
 - 10) den amtskommunala inkomstskatten; och
 - 11) förmögenhetsskatten till staten; (i det följande benämnda "dansk skatt").
- b) I Finland:
- 1) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten;
 - 2) kommunalskatten;
 - 3) kyrkoskatten;
 - 4) sjömansskatten; och
 - 5) källskatten; (i det följande benämnda "finsk skatt").
- c) I Island:
- 1) den statliga inkomstskatten;
 - 2) den kommunala inkomstskatten; och
 - 3) den statliga förmögenhetsskatten; (i det följande benämnda "isländsk skatt").
- d) I Norge:
- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten;
 - 2) inkomst- och förmögenhetsskatten till kommunerna;
 - 3) inkomstskatten till fylkena;
 - 4) den gemensamma skatten till skattefordelingsfonden;

3. Gildandi skattar sem samningurinn tekur til eru þessir:

- a) Í Danmörku:
- 1) tekjuskattur til ríkisins;
 - 2) ellilífeyristryggingagjald;
 - 3) sérstakt ellilífeyristryggingagjald;
 - 4) sjúkradagpeningasjóðsgjald;
 - 5) sjómannaskattur;
 - 6) sérstakur tekjuskattur;
 - 7) ágóðahlutaskattur;
 - 8) tekjuútsvar til sveitarfélaga;
 - 9) kirkjuskattur;
 - 10) tekjuútsvar til amta; og
 - 11) eignarskattur til ríkisins; (hér eftir nefndir "danskur skattur").

- b) Í Finnlandi:
- 1) tekju- og eignarskattur til ríkisins;
 - 2) útsvar til sveitarfélaga;
 - 3) kirkjuskattur;
 - 4) sjómannaskattur; og
 - 5) afdráttarskattur; (hér eftir nefndir "finnskur skattur").

- c) Á Íslandi:
- 1) tekjuskattur til ríkisins;
 - 2) tekjuútsvar til sveitarfélaga; og
 - 3) eignarskattur til ríkisins; (hér eftir nefndir "íslenskur skattur").

- d) Í Noregi:
- 1) tekju- og eignarskattur til ríkisins;
 - 2) tekju- og eignarútsvar til sveitarfélaga;
 - 3) tekjuskattur til fylkja;
 - 4) tekjuskattur til skattajöfnunarsjóðs;

3. De skatter som for tiden utskrives og kommer inn under overenskomsten er:

- a) I Danmark:
- 1) inntektsskatten til staten;
 - 2) folkepensionsbidraget;
 - 3) det særskilte folkepensionsbidraget;
 - 4) bidraget til dagpengefonden;
 - 5) sjømannskatten;
 - 6) den særskilte inntektsskatten;
 - 7) utbytteskatten;
 - 8) den kommunale inntektsskatten;
 - 9) kirkeskatten;
 - 10) den amtskommunale inntektsskatten; og
 - 11) formueskatten til staten; (i det følgende kalt "dansk skatt").

- b) I Finland:
- 1) inntekts- og formueskatten til staten;
 - 2) kommuneskatten;
 - 3) kirkeskatten;
 - 4) sjømannskatten; og
 - 5) kildeskatten; (i det følgende kalt "finsk skatt").

- c) I Island:
- 1) inntektsskatten til staten;
 - 2) inntektsskatten til kommunene; og
 - 3) formuesskatten til staten; (i det følgende kalt "islandsk skatt").

- d) I Norge:
- 1) inntekts- og formueskatten til staten;
 - 2) inntekts- og formueskatten til kommunene;
 - 3) inntektsskatten til fylkene;
 - 4) fellesskatten til Skattefordelingsfondet;

3. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är:

- a) I Danmark:
- 1) inkomstskatten till staten;
 - 2) folkpensionsbidraget;
 - 3) det särskilda folkpensionsbidraget;
 - 4) bidraget till dagpenningfonden;
 - 5) sjömannskatten;
 - 6) den särskilda inkomstskatten;
 - 7) utdelningsskatten;
 - 8) den kommunala inkomstskatten;
 - 9) kyrkoskatten;
 - 10) den amtskommunala inkomstskatten; och
 - 11) förmögenhetsskatten till staten; (i det följande benämnda "dansk skatt").

- b) I Finland:
- 1) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten;
 - 2) kommunalskatten;
 - 3) kyrkoskatten;
 - 4) sjömannskatten; och
 - 5) källskatten; (i det följande benämnda "finsk skatt").

- c) I Island:
- 1) den statliga inkomstskatten;
 - 2) den kommunala inkomstskatten; och
 - 3) den statliga förmögenhetsskatten; (i det följande benämnda "isländsk skatt").

- d) I Norge:
- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten;
 - 2) inkomst- och förmögenhetsskatten till kommunerna;
 - 3) inkomstskatten till fylkena;
 - 4) den gemensamma skatten till skattefordelningsfonden;

5) afgiften til staten af honorarer til udenlandske kunstnere; og

6) sømandsskatten; (herefter omtalt som "norsk skat").

e) I Sverige:

1) indkomstskatten til staten, herunder sømandsskatten og kuponskatten;

2) bevillingsafgiften for visse offentlige forestillinger;

3) "ersättningsskatten";

4) "utskiftningsskatten";

5) den kommunale indkomstskat; og

6) formueskatten til staten;

(herefter omtalt som "svensk skat").

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter denne overenskomsts underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

5. Overenskomsten finder ikke for nogen af de kontraherende staters vedkommende anvendelse på særlige skatter af gevinster ved lotteri og væddemål eller på arve- og gaveskatter.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

5) ulkomaisille taiteilijoille maksettavista hyvityksistä suoritettava maksu valtiolle; ja

6) merimiesvero; (jäljempänä "Norjan vero").

e) Ruotsissa:

1) valtion tulovero, siihen luettuina merimiesvero ja kuponkivero;

2) eräistä julkisista esityksistä suoritettava suostuntamaksu;

3) korvausvero;

4) jakovero;

5) kunnan tulovero; ja

6) valtion varallisuusvero; (jäljempänä "Ruotsin vero").

4. Tätä sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä olennaisista muutoksista.

5. Sopimusta ei missään sopimusvaltiossa sovelleta erityiseen arpajaisista ja vedonlyönnistä saadun voiton verottamiseen eikä perinnön ja lahjan verottamiseen.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanannoilla jäljempänä mainittu merkitys:

5) avgiften till staten på ersättningar till utländska artister; och

6) sjömansskatten; (i det följande benämnda "norsk skatt").

e) I Sverige:

1) den statliga inkomstskatten, däri inbegripna sjömansskatten och kupongskatten;

2) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar;

3) ersättningsskatten;

4) utskiftningsskatten;

5) den kommunala inkomstskatten; och

6) den statliga förmögenhetsskatten;

(i det följande benämnda "svensk skatt").

4. Detta avtal tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som vidtagits i respektive skattelagstiftning.

5. Avtalet tillämpas inte i fråga om någon avtalslutande stat på särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning eller på beskattning av arv och gåva.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angivna betydelse:

5) gjald til ríkisins af þóknun til erlendra listamanna; og

6) sjómannaskattur; (hér eftir nefndir "norskur skattur").

e) Í Svíþjóð:

1) tekjuskattur til ríkisins, þar með talinn sjómannaskattur og ágóðahlutaskattur;

2) "bevillingsavgiften för vissa offentliga föreställningar";

3) "ersättningskatten";

4) "utskiftningskatten";

5) tekjuútsvar til sveitarfélaga; og

6) eignarskattur til ríkisins; (hér eftir nefndir "sænskur skattur").

4. Samningurinn tekur einnig til skatta sömu eða svipaðrar tegundar sem lagðir verða á eftir undirritun samnings þessa til viðbótar eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gefa hvert öðru upplýsingar um meiri háttar breytingar sem gerðar verða á skattalögum hvers aðildarríkis um sig.

5. Samningurinn tekur ekki, að því er neitt aðildarríkjanna varðar, til sérstakra skatta af ágóða af happdrætti og vedmálum eða skatta af arfi eða gjöfum.

3. gr.

Almennar skilgreiningar

1. Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:

5) avgiften til staten på honorarer til utenlandske kunstnere m.v.; og

6) sjómansskatten; (i det følgende kalt "norsk skatt").

e) I Sverige:

1) inntektsskatten til staten, herunder sjómansskatten og kupongskatten;

2) bevillingsavgiften for visse offentlige forestillinger;

3) ersatningskatten;

4) utskiftningskatten;

5) inntektsskatten til kommunene; og

6) formuesskatten til staten; (i det følgende kalt "svensk skatt").

4. Denne overenskomst gjelder også skatter av samme eller vesentlig lignende art som etter undertegning av overenskomsten utskrives i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om vesentlige endringer som blir foretatt i de respektive staters skattelovgivning.

5. Overenskomsten får ikke i noen av de kontraherende stater anvendelse på særskilte skatter av gevinster ved lotterier og veddemål, eller på skatter av arv og gaver.

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Når ikke annet fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

5) avgiften till staten på ersättningar till utländska artister; och

6) sjómansskatten; (i det följande benämnda "norsk skatt").

e) I Sverige:

1) den statliga inkomstskatten, däri inbegripna sjómansskatten och kupongskatten;

2) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar;

3) ersättningskatten;

4) utskiftningskatten;

5) den kommunala inkomstskatten; och

6) den statliga förmögenhetsskatten; (i det följande benämnda "svensk skatt").

4. Detta avtal tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som vidtagits i respektive skattelagstiftning.

5. Avtalet tillämpas inte i fråga om någon avtalsslutande stat på särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning eller på beskattning av arv och gåva.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "Danmark" betyder Kongeriget Danmark; "Finland" betyder Republiken Finland; "Island" betyder Republiken Island; "Norge" betyder Kongeriget Norge; "Sverige" betyder Kongeriget Sverige;

Udtrykket omfatter også ethvert område beliggende udenfor de respektive landes territorialfarvande, indenfor hvilket denne stat ifølge sin lovgivning og i overensstemmelse med folkeretten har rettigheder med hensyn til udforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dennes undergrund (sådan område benævnes i denne overenskomst "kontinentalsockel");

Udtrykket "Danmark" omfatter ikke Færøerne og Grønland; udtrykket "Finland" omfatter for så vidt angår den finske kommunalskat ikke landskabet Åland; udtrykket "Norge" omfatter ikke Svalbard (herunder Bjørnøen), Jan Mayen og de norske områder ("bilande") udenfor Europa;

b) "person" omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;

c) "selskab" betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;

d) "foretagende i en kontraherende stat" og "foretagende i en anden kontraherende stat" betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontra-

a) "Suomi" tarkoittaa Suomen Tasavaltaa; "Islanti" tarkoittaa Islannin Tasavaltaa; "Norja" tarkoittaa Norjan Kuningaskuntaa; "Ruotsi" tarkoittaa Ruotsin Kuningaskuntaa; "Tanska" tarkoittaa Tanskan Kuningaskuntaa;

sanonta käsittää myös kunkin valtion aluevesien ulkopuolella olevat alueet, joilla tällä valtiolla lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti on oikeuksia merenpohjan ja sen sisustan luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön (tällaista aluetta kutsutaan tässä sopimuksessa "mannerjalustaksi");

sanonta "Tanska" ei käsitä Färsaaria eikä Grönlandia; sanonta "Suomi" ei Suomen kunnallisveron osalta käsitä Ahvenanmaan maakuntaa; sanonta "Norja" ei käsitä Huippuvuoria (jolla tarkoitetaan myös Karhuosaarta), Jan Mayenia eikä Euroopan ulkopuolella olevia Norjan alueita ("biland");

b) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

c) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

d) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittaa yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimus-

a) "Danmark" åsyftar Konungariket Danmark; "Finland" åsyftar Republiken Finland; "Island" åsyftar Republiken Island; "Norge" åsyftar Konungariket Norge; "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige;

uttrycket omfattar även varje utanför respektive stats territorialvatten beläget område, inom vilket denna stat enligt sin lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt har rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten eller i dennas underlag (sådan område benämns i detta avtal "kontinentalsockel");

uttrycket "Danmark" inbegriper inte Färöarna och Grönland; uttrycket "Finland" inbegriper inte landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten; uttrycket "Norge" inbegriper inte Svalbard (med vilket avses även Björnön), Jan Mayen och de norska områdena ("biland") utanför Europa;

b) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;

c) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person;

d) "företag i en avtalslutande stat" och "företag i annan avtalslutande stat" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalslutande stat, respektive företag som bedrivs av

a) "Danmörk" merkir Konungsríkið Danmörk; "Finnland" merkir Lýðveldið Finnland; "Ísland" merkir Lýðveldið Ísland; "Noregur" merkir Konungsríkið Noreg; "Svíþjóð" merkir Konungsríkið Svíþjóð;

hugtakið tekur einnig til sérhvers svæðis utan landhelgi hvers ríkis þar sem ríkið samkvæmt lögjöf sinni og í samræmi við þjóðarétt á rétt til rannsóknar og hagnýtingar á náttúruauðlindum á hafsbotni eða í honum (slíkt svæði er í samningi þessum nefnt "landgrunn");

hugtakið "Danmörk" tekur ekki til Færeyja og Grænlands; hugtakið "Finnland" tekur ekki til landsvæðisins Álands að því er varðar finnskt útsvar til sveitarfélaga; hugtakið "Noregur" tekur ekki til Svalbarða (þ.m.t. Bjarnarey), Jan Mayen og norskra svæða ("biland") utan Evrópu;

b) "aðili" merkir mann, félag og hvers konar önnur samtök;

c) "félag" merkir lögaðila eða hvern þann annan sem talinn er lögaðili að því er skatta varðar;

d) "fyrirtæki í aðildarríki" og "fyrirtæki í öðru aðildarríki" merkir annars vegar fyrirtæki sem rekið er af aðila, heimilisföstum í einu aðildarríki og hins vegar fyrirtæki sem rekið er af aðila

a) "Danmark" betyr Kongeriket Danmark; "Finland" betyr Republikken Finland; "Island" betyr Republikken Island; "Norge" betyr Kongeriket Norge; "Sverige" betyr Kongeriket Sverige;

uttrykket omfatter også ethvert område utenfor vedkommende stats territorialfarvann, der denne stat i samsvar med sin lovgivning og folkeretten har rettigheter med hensyn til undersøkelse og utnyttelse av naturforekomster på havbunnen eller i dens undergrunn (slíkt område kalles i denne overenskomst "kontinentalsokkel");

uttrykket "Danmark" omfatter ikke Færøene og Grønland; uttrykket "Finland" omfatter ikke landområdet Åland for så vidt angår den finske kommuneskatten; uttrykket "Norge" omfatter ikke Svalbard (herunder Bjørnøya), Jan Mayen og de norske biland utenfor Europa;

b) "person" omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;

c) "selskap" betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende blir behandlet som en juridisk person;

d) "foretagende i en kontraherende stat" og "foretagende i en annen kontraherende stat" betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foreta-

a) "Danmark" åsyftar Konungariket Danmark; "Finland" åsyftar Republikken Finland; "Island" åsyftar Republikken Island; "Norge" åsyftar Konungariket Norge; "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige;

uttrykket omfatter även varje utanför respektive stats territorialvatten beläget område, inom vilket denna stat enligt sin lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt har rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten eller i dennas underlag (sådant område benämns i detta avtal "kontinentalsockel");

uttrykket "Danmark" inbegriper inte Färöarna och Grönland; uttrykket "Finland" inbegriper inte landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten; uttrykket "Norge" inbegriper inte Svalbard (med vilket avses även Björnön), Jan Mayen och de norska områdena ("biland") utanför Europa;

b) "person" inbegriper fysisk person, bolag eller annan sammanslutning;

c) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person;

d) "företag i en avtalssslutande stat" och "företag i annan avtalssslutande stat" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalssslutande stat, respektive företag som bedrivs av

herende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat:

e) "statsborger" betyder fysiske personer, der har indfødsret i en kontraherende stat og juridiske personer eller andre sammenslutninger, der består i kraft af gældende lovgivning i en kontraherende stat;

f) "international trafik" betyder ved anvendelsen af overenskomsten i en kontraherende stat enhver transport med et skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en anden kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i den førstnævnte stat;

g) "kompetente myndighed" betyder:

1) i Danmark: ministeren for skatter og afgifter;

2) i Finland: finansministeriet;

3) i Island: finansministeren;

4) i Norge: finans- og tolddepartementet;

5) i Sverige: finansministeren;

eller den myndighed i enhver af disse stater, til hvilken det overdrages at behandle spørgsmål vedrørende denne overenskomst.

2. Ved anvendelse af denne overenskomst i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning om de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

valtiossa asuva henkilö harjoittaa;

e) "kansalainen" tarkoittaa luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus, sekä oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteensä liittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

f) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa sopimusta sopimusvaltiossa sovellettaessa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota käyttävän yrityksen tosiasiallinen johto on toisessa sopimusvaltiossa, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan ensiksi mainitussa valtiossa olevien paikkojen välillä;

g) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Tanskassa: vero- ja maksuministeriä;

2) Suomessa: valtiovarainministeriötä;

3) Islannissa: valtiovarainministeriä;

4) Norjassa: valtiovarain- ja tullidepartementtiä;

5) Ruotsissa: valtiovarainministeriä;

tai sitä kunkin valtion viranomaista, jolle annetaan tehtäväksi hoitaa tätä sopimusta koskevia kysymyksiä.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa tätä sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty ja jonka osalta asiayhteydestä ei muuta johdu, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimuksessa tarkoitettuihin veroihin sovellettavan lainsäädännön mukaan.

person med hemvist i annan avtalslutande stat;

e) "medborgare" åsyftar fysisk person som har medborgarskap i en avtalslutande stat och juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalslutande stat;

f) "internationell trafik" åsyftar vid tillämpningen av avtalet i en avtalslutande stat transport med skepp eller luftfartyg som används av företag som har sin verkliga ledning i annan avtalslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den förstnämnda staten;

g) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Danmark: ministern för skatter och avgifter;

2) i Finland: finansministeriet;

3) i Island: finansministeren;

4) i Norge: finans- och tulldepartementet;

5) i Sverige: finansministeren;

eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken uppdrages att handha frågor rörande detta avtal.

2. Då en avtalslutande stat tillämpar detta avtal anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet, ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

heimilisföstum í öðru aðildarríki;

e) "ríkisborgari" merkir mann sem á ríkisfang í aðildarríki, svo og lögaðila eða önnur samtök sem stofnað er til samkvæmt lögum sem gilda í aðildarríkinu;

f) "flutningar á alþjóðaleiðum" merkir í samningi þessum flutninga með skipi eða loftfari sem notað er af fyrirtæki sem hefur raunverulega framkvæmdastjórn í öðru aðildarríki, nema því aðeins að skipið eða loftfarið sé eingöngu notað í förum milli staða í fyrrnefnda ríkinu;

g) "bær stjórnvöld" merkir:

1) í Danmörku: skattamálaráðherra;

2) í Finnlandi: fjármálaráðuneytið;

3) á Íslandi: fjármálaráðherra;

4) í Noregi: fjármála- og tollaráðuneytið;

5) í Svíþjóð: fjármálaráðherra;

eða það stjórnvald í hverju þessara ríkja sem falið er að annast málefni varðandi samning þennan.

2. Við beitingu aðildarríkis á samningi þessum skal, nema annað leiði af samhenginu, sérhvert hugtak sem ekki er skilgreint í samningnum hafa þá merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt löggjöf hlutaðeigandi ríkis varðandi þá skatta sem samningurinn tekur til.

gende som drives av en person bosatt i en annen kontraherende stat;

e) "statsborger" betyr enhver fysisk person som er borger av en kontraherende stat og enhver juridisk person eller annen sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;

f) "internasjonal fart" betyr ved anvendelse av overenskomsten i en kontraherende stat transport med skip eller luftfartøy som drives av et foretagende som har sin virkelige ledelse i en annen kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart utelukkende mellom steder i den førstnevnte stat;

g) "kompetent myndighet" betyr:

1) i Danmark: ministeren for skatter og avgifter;

2) i Finland: finansministeriet;

3) i Island: finansministeren;

4) i Norge: finans- og tolldepartementet;

5) i Sverige: finansministeren,

eller den myndighet i enhver av disse stater som har fullmakt til å behandle spørsmål vedrørende denne overenskomst.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse av denne overenskomst skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på.

person med hemvist i annan avtalslutande stat;

e) "medborgare" åsyftar fysisk person som har medborgarskap i en avtalslutande stat och juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalslutande stat;

f) "internationell trafik" åsyftar vid tillämpningen av avtalet i en avtalslutande stat transport med skepp eller luftfartyg som används av företag som har sin verkliga ledning i annan avtalslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den förstnämnda staten;

g) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Danmark: ministern för skatter och avgifter;

2) i Finland: finansministeriet;

3) i Island: finansministeren;

4) i Norge: finans- och tulldepartementet;

5) i Sverige: finansministeren;

eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken uppdrages att handha frågor rörande detta avtal.

2. Då en avtalslutande stat tillämpar detta avtal anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet, ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat" enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, hvis skattepligt i denne stat er begrænset til indkomst fra kilder i denne stat eller der beroende formue.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i flere kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

a) Han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i flere stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);

b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han sædvanligvis har ophold;

c) hvis han sædvanligvis har ophold i flere stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen kotipaikan, asumisen, liikkeen johtopaikan tai muun sellaisen seikan nojalla. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon tai siellä olevan varallisuuden perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö on I kappaleen määräysten mukaan useassa sopimusvaltiossa asuva, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettäväänään on vakinainen asunto; jos hänen käytettäväänään on vakinainen asunto useassa valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteimmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, missä valtiossa hänen elin- etujensa keskus on, tai jos hänen käytettäväänään ei ole vakinaista asuntoa missään valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi useassa valtiossa tai ei oleskele pysyvästi missään niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bostättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.

2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person har hemvist i flera avtalslutande stater, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) Han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i flera stater, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någon stat har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i flera stater eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;

4. gr.

Heimilisfesti

1. Í samningi þessum merkir hugtakið "aðili heimilisfastur í aðildarríki" aðila sem að lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna heimilisfesti, búsetu, stjórnaradseturs eða af öðrum svipuðum ástæðum. Hugtakið tekur þó ekki til aðila sem er skattskyldur í þessu ríki einungis af tekjum sem eiga uppruna sinn þar eða af eignum sem þar eru.

2. Þegar maður telst heimilisfastur í fleiri en einu aðildarríki samkvæmt 1. tl. skal úrskurða um heimilisfesti hans eftir neðangreindum reglum:

a) Maður telst heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili; eigi hann fast heimili í fleiri ríkjum telst hann heimilisfastur í því ríki sem hann er nánast tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);

b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvaða ríki maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna eða ef hann á ekki fast heimili í neinu ríkjanna telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;

c) ef maður dvelst að jafnaði í fleiri en einu ríkjanna eða dvelst ekki að jafnaði í neinu þeirra telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket "person bosatt i en kontraherende stat" enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for foretagendets ledelse, eller ethvert annet lignende kriterium. Uttrykket omfatter imidlertid ikke noen person som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat eller formue som befinner seg der.

2. Når en fysisk person etter bestemmelsene i punkt 1 har bopel i flere kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

a) han skal anses for bosatt i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i flere stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);

b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke har en fast bolig i noen av de kontraherende stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har vanlig opphold;

c) hvis han har vanlig opphold i flere stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat i hvilken han er statsborger;

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bopättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i flera avtalslutande stater, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) Han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i flera stater, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någon stat har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i flera stater eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;

d) er han statsborger i flere stater, eller er han ikke statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de pågældende kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i flere kontraherende stater, skal den anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "fast driftssted" et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket "fast driftssted" omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og

f) en grube, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. Et bygnings-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 12 måneder.

4. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket "fast driftssted" anses for ikke at omfatte:

d) jos hän on usean valtion kansalainen tai ei ole minkään valtion kansalainen, on asianomaisten sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö on 1 kappaaleen määräysten mukaan useassa sopimusvaltiossa asuva, katsotaan henkilön asuvan siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallinen johto on.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) yrityksen johtopaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan; ja

f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, jossa luonnonvaroja louhitaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kahden-toista kuukauden ajan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

d) om han är medborgare i flera stater eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i berörda avtalslutande stater frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 annan person än fysisk person har hemvist i flera avtalslutande stater, anses personen i fråga ha hemvist i den stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad; och

f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Plats för bygnads-, anläggnings- eller installationsarbete utgör fast driftställe endast om verksamheten pågår mer än tolv månader.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:

d) ef maður á ríkisfang í fleiri en einu ríkjanna eða í engu þeirra skulu hær stjórnvöld hlutaðeigandi aðildarríkja leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Þegar aðili, annar en maður, telst heimilisfastur í fleiri en einu aðildarríki samkvæmt 1. tl. telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn hans hefur aðsetur.

5. gr.

Föst atvinnustöð

1. Í samningi þessum merkir hugtakið "föst atvinnustöð" fasta atvinnustofnun þar sem starfsemi fyrirtækis fer að nokkru eða öllu leyti fram.

2. Hugtakið "föst atvinnustöð" merkir einkum:

- a) aðsetur framkvæmdastjórnar;
- b) útibú;
- c) skrifstofu;
- d) verksmiðju;
- e) verkstæði;
- f) námu, olíu- eða gaslind, grjótnámu eða annan stað þar sem náttúruauðæfi eru nýtt.

3. Athafnasvæði fyrir byggingarframkvæmdir, mannvirkjagerð eða uppsetningarvinnu telst því aðeins föst atvinnustöð að starfsemi in vari lengur en tólf mánuði.

4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið "föst atvinnustöð" ekki til:

d) hvis han er statsborger i flere stater eller ikke i noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de angjeldende kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1. anses for bosatt (hjemmehørende) i flere kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende i den stat hvor setet for den virkelige ledelse befinner seg.

Artikel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretagedes virksomhet helt eller delvis blir uøvet.

2. Uttrykket "fast driftssted" omfatter særlig:

- a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrikk;
- e) et verksted; og
- f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.

3. Stedet for et bygningsarbeid eller anleggs- eller monteringsprosjekt utgjør et fast driftssted bare hvis virksomheten pågår i mer enn tolv måneder.

4. Uansett de foregående bestemmelser i denne artikkel skal uttrykket "fast driftssted" ikke anses å omfatte:

d) om han är medborgare i flera stater eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i berörda avtalslutande stater frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 annan person än fysisk person har hemvist i flera avtalslutande stater, anses personen i fråga ha hemvist i den stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad; och
- f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Plats för bygnads-, anläggnings- eller installationsarbete utgör fast driftställe endast om verksamheten pågår mer än tolv månader.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:

a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;

b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;

c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdelse hos et andet foretagende;

d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;

e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver anden virksomhed for foretagendet, der er af forberedende eller hjælpende karakter;

f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til samtidig udøvelse af flere af de i litra a)–e) nævnte virksomheder, forudsat at det faste forretningssted samledes virksomhed, der er et resultat heraf, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal et foretagende, i tilfælde, hvor en person, der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandles i stykke 6, handler på foretagendets vegne og har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn,

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)–e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuuttan siellä tavanomaisesti käyttää, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehavet av ett företag tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehavet av ett företag tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg;

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företaget;

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art;

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a)–e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs vid den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 6 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag – utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 – ha fast

a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum í eigu fyrirtækisins;

b) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;

c) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;

d) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð við vörukaup eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;

e) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;

f) fastrar atvinnustofnunar sem nýtt er eingöngu til að samhæfa starfsemi sem fellur undir staflíði a)–e), enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu atvinnustofnun vegna þessarar samhæfingar í undirbúnings eða aðstoðarstörfum.

5. Ef aðili, sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum 6. tl., hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í aðildarríki til að gera samninga fyrir fyrirtækið og notar hana reglulega er fyrirtæki þetta – þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. – talið hafa fasta atvinnustöð í því ríki vegna hvers konar

a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretagendet;

b) opprettholdelsen av varulager som tilhører foretagendet, utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;

c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretagendet, utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;

d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretagendet;

e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive annen virksomhet som for foretagendet er av forberedende art eller har karakteren av en hjelpevirksomhet;

f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av slike aktiviteter som nevnt i underpunktene a)–e), forutsatt at resultatet av det faste forretningssteds samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakteren av en hjelpevirksomhet.

5. Når en person, med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 6, opptretr på vegne av et foretagende og har, og vanligvis utøver, i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter i foretagendets navn, skal foretagendet uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg;

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företaget;

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art;

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a)–e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs vid den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken punkt 6 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag – utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 – ha fast

anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til hele den virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådanne forhold, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis de var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i nævnte stykke.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, forudsat at disse personer handler inden for deres sædvanlige erhvervsvirksomheds rammer.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver erhvervsvirksomhed i en anden kontraherende stat, skal ikke i sig selv medføre, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller

kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, jos tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä – joka on toisessa sopimusvaltiossa asuva taikka joka toisessa sopimusvaltiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luet-

driftsställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 4 och som – om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet – inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftsställe enligt bestämmelserna i nämnda stycke.

6. Företag anses inte ha fast driftsställe i en avtalslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i annan avtalslutande stat eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i annan avtalslutande stat (antingen från fast driftsställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftsställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripen inkomst av lanbruk och skogs-

starfsemi sem hann gegnir fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi sem þessi aðili annast fellur undir og takmarkast af ákvæðum 4. tl. og mundi ekki gera þessa föstu atvinnustofnun að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum téðs tölulíðar þótt hún væri innt af hendi á fastri atvinnustofnun.

6. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í aðildarríki þótt það reki þar viðskipti fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra.

7. Þótt félag sem er heimilisfast í aðildarríki stjórnari eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í öðru aðildarríki eða félagi sem stundar atvinnurekstur í öðru aðildarríki (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt) leiðir það eitt sér ekki til þess að annað hvort félagið sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði og nýtingu skógar) í öðru aðildarríki má

ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretagendet. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 4 og som, hvis de utøves gjennom et fast forretningssted, ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

6. Et foretagende skal ikke anses for å ha fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptre innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

7. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer, eller blir kontrollert av, et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at noen av disse selskaper skal anses å utgjøre et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk og skogbruk), som

driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i punkt 4 och som – om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet – inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda punkt.

6. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i annan avtalsslutande stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripen inkomst av lantbruk och skogs-

skovbrug), der er beliggende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. a) Udtrykket "fast ejendom" har — medmindre bestemmelserne i punkt b) medfører andet — den betydning, som udtrykket har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvori ejendommen er beliggende.

b) Udtrykket "fast ejendom" skal dog i alle tilfælde omfatte tilhør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, samt rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder eller andre naturforekomster.

3. Bestemmelsen i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning eller enhver anden form for benyttelse af fast ejendom.

4. Såfremt besiddelse af aktier eller andre andele i et selskab, hvis væsentligste formål er at eje fast ejendom, berettiger indehaveren af aktierne eller andelene til at benytte fast ejendom, der ejes af selskabet, kan indkomst, som oppebæres ved direkte brug, ved udleje eller ved enhver anden anvendelse af sådan brugsret, beskattes i den kontraherende stat, hvori den faste ejendom er beliggende.

tuna maataloudesta ja metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verotta tässä toisessa valtiossa.

2. a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

3. Tämän artiklan 1 kapaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos sellaisen yhtiön, jonka pääasiallisena tarkoituksena on omistaa kiinteää omaisuutta, osakkeiden tai muiden osuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai osuuksien omistajan käyttämään yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen käyttöoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

bruk) belägen i annan avtalslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. a) Om inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat, har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid tillhör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralforekomst, källa eller annan naturtillgång.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas på inkomst som förvärfas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag, vars huvudsakliga ändamål är att inneha fast egendom, berättigar innehavaren av aktierna eller andelarna att nyttja bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärfas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av sådan nyttjanderätt, beskattas i den avtalslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. a) Hugtakið "fasteign" hefur, nema annað leiði af ákvæðum staflíðar b), sömu merkingu og hugtakið hefur samkvæmt lögum þess aðildarríkis þar sem fasteignin er.

b) Hugtakið "fasteign" felur þó í öllum tilvikum í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnýtingu, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttarins, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu á eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum eða öðrum náttúruauðæfum.

3. Ákvæði 1. tl. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu eða hvers konar öðrum afnotum fasteignar.

4. Ef hlutabréfaeign eða önnur hlutareign í félagi, sem hefur að höfuðmarkmiði að eiga fasteign, veitir eiganda hlutabréfanna eða hlutanna rétt til að nýta fasteign í eigu félagsins má skattleggja tekjur af beinum notum, leigu eða annarri hagnýtingu afnotaréttar í því aðildarríki þar sem fasteignin er.

ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. a) Uttrykket "fast eiendom" skal når ikke noe annet fremgår av bestemmelsen i underpunkt b), ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.

b) Uttrykket "fast eiendom" omfatter imidlertid alltid tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder eller andre naturforekomster.

3. Bestemmelsen i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppbæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Når besittelse av aksjer eller andeler i et selskap, hvis hovedsakelige formål er å eie fast eiendom, gir innehaveren av aksjene eller andelene rett til å bruke fast eiendom som tilhører selskapet, kan inntekt som oppbæres ved direkte bruk, ved utleie eller ved enhver annen utnyttelse av slik bruksrett, skattlegges i den stat hvor den faste eiendom ligger.

bruk) belägen i annan avtalslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. a) Om inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat, har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralforekomst, källa eller annan naturtillgång.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag, vars huvudsakliga ändamål är att inneha fast egendom, berättigar innehavaren av aktierna eller andelarna att nyttja bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av sådan nyttjanderätt, beskattas i den avtalslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

6. Bestemmelserne i stykke 4 skal også finde anvendelse på indkomst på grundlag af en brugsret, der tillkommer et foretagende, eller som anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste indvundet af et foretagende i en kontraherende stat kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver en sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Under iagttagelse af bestemmelserne i stykke 3 skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at ville have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, som udøvede den samme eller lig-

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

6. Tämän artiklan 4 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta tai itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä käyttöoikeudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa tällä tavalla, voidaan tässä toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kussakin sopimusvaltiossa, jota asia koskee, kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edelly-

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

6. Bestämmelserna i stycke 4 tillämpas även på inkomst på grund av nyttjanderätt som innehas av företag eller som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i annan avtalslutande stat från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på sådant sätt, får företagets inkomst beskattas i denna andra stat, men endast så stor del därav som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalslutande stat bedriver rörelse i annan avtalslutande stat från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i stycke 3 föranleder annat, i envar av de berörda avtalslutande staterna till det fasta driftstället den inkomst som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor

5. Ákvæði 1. og 3. tl. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem hagnýtt er við sjálfstæða starfsemi.

6. Ákvæði 4. tl. gilda einnig um tekjur af afnotarétti í eigu fyrirtækis eða hagnýtingu hans við sjálfstæða starfsemi.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri

1. Hagnaður af atvinnurekstri fyrirtækis í aðildarríki er einungis skattskyldur í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í öðru aðildarríki frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíkan atvinnurekstur með höndum má leggja skatt á hagnað fyrirtækisins í síðarnefnda ríkinu, en þó einungis þann hluta hans sem stafar frá hinni föstu atvinnustöð.

2. Þegar fyrirtæki í aðildarríki hefur með höndum atvinnurekstur í öðru aðildarríki frá fastri atvinnustöð þar skal hvert aðildarríki, nema annað leiði af ákvæðum 3. tl., ákvarða föstu atvinnustöðinni þann hagnað sem ætla má að fallið hefði í hennar hlut ef hún hefði verið sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi sjálfstætt fram í skiptum við

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretagende, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av fritt yrke.

6. Bestemmelsene i punkt 4 får også anvendelse på inntekt på grunnlag av bruksrett som tilkommer et foretagende eller som anvendes ved utøvelsen av fritt yrke.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretagende i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i denne annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.

2. Når et foretagende i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsen i punkt 3, i hver av de kontraherende stater tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vil-

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

6. Bestämmelserna i punkt 4 tillämpas även på inkomst på grund av nyttjanderätt som innehas av företag eller som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvat, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på sådant sätt, får företagets inkomst beskattas i denna andra stat, men endast så stor del därav som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i punkt 3 föranleder annat, i envar av de berörda avtalsslutande staterna till det fasta driftstället den inkomst som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor

nende virksomhed på samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvori det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Såfremt det har været sædvane i en kontraherende stat at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foranstående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode hvert år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

tysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, eivätkä 2 kappaleen määräykset estä tätä sopimusvaltiota määräämstä verotettavaa tuloa tällaista jakamisenettelyä noudattaen. Käytettävän jakamisenetelmän on kuitenkin johdettava tässä artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaiseen tulokseen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävästä syistä muuta johdu.

och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i stycke 2 inte hindra att i denna avtalslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst anses inte hänförlig till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående stycken bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

fyrirtæki það sem hún er föst atvinnustöð fyrir.

3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útgjöld sem leiðir af því að hún er föst atvinnustöð, þar með talinn kostnaður við framkvæmdastjórn og venjulegur stjórnunarkostnaður, hvort heldur kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar.

4. Að því leyti sem venja hefur verið í aðildarríki að ákvarða hagnað fastrar atvinnustöðvar á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins á hina ýmsu hluta þess, skal ekkert í ákvæðum 2. tl. útiloka það aðildarríki frá því að ákvarða skattskyldan hagnað með þeim hætti. Aðferð sú sem notuð er við skiptinguna skal samt sem áður vera slík að niðurstaðan verði í samræmi við meginreglur þessarar greinar.

5. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna vörukaupa hennar fyrir fyrirtækið.

6. Við beitingu ákvæða framangreindra töluliða skal hagnaður sem talinn er fastri atvinnustöð ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema fullnægjandi ástæða sé til annars.

kár og optráðte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den kontraherende stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.

4. Hvis det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, skal regelen i punkt 2 ikke være til hinder for at denne kontraherende stat fastsetter den skattbare fortjeneste på denne måte. Den fremgangsmåte som anvendes, skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer eller ting for foretagendet.

6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyldestgjørende grunn for noe annet.

och självständigt avslutat af-färer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i punkt 2 inte hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst anses inte hänförlig till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående punkter bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. I tilfælde, hvor en fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og luftfart

1. Indkomst ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik kan kun beskattes i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. I det omfang denne stat ifølge sin lovgivning ikke kan beskatte hele indkomsten, kan indkomsten kun beskattes i den stat, i hvilken foretagendet er hjemmehørende.

2. Såfremt den virkelige ledelse for et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed, har sit sæde om bord på et skib, skal foretagendet anses for at have sit sæde i den kontraherende stat, i hvilken skibets reder er hjemmehørende.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste, som oppebæres ved deltagelse i en pool, i et konsortium eller i en international driftsorganisation.

Artikel 9

Indbyrdes forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor
a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i et foretagende i en anden kontraherende stat, eller

7. Milloin liiketuloon siäläytyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Meri- ja ilmakuljetus

1. Tulosta, joka saadaan laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on. Mikäli tämä valtio lain-säädäntönsä johdosta ei voi verottaa koko tulosta, verotetaan tulosta vain siinä valtiossa, jossa asuva yritys on.

2. Jos merikuljetusta harjoittavan yrityksen tosiasiallinen johto on laivassa, johdon katsotaan olevan siinä sopimusvaltiossa, jossa laivanisäntä asuu.

3. Tämän artiklan 1 kapapaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin
a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomstslag som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning. I den mån denna stat på grund av sin lagstiftning inte kan beskatta hela inkomsten, beskattas inkomsten endast i den stat där företaget har hemvist.

2. Om företag som bedriver sjöfart har sin verkliga ledning ombord på ett skepp, anses ledningen belägen i den avtalsslutande stat där skeppets redare har hemvist.

3. Bestämmelserna i styck 1 tillämpas även på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

1. I fall då
a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltager i ledningen eller övervakningen av ett företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i detta företags kapital, eller

7. Þegar hagnaður af atvinnurekstri felur í sér tekjur sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum samnings þessa skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir

1. Hagnaður af rekstri skipa eða loftfara á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur. Geti þetta ríki ekki samkvæmt eigin löggjöf skattlagt allan hagnaðinn skal einungis skattleggja hann í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast.

2. Ef aðsetur raunverulegrar framkvæmdastjórnar útgerðarfyrirtækis er um borð í skipi skal telja aðsetur hennar vera í því aðildarríki þar sem útgerðarmaður skipsins er heimilisfastur.

3. Ákvæði 1. tl. eiga einnig við um hagnað sem hlýst af þáttöku í rekstrarsamvinnu ("pool"), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki

1. Þegar:

a) fyrirtæki í aðildarríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum fyrirtækis í öðru aðildarríki eða á hluta af fjármagni þess, eða

7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretagedet har sitt sete. I den utstrekning denne stat ikke kan skattlegge hele foretagendets fortjeneste, skal inntekten bare kunne skattlegges i den stat hvor foretagedet er hjemmehørende.

2. Når et foretagende som driver skipsfart, har sin virkelige ledelse ombord i et skip, anses foretagedet for å ha setet for sin virkelige ledelse i den kontraherende stat, hvor skipets reder er bosatt (hjemmehørende).

3. Bestemmelsene i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltagelse i en "pool", et felles forretningsforetagende eller i en internasjonal driftsorganisasjon.

Artikkel 9

Foretagender med fast tilknytning til hverandre

1. I tilfelle hvor

a) et foretagende i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en annen kontraherende stat, eller

7. Inngår i inkomst av rörelse inkomstslag som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning. I den mån denna stat på grund av sin lagstiftning inte kan beskatta hela inkomsten, beskattas inkomsten endast i den stat där företaget har hemvist.

2. Om företag som bedriver sjöfart har sin verkliga ledning ombord på ett skepp, anses ledningen belägen i den avtalsslutande stat där skeppets redare har hemvist.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas även på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intresse-gemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av ett företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i en anden kontraherende stat, skal følgende iagttages.

Såfremt der mellem de pågældende foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Opstår der i en kontraherende stat spørgsmål som omhandlet i stykke 1, skal den kompetente myndighed i en anden kontraherende stat, som berøres af spørgsmålet, underrettes med henblik på af overveje en regulering vedrørende opgørelsen af fortjenesten for det foretagende, der er hjemmehørende i sådan anden stat. Såfremt der er anledning hertil, kan de kompetente myndigheder træffe særlig aftale om fortjenestens fordeling.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i en anden

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta, noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kaupallisissa tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehoja, jotka poikkeavat siitä mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Jos sopimusvaltiossa syntyy 1 kappaleessa tarkoitettu kysymys, on tästä ilmoitettava toisen sopimusvaltion, jota asia koskee, toimivaltaiselle viranomaiselle siinä tarkoituksessa, että voitaisiin harkita tällaisessa toisessa valtiossa asuvan yrityksen tuloa koskevan laskeلمان tarkistamista. Milloin syytä on, toimivaltaiset viranomaiset voivat kohtuullisella tavalla sopia keskenään tulon jakamisesta.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalslutande stat som ett företag i annan avtalslutande stat eller äger del i dessa företags kapital, iakttages följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. Då i en avtalslutande stat uppkommer fråga som avses i stycke 1, skall behörig myndighet i annan avtalslutande stat som berörs av frågan underrättas i syfte att överväga justering i fråga om beräkningen av inkomsten för det företag som har hemvist i sådan annan stat. När anledning därtill föreligger, kan de behöriga myndigheterna träffa skäligt avgörande om inkomstens fördelning.

Artikel 10

Dividend

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalslutande stat till person med hemvist i annan avtalslutande stat får beskattas i den-

b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum fyrirtækis í aðildarríki, svo og fyrirtækis í öðru aðildarríki, eða eiga hluta af fjármagni þeirra

skulu eftirfarandi ákvæði gilda:

Ef hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða ákveða skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta eða fjármáls sviðinu sem eru frábrugðin því sem væri ef fyrirtækin væru hvort öðru óháð má telja allan hagnað, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, sem hagnað þess fyrirtækis og skattleggja hann í samræmi við það.

2. Rísi upp mál í aðildarríki sem ákvæði 1. tl. taka til skal bæru stjórnvaldi í öðru aðildarríki sem málið varðar gert aðvart svo að það megi íhuga hvort breyta skuli uppgjöri á hagnaði fyrirtækis sem heimilisfast er í því ríki. Ef svo ber undir geta bær stjórnvöld gert samkomulag um skiptingu hagnaðarins.

10. gr.

Ágóðahlutir

1. Ágóðahluti sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en kontraherende stat og et foretagende i en annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Hvis det mellom vedkommende foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem, som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretagender, kan enhver fortjeneste som uten slike vilkår ville ha tilfalt et av foretagendene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendets fortjeneste.

2. Når det i en kontraherende stat oppstår spørsmål som omhandlet i punkt 1, skal den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat som berøres av spørsmålet, underrettes med henblikk på å overveie justering av inntektsberegningen for det foretagende som er hjemmehørende i denne annen stat. Når det foreligger grunn til det, kan de kompetente myndigheter treffe rimelig avgjørelse om inntektsfordeling.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i en annen kontraherende stat, kan

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övertvakningen av såväl ett företag i en avtalslutande stat som ett företag i annan avtalslutande stat eller äger del i dessa företags kapital, iakttagas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. Då i en avtalslutande stat uppkommer fråga som avses i punkt 1, skall behörig myndighet i annan avtalslutande stat som berörs av frågan underrättas i syfte att överväga justering i fråga om beräkningen av inkomsten för det företag som har hemvist i sådan annan stat. När anledning därtill föreligger, kan de behöriga myndigheterna träffa skäligt avgörande om inkomstens fördelning.

Artikel 10

Utdelning

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalslutande stat till person med hemvist i annan avtalslutande stat får beskattas i den

kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Såfremt en udbyttemodtager, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat end den, i hvilken han er hjemmehørende, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med erhvervsvirksomhed, som drives fra det faste driftssted, respektive frit erhverv, som udøves fra det faste sted, skal, uanset bestemmelserne i stykke 1 og 3, udbytte, der udbetales fra et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en sådan modtager, beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 i den kontraherende stat, hvor det faste driftssted, henholdsvis det faste sted, er beliggende.

3. Udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan tillige beskattes i den kontraherende stat, hvori det selskab, der betaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat, der pålignes, må ikke overstige:

a) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis modtageren er et selskab (bortset fra personsammenslutninger og dødsboer), der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;

toisessa valtiossa.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla osingon saajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 ja 3 kappaleen määräysten estämättä, osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa tällaiselle saajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa asuva osingon maksava yhtiö on, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta siten määrättävä vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos saajana on yhtiö (lukuun ottamatta henkilöyhteenliittymää ja kuolinpesää), joka välittömästi hallitsee vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;

na andra stat.

2. I fall då mottagare av dividend med hemvist i en avtalssslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalssslutande stat än den där han har hemvist samt den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 3, dividend från bolag med hemvist i en avtalssslutande stat till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalssslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Dividend från bolag med hemvist i en avtalssslutande stat till person med hemvist i annan avtalssslutande stat får beskattas även i den avtalssslutande stat där bolaget som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men den skatt som sålunda påförs får inte överstiga:

a) 5 procent av dividendens bruttobelopp, om mottagaren är ett bolag (med undantag för personsammanslutning och dödsbo) som direkt behärskar minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital;

2. Þegar viðtakandi ágóðahlutar er heimilisfastur í aðildarríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og hlutareignin sem af er greiddur ágóðahluturinn er raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er í hinni föstu stofnun, mega, þrátt fyrir ákvæði 1. og 3. tl., ágóðahlutur sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.

3. Ágóðahluti sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki má einnig skattleggja í því aðildarríki þar sem félagið sem ágóðahlutina greiðir er heimilisfast samkvæmt löggjöf þess ríkis, en sá skattur sem þannig er álagður má að hámarki vera:

a) 5 af hundraði af vergrí fjárhæð ágóðahlutanna ef viðtakandi er félag (að undanskildum samtökum aðila og dánarbúum) sem ræður beint yfir að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhlutdeildar í félaginu sem ágóðahlutina greiðir;

skattlegges í denne annen stat.

2. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får ikke anvendelse når mottageren av dividendene er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der hvor han er bosatt og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til næringsvirksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelse av fritt yrke fra et fast sted. I så tilfelle skattlegges dividendene etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

3. Dividender fra et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i en annen kontraherende stat, kan også skattlegges i den kontraherende stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til lovgivningen i denne stat. Den skattesats som anvendes må imidlertid ikke overstige:

a) 5 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis mottageren er et selskap (unntatt personsammenslutning og dødsbo) som direkte kontrollerer minst 25 prosent av det utdelende selskaps aksjekapital;

na andra stat.

2. I fall dá mottagare av utdelning med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftsställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftsstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 3, utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftsstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat får beskattas även där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men den skatt som sålunda påförs får inte överstiga:

a) 5 procent av utdelningens bruttobelopp, om mottagaren är ett bolag (med undantag för personsammanslutning och dödsbo) som direkt behärskar minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital;

b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 3 a) kan islandsk skat på udbytte forhøjes fra 5 pct. til højst 15 pct. i det omfang, sådant udbytte er fra draget ved opgørelsen af det udbyttebetalende selskabs indkomst ved fastsættelsen af islandsk skat.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 3 a) kan norsk skat på udbytte forhøjes til højst 15 pct. Denne bestemmelse gælder, så længe norske selskaber er berettigede til fradrag for udloddet udbytte ved statskatteberegningen.

6. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af begrænsningerne i henhold til stykke 3-5.

Bestemmelserne i stykke 3-5 berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

7. Udtrykket "udbytte" betyder i denne artikel indkomst af aktier, andelsbeviser eller andre rettigheder, det ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst fra andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, i hvilken det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

8. Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal udbytte fra et selskab, der er hjemmehø-

b) 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä muissa tapauksissa.

4. Tämän artiklan 3 kappaleen a) kohdan määräysten estämättä voidaan osingosta suoritettavaa Islannin veroa korottaa 5 prosentista enintään 15 prosenttiin, sikäli kuin tällaista osinkoa on vähennetty maksavan yhtiön tulosta Islannin veroa määrättäessä.

5. Tämän artiklan 3 kappaleen a) kohdan määräysten estämättä voidaan osingosta suoritettavaa Norjan veroa korottaa enintään 15 prosenttiin. Tämä määräys on voimassa niin kauan kuin norjalaisilla yhtiöllä on oikeus valtionverotuksessa vähentää jaettua voittoa.

6. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään, miten 3-5 kappaleen mukaisia rajoituksia sovelletaan.

Tämän artiklan 3-5 kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

7. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista, osuustodistuksista tai muista voitto-osuuteen oikeuttavista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa asuva voitonjakava yhtiö on, kohdellaan verotuksellisesti samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

8. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka

b) 15 procent av dividendens bruttobelopp i övriga fall.

4. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 3 a) får isländsk skatt på dividend höjas från 5 procent till högst 15 procent i den mån sådan dividend dragits av från det utbetalande bolagets inkomst vid bestämmandet av isländsk skatt.

5. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 3 a) får norsk skatt på dividend höjas till högst 15 procent. Denna bestämmelse gäller så länge norska bolag är berättigade till avdrag vid statsbeskattningen för utdelad vinst.

6. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet att genomföra begränsningarna enligt styckena 3-5.

Bestämmelserna i styckena 3-5 berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

7. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist i skattehänseende behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

8. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 skall dividend från bolag med hemvist

b) 15 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna í öðrum tilvikum.

4. Þrátt fyrir ákvæði stafliðar a) í 3. tl. má hækka íslenskan skatt af ágóðahluta úr 5 af hundraði í að hámarki 15 af hundraði, að svo miklu leyti sem slíkur ágóðahlutur hefur verið dreginn frá tekjum félagsins, sem ágóðahlutinn greiddi, við álagningu íslensks skatts.

5. Þrátt fyrir ákvæði stafliðar a) í 3. tl. má hækka norskan skatt af ágóðahluta í að hámarki 15 af hundraði. Þetta ákvæði gildir meðan norskum félögum er heimill frádráttur vegna úthlutaðs ágóða við álagningu skatta til ríkisins.

6. Þær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gera með sér samkomulag um hvernig beita skuli takmörkunum samkvæmt 3.–5. tl.

Ákvæði 3.–5. tl. eru óviðkomandi skattlagningu félags af ágóða sem ágóðahluturinn er greiddur af.

7. Hugtakið "ágóðahlutur" merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum, hlutdeildarskírteinum eða öðrum réttindum sem ekki eru skuldakröfur en veita rétt til hlutdeildar í ágóða, svo og tekjur af öðrum félagsréttindum sem við skattlagningu er farið með á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem úthlutunina framkvæmir er heimilisfast.

8. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skal ágóðahlutur greiddur af félagi heimilisföstu í aðild-

b) 15 prosent av dividenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.

4. Uansett bestemmelsene i punkt 3 a) kan islandsk skatt av dividender forhøyes fra 5 prosent til høyst 15 prosent i den utstrekning slike dividender er fratrukket i det utdelende selskaps inntekt ved fastsettelsen av islandsk skatt.

5. Uansett bestemmelsene i punkt 3 a) kan norsk skatt av dividender forhøyes til høyst 15 prosent. Denne bestemmelse gjelder så lenge norske selskaper ved statskatteligningen er berettiget til fradrag i inntekten for utdelte dividenter.

6. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal treffe avtale om fremgangsmåten for gjennomføringen av begrensningene i henhold til punktene 3–5.

Bestemmelsene i punktene 3–5 berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste hvorav dividendene utdeles.

7. Uttrykket "dividender" betyr i denne artikkel inntekt av aksjer, andelsbevis eller andre rettigheter, som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.

8. Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal dividender fra et selskap hjemmehørende i

b) 15 procent av utdelingens bruttobelopp i øvrige fall.

4. Utan hinder av bestemmelsene i punkt 3 a) får islandsk skatt på utdeling höjas från 5 procent till högst 15 procent i den mån sådan utdelning dragits av från det utbetalande bolagets inkomst vid bestämmandet av islandsk skatt.

5. Utan hinder av bestemmelsene i punkt 3 a) får norsk skatt på utdeling höjas till högst 15 procent. Denna bestemmelse gäller så länge norska bolag är berättigade till avdrag vid statsbeskattningen för utdelad vinst.

6. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet att genomföra begränsningarna enligt punkterna 3–5.

Bestämmelserna i punkterna 3–5 berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

7. Med uttrycket "utdelning" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist i skattehänseende behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

8. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning från bolag med hem-

rende i en kontraherende stat, til et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Danmark, i denne anden stat være fritaget for beskatning i det omfang, dette ville have været tilfældet ifølge lovgivningen i denne anden stat, såfremt begge selskaber havde været hjemmehørende der.

Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Danmark, til et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, være fritaget for beskatning i Danmark i overensstemmelse med dansk lovgivning.

I det omfang udbyttebeløbet, der udbetales for et indkomstår af et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, til et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, modsvares af udbytte, som det førstnævnte selskab, direkte eller gennem formidling af en juridisk person, i samme eller tidligere indkomstår har oppebåret af aktier eller andre andele i et selskab, der er hjemmehørende i en tredje stat, indrømmes imidlertid fritagelse for skat i en anden kontraherende stat i henhold til første afsnit kun, såfremt

a) det udbytte, som er oppebåret af aktierne eller andelene i selskabet, der er hjemmehørende i en tredje stat, er undergivet beskatning i Danmark, eller,

b) hvis dette ikke er tilfældet, udbyttet ville have været fritaget for skat i en anden kontraherende stat, såfremt aktierne eller andelene i selskabet, der er hjemmehø-

sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa muussa sopimusvaltiossa kuin Tanskassa asuvalle yhtiölle, verosta tässä toisessa valtiossa sikäli kuin vapautus olisi myönnetty tämän toisen valtion lainsäädännön mukaan, jos molemmat yhtiöt olisivat olleet siellä asuvia.

Tämän artiklan 1 kappaaleen määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka muussa sopimusvaltiossa kuin Tanskassa asuva yhtiö maksaa Tanskassa asuvalle yhtiölle, verosta Tanskassa Tanskan lainsäädännön mukaan.

Sikäli kuin osinko, jonka Tanskassa asuva yhtiö verovuodelta maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle yhtiölle, vastaa osinkoa, jonka ensiksi mainittu yhtiö välittömästi tai oikeushenkilön välityksellä on samana tai sitä aikaisempina verovuosina nostanut kolmannessa valtiossa asuvan yhtiön osakkeiden tai muiden osuuksien perusteella, myönnetään kuitenkin ensimmäisen alakappaleen mukainen vapautus verosta toisessa sopimusvaltiossa vain, jos

a) osinko, joka on nostettu kolmannessa valtiossa asuvan yhtiön osakkeiden tai osuuksien perusteella, on verotettu Tanskassa tai,

b) jollei näin ole, osinko olisi ollut vapaa verosta toisessa sopimusvaltiossa, jos kolmannessa valtiossa asuvan yhtiön osakkeet tai osuudet olisivat olleet

i en avtalsslutande stat till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark i denna andra stat vara undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna andra stat, om båda bolagen hade varit hemmahörande där.

Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 skall dividend från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark till bolag med hemvist i Danmark vara undantagen från beskattning i Danmark enligt dansk lagstiftning.

I den mån beloppet av dividend, som för ett skatteår utbetalas av bolag med hemvist i Danmark till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat, motsvaras av dividend, som det förstnämnda bolaget, direkt eller genom förmedling av juridisk person, under samma eller tidigare skatteår uppburit på aktier eller andra andelar i bolag med hemvist i tredje stat, gäller emellertid undantag från skatt i annan avtalsslutande stat enligt första avsnittet endast om

a) den dividend, som uppburits på aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat, underkastats beskattning i Danmark eller,

b) om så inte är fallet, dividenden skulle ha varit undantagen från skatt i annan avtalsslutande stat, om aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat

arríki til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki en Danmörku vera undanþeginn skattlagningu í síðarnefnda ríkinu að svo miklu leyti sem hann hefði verið það samkvæmt löggjöf þess ríkis hefðu bæði félögin verið heimilisföst þar.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skal ágóðahlutur greiddur af félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki en Danmörku til félags heimilisfasts í Danmörku vera undanþeginn skattlagningu í Danmörku samkvæmt danskri löggjöf.

Í þeim mæli sem ágóðahlutur, sem félag heimilisfasts í Danmörku hefur greitt á tekjuári til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki, svarar til ágóðahlutar, sem fyrirnefnda félagið hefur hlotið beint eða fyrir milligöngu lögaðila á sama tekjuári eða fyrri, af hlutabréfum eða öðrum félagsréttindum í félagi heimilisföstu í þriðja ríki, gildir undanþága frá skattlagningu í öðru aðildarríki samkvæmt 1. mgr. því aðeins:

a) að sá ágóðahlutur sem myndaðist af hlutabréfum eða félagsréttindum í félagi heimilisföstu í þriðja ríki sé skattlagður í Danmörku eða;

b) ef svo er ekki, að ágóðahluturinn ætti að vera undanþeginn skatti í öðru aðildarríki ef hlutabréfin eða félagsréttindin í félagi heimilisföstu í þriðja ríki væru í

en kontraherendur til et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat enn Danmark, i denne annen stat være unntatt fra beskatning i den utstrekning dette ville ha vært tilfelle etter lovgivningen i denne annen stat om begge selskaper hadde vært hjemmehørende der.

Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal dividender fra et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat enn Danmark, til et selskap hjemmehørende i Danmark, være unntatt fra beskatning i Danmark i overensstemmelse med dansk lovgivning.

I den utstrekning dividendebeløpet, som for et inntektsår utbetales av et selskap hjemmehørende i Danmark til et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat, svarer til dividender som det førstnevnte selskap direkte eller gjennom formidling av en juridisk person, i samme eller tidligere inntektsår oppebar av aksjer eller andre andeler i et selskap hjemmehørende i en tredje stat, gjelder imidlertid fritagelsen for skatt i den annen kontraherende stat i henhold til første ledd under dette punkt bare for så vidt

a) de dividender som er oppbåret av aksjer eller andeler fra selskap hjemmehørende i en tredje stat, blir undergitt beskatning i Danmark, eller

b) om så ikke er tilfelle, dividendene ville ha vært unntatt fra skatt i en annen kontraherende stat, om aksjene eller andelene i selskapet hjemmehørende i den

vist i en avtalsslutende stat till bolag med hemvist i annan avtalsslutende stat än Danmark i denna andra stat vara undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna andra stat, om båda bolagen hade varit hemmahörande där.

Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark till bolag med hemvist i Danmark vara undantagen från beskattning i Danmark enligt dansk lagstiftning.

I den mån beloppet av utdelning, som för ett beskattningsår utbetalas av bolag med hemvist i Danmark till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat, motsvaras av utdelning, som det förstnämnda bolaget, direkt eller genom förmedling av en juridisk person, under samma eller tidigare beskattningsår uppburit på aktier eller andra andelar i bolag med hemvist i tredje stat, gäller emellertid undantag från skatt i annan avtalsslutande stat enligt första stycket endast om

a) den utdelning, som uppburits på aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat, underkastats beskattning i Danmark eller,

b) om så inte är fallet, utdelningen skulle ha varit undantagen från skatt i annan avtalsslutande stat, om aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat

rende i en tredje stat, ejedes direkte af selskabet, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat.

For så vidt angår udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i Island, til et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, gælder fritagelsen for beskatning i en anden kontraherende stat i henhold til første afsnit kun i det omfang, udbyttet ved beregning af islandsk skat ikke må fradrages i det islandske selskabs indkomst.

9. Uanset bestemmelserne i stykke 3–5 kan de kompetente myndigheder i de kontraherende stater aftale, at udbytte, som tilfalder en i aftalen navngiven institution med alment velgørende eller andet almennyttigt formål, der i medfør af lovgivningen i den kontraherende stat, i hvilken institutionen er hjemmehørende, er fritaget for beskatning af udbytte, skal være fritaget for den i en anden kontraherende stat gældende beskatning af udbytte fra selskaber i denne anden stat.

10. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra en anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne an-

toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön välittömässä omistuksessa.

Islannissa asuvan yhtiön toisessa sopimusvaltiossa asuvalle yhtiölle maksaman osingon osalta myönnetään ensimmäisen alakappaleen mukainen vapautus verosta toisessa sopimusvaltiossa vain sikäli kuin osinkoa ei saa vähentää islantilaisen yhtiön tulosta Islannin veroa laskettaessa.

9. Tämän artiklan 3–5 kappaleen estämättä voivat sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopia keskenään, että osinko, jonka sopimuksessa nimetty, tarkoituksestaan yleisesti hyvä tekevä tai muutoin yleishyödyllinen laitos, joka on vapaa osingosta suoritettava verosta sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, jossa laitos on asuva, vapautetaan toisessa sopimusvaltiossa tässä toisessa valtiossa olevalta yhtiöltä saadusta osingosta suoritettavasta verosta.

10. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiassa liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään verottaa yhtiön jakamattomasta voitosta, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi

innehafts direkt av bolaget med hemvist i annan avtalslutande stat.

I fråga om dividend från bolag med hemvist i Island till bolag med hemvist i annan avtalslutande stat gäller undantag från beskattning i annan avtalslutande stat enligt första avsnittet endast i den mån dividenden vid beräkning av isländsk skatt inte får avdragas från det isländska bolagets inkomst.

9. Utan hinder av bestämmelserna i styckena 3–5 kan de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna komma överens om att dividend, som tillfaller i överenskommen namngiven institution med allmänt välgörande eller annat allmännyttigt ändamål, vilken enligt lagstiftningen i den avtalslutande stat där institutionen har hemvist är undantagen från skatt på dividend, skall i annan avtalslutande stat vara befriad från skatt på dividend från bolag i denna andra stat.

10. Om bolag med hemvist i en avtalslutande stat förvärvar inkomst från annan avtalslutande stat, får denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt el-

beinni eigu félagsins í fyrrnefnda aðildarríkinu.

Um ágóðahlut frá félagi heimilisföstu á Íslandi til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki gildir undanþága frá skattlagningu í öðru aðildarríki samkvæmt 1. mgr. aðeins að því leyti sem ágóðahluturinn er ekki frádráttarþær frá tekjum íslenska félagsins við ákvörðun íslensks skatts.

9. Þrátt fyrir ákvæðin í 3.–5. tl. geta bær stjórnvöld í aðildarríkjunum gert samkomulag um að ágóðahlutur, sem fellur til stofnunar, nafngreindrar í samkomulaginu, sem hefur líkna starfsemi eða önnur almannaheill að markmiði sem undanþegin skatti af ágóðahlutum samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem stofnunin er heimilisföst, skuli í öðru aðildarríki vera undanþegin skatti af ágóðahlutum frá félagi í því ríki.

10. Ef félag heimilisfast í aðildarríki fær tekjur frá öðru aðildarríki getur síðarnefnda ríkið hvorki skattlagt ágóðahlut sem félagið greiðir nema að því leyti sem ágóðahluturinn er greiddur aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutar eignin sem af er greiddur ágóðahluturinn er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í síðarnefnda ríkinu né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt ágóðahlutirnir eða óúthlutaði hagnaðurinn séu

tredje stat var direkte eiet av selskapet hjemmehørende i den annen kontraherende stat.

Hva angår dividender fra selskap hjemmehørende i Island til selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat, gjelder fritagelsen for skatt i den annen kontraherende stat etter første ledd bare i den utstrekning dividendene ved beregningen av islandsk skatt ikke kommer til fradrag i det islandske selskaps inntekt.

9. Uansett bestemmelsene i punktene 3–5 kan de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avtale at dividender, som tilfaller en i avtalen navngitt institusjon med alment, veldedig eller annet almennyttig formål, som etter lovgivningen i den kontraherende stat der institusjonen er hjemmehørende er fritatt for skatt av dividender, skal være fritatt i en annen kontraherende stat for skatt av dividender fra selskap i denne annen stat.

10. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppebærer inntekt fra en annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, medmindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd, selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte over-

innehafts direkt av bolaget med hemvist i annan avtalslutande stat.

I frága um utdelning frá bolag med hemvist í Island till bolag med hemvist í annan avtalsslutande stat gæller undantag frá beskattning i annan avtalsslutande stat enligt första stycket endast i den mån utdelningen vid beräkning av islandsk skatt inte får avdragas från det islandska bolagets inkomst.

9. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 3–5 kan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna komma överens om att utdelning, som tillfaller i överenskommelsen namngiven institution med allmänt välgörande eller annat allmännyttigt ändamål, vilken enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där institutionen har hemvist är undantagen från skatt på utdelning, skall i annan avtalsslutande stat vara befriad från skatt på utdelning från bolag i denna andra stat.

10. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvat inkomst från annan avtalsslutande stat, får denna andra stat inte beskatta utdelning som bolaget betalar, utom i den mån utdelningen betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten

den stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste nogen skat på ikke-udloddet fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst hidrørende fra denne anden stat.

11. Udtrykket "person-sammenslutning" i denne artikel betyder:

a) for så vidt angår Danmark: interessentskab, kommanditselskab og partrederi;

b) for så vidt angår Finland: "öppet bolag", "kommanditbolag", "partrederibolag" og anden sammenslutning, som omhandles i 4 § 2 mom. i lov om skat på indkomst og formue (1043/74) og som ikke beskattes som selvstændigt skattesubjekt;

c) for så vidt angår Island: "sameignarfélag" og "samlög", som ikke beskattes som selvstændigt skattesubjekt;

d) for så vidt angår Norge: enhver sammenslutning med undtagelse af "aksjeselskap" og "kommandittaksjeselskap";

e) for så vidt angår Sverige: "handelsbolag", "kommanditbolag" og "enkelt bolag".

koostuiksi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11. Sanonta "henkilöyhteinliittymä" tässä artiklassa tarkoittaa:

a) Tanskan osalta: "interessentskab", "kommanditselskab" ja "partrederi" nimisiä yhteinliittymiä;

b) Suomen osalta: avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, laivansiännistöyhtiötä ja muuta tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua yhteinliittymää, milloin niitä ei veroteta itsenäisinä verosubjekteina;

c) Islannin osalta: "sameignarfélag" ja "samlög" nimisiä yhteinliittymiä, milloin niitä ei veroteta itsenäisinä verosubjekteina;

d) Norjan osalta: kaikkia yhteinliittymiä, lukuun ottamatta "aksjeselskap" ja "kommandittaksjeselskap" nimisiä yhteinliittymiä;

e) Ruotsin osalta: kauppayhtiötä, kommandiittiyhtiötä ja siviiliyhtiötä.

ler delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

11. Uttrycket "person-sammanslutning" i denna artikel avser:

a) i fråga om Danmark: "interessentskab", "kommanditselskab" och "partrederi";

b) i fråga om Finland: öppet bolag, kommanditbolag, partrederibolag och annan sammanslutning som avses i 4 § 2 mom. lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (1043/74) och som inte beskattas såsom självständigt skattesubjekt;

c) i fråga om Island: "sameignarfélag" och "samlög" som inte beskattas såsom självständiga skattesubjekt;

d) i fråga om Norge: varje sammanslutning utom "aksjeselskap" och "kommandittaksjeselskap";

e) i fråga om Sverige: handelsbolag, kommanditbolag och enkelt bolag.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en i en anden kontraherende stat hjemmehørende person, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Såfremt en rentemodtager, der er hjemmehørende

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla koron saajalla

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av ränta med hemvist i en av-

að öllu eða nokkru leyti tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

skudd bestär helt eller delvis av inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

11. Hugtakið "samtök aðila" í þessari grein merkir:

a) varðandi Danmörku: "interessentskab", "kommanditselskab" og "partrederi";

b) varðandi Finnland: "öppet bolag", "kommanditbolag", "partrederibolag" og önnur samtök sem getið er í 2. mgr. 4 gr. laga um skatt af tekjum og eignum (1043/74) og ekki eru skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar;

c) varðandi Ísland: sameignarfélög og samlög sem ekki eru skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar;

d) varðandi Noreg: hvers konar samtök önnur en "aksjeselskap" og "kommandittaksjeselskap";

e) varðandi Svíþjóð: "handelsbolag", "kommanditbolag" og "enkelt bolag".

11. gr.
Vextir

1. Vexti sem myndast í aðildarríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar viðtakandi vaxta er heimilisfastur í aðildarríki

11. Uttrykket "person-sammenslutning" i denne artikkel betyr:

a) for så vidt angår Danmark: "interessentskab", "kommanditselskab" og "partrederi";

b) for så vidt angår Finland: "öppet bolag", "kommanditbolag", "partrederibolag", og annen sammenslutning som omhandles i 4 § 2 mom. i loven om skatt på inntekt og formue (1043/74) og som ikke skattlegges som selvstendig skattesubjekt;

c) for så vidt angår Island: "sameignarfélög" og "samlög" som ikke skattlegges som selvstendige skattesubjekter;

d) for så vidt angår Norge: enhver sammenslutning utenom "aksjeselskap" og "kommandittaksjeselskap";

e) for så vidt angår Sverige: "handelsbolag", "kommanditbolag", og "enkelt bolag".

Artikkel 11
Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i en annen kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når

11. Uttrykket "person-sammanslutning" i denna artikkel avser:

a) i fråga om Danmark: "interessentskab", "kommanditselskab" och "partrederi";

b) i fråga om Finland: öppet bolag, kommanditbolag, partrederibolag och annan sammanslutning som avses i 4 § 2 mom. lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (1043/74) och som inte beskattas såsom självständigt skattesubjekt;

c) i fråga om Island: "sameignarfélög" och "samlög" som inte beskattas såsom självständiga skattesubjekt;

d) i fråga om Norge: varje sammanslutning utom "aksjeselskap" och "kommandittaksjeselskap";

e) i fråga om Sverige: handelsbolag, kommanditbolag och enkelt bolag.

Artikel 11
Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av ränta med hemvist i en av-

i en kontraherende stat, har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat end den, i hvilken han er hjemmehørende, og den fordring, der ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med erhvervsvirksomhed, som drives fra det faste driftssted, respektive frit erhverv, som udøves fra det faste sted, skal, uanset bestemmelserne i stykke 1, renter, som hidrører fra en kontraherende stat og betales til en sådan modtager, beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 i den kontraherende stat, hvor det faste driftssted, henholdsvis det faste sted, er beliggende.

3. Udtrykket "rente" betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke. Udtrykket omfatter især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg som følge af for sen betaling skal ikke anses for renter i denne artikel.

4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den, der modtager, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger

on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, i kappaleen määräysten estämättä, korosta joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan tällaiselle saajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavaa sakkomaksua ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

4. Jos koron määrä maksajan ja saajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan velkaan nähden määrän, josta maksaja ja saaja olisivat

talsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalslutande stat än den där han har hemvist samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, ränta som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket äsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripna agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

4. I fråga om sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att räntebeloppet, med hänsyn till den skuld för vilken räntan betalas, över-

en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og krafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun, mega, þrátt fyrir ákvæði 1. t.l., vextir sem myndast í aðildarríki og greiddir eru slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.

3. Hugtakið "vextir" merkir í þessari grein tekjur af hvers konar kröfu án tillits til þess hvort hún er tryggð með væði í fasteign eða ekki eða hvort hún felur í sér rétt til hlutdeildar í hagnaði skuldunautar eða ekki. Hugtakið tekur sérstaklega til tekna af ríkisskuldabréfum og tekna af öðrum skuldabréfum eða skuldarviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og ágóði tengdur slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldarviðurkenningum. Dráttarvextir vegna vanskila teljast ekki vextir samkvæmt þessari grein.

4. Þegar sérstakt samband milli greiðanda og viðtakanda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila leiðir til þess að vaxtafjárhæðin er hærri, miðað við þá skuldarkröfu sem hún er greidd af, en sú vaxtafjárhæð sem greiðandi

mottageren av rentene er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der han er bosatt, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til den næringsvirksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelse av fritt yrke fra det faste sted. I så fall skattlegges mottageren etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

3. Med uttrykket "renter" i denne artikkel forstås inntekt av fordringer av enhver art uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller medfører rett til andel i skyldnerens overskudd. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og overskudd som skriver seg fra slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Morarenter som følge av for sen betaling skal ikke anses som renter i denne artikkel.

4. Når det betalte rentebeløp på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og fordringshaveren, eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha

talsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalslutande stat än den där han har hemvist samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, ränta som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom in-teckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripna agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

4. I fråga om sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person förleder att räntebeloppet, med hänsyn till den skuld för vilken räntan betalas, över-

det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og modtageren, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de berørte kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Såfremt en royaltymodtager, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat end den, hvori han er hjemmehørende, og den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med erhvervsvirksomhed, som drives fra det faste driftssted, respektive frit erhverv, som udøves fra det faste sted, skal, uanset bestemmelserne i stykke 1, royalties, som hidrører fra en kontraherende stat og betales til en sådan modtager, beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 i den kontraherende stat, i hvilken det faste driftssted, henholdsvis det faste sted, er beliggende.

sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylitävältä maksun osasta kunkin asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla rojaltin saajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, I kappaleen määräysten estämättä, rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan tällaiselle saajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

stiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte föreligger, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av royalty med hemvist i en avtalslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalslutande stat än den där han har hemvist samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, royalty som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

og viðtakandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal skattleggja fjárhæðina sem umfram er samkvæmt löggjöf hvers hlutadeigandi aðildarríkis að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

vært avtalt mellom skyldneren og fordringshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

stiger det beløp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte förelagat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

12. gr.

Póknun

1. Póknun sem myndast í aðildarríki og greidd er aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar viðtakandi póknunar er heimilisfastur í aðildarríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og réttindin eða eignin sem póknunin stafar frá eru raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun, má, þrátt fyrir ákvæði 1. tl., póknun sem myndast í aðildarríki og greidd er slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7 gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i en annen kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når mottageren av royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der han er bosatt, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royalty reelt er knyttet til den næringsvirksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelse av fritt yrke fra det faste sted. I så fall skattlegges mottageren etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av royalty med hemvist i en avtalslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalslutande stat än den där han har hemvist samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, royalty som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Udtrykket "royalties" betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde (herunder biograffilm samt film og bånd til radio- og fjernsynsudsendinger), ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den, der modtager, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de betalte royalties, når hensyn tages til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem den, der betaler, og modtageren, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de berørte kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuvafilmi sekä radio- ja televisiolähetyksessä käytettävä filmi ja nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta sekä teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön käyttämisestä tai käyttöoikeudesta tahi teollisia, kaupallisia tai tieteellisiä kokemuksia koskevista tiedoista.

4. Jos rojaltin määrä maksajan ja saajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja saaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävältä osasta kunkin asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av betalning som mottages såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk (biograffilm samt film och band för radio- och televisionssändning häri inbegripna), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod samt för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. I fråga om sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte förelagat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

3. Hugtakið "þóknun" merkir í þessari grein hvers konar greiðslu sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til að hagnýta hvers konar höfundarrétt á bókmennta-, lista- eða vísindasviðinu (þar með talðar kvikmyndir og mynd- og hljóðsegulhönd fyrir hljóðvarps- og sjónvarpsSENDINGAR), einkaleyfi, vörumerki, mynstur eða líkón, áætlanir, leynilega formúlu eða framleiðsluáðferð, og fyrir afnot eða rétt til að hagnýta iðnaðar-, viðskipta- eða vísindabúnað eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.

4. Þegar sérstakt samband milli greiðanda og viðtakanda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila leiðir til þess að fjárhæð þóknunarinnar er hærrí, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem hún er greiðsla fyrir, en sú fjárhæð sem greiðandi og viðtakandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal skattleggja fjárhæðina sem umfram er samkvæmt löggjöf hvers hlutadeigandi aðildarríkis að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

3. Med uttrykket "royalty" i denne artikkel forstås betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter (herunder kinematografiske filmer og filmer og bånd for radio- eller fjernsynsutsendelse), patenter, varemerker, mønster eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke, industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

4. Når det betalte royaltybeløp på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomstens øvrige bestemmelser.

3. Med uttrykket "royalty" forstås i denna artikel varje slag av betalning som mottages såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk (biograf-film samt film och band för radio- och televisionssändning häri inbegripna), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod samt för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. I fråga om sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royalty betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, stykke 2, og som er beliggende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktie eller anden andel, som omhandlet i artikel 6, stykke 4, kan beskattes i den kontraherende stat, hvori den faste ejendom er beliggende.

3. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i en anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i en anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

4. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, samt af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. I det omfang denne stat på

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettuna ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 4 kappaleessa tarkoitettuna osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

4. Voitosta, joka saadaan kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan sekä ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on. Mikäli tämä valtio lainsää-

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalssslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 och som är belägen i annan avtalssslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i en avtalssslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel som avses i artikel 6 stycke 4, får beskattas i den avtalslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalslutande stat har i annan avtalslutande stat, eller av lös egendom hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalslutande stat har i annan avtalslutande stat, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

4. Vinst på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik samt lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg beskattas endast i den avtalslutande stat där företaget har sin verkliga ledning. I den mån denna stat på grund av sin lagstiftning inte

13. gr.

Söluhagnaður af eignum

1. Hagnað sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur af sölu fasteignar sem nánar er skilgreind í 2. tl. 6. gr. sem er í öðru aðildarríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hagnað sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur af sölu hlutabréfa eða annarra hlutareigna, sbr. 4. tl. 6. gr., má skattleggja í því aðildarríki þar sem fasteignin er.

3. Hagnað sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareigna fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki, eða lausafjár sem tilheyrir fastrí stofnun sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur til þess að leysa af hendi sjálfstæða starfsemi í öðru aðildarríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastrí atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastrí stofnun.

4. Hagnað sem hlýst af sölu skips eða loftfars sem notað er á alþjóðaleiðum, svo og lausafjár sem tengt er notkun slíks skips eða loftfars, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur. Geti þetta ríki ekki samkvæmt eigin löggjöf skattlagt allan hagnaðinn

Artikkel 13

Formuesgevinnt

1. Gevinnt sem en person bosatt í en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 punkt 2, og som ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Gevinnt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av aksje eller annen andel som omhandlet i artikkel 6 punkt 4, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor den faste eiendom ligger.

3. Gevinnt ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også gevinnt ved avhendelse av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinnt ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretagendet), eller av fast sted som nevnt.

4. Gevinnt ved avhendelse av skip eller luftfartøy i internasjonal fart samt løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete. I den utstrekning denne stat på grunn av sin lovgivning ikke kan beskatte hele gevinnten,

Artikel 13

Realisationsvinnt

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2 och som är belägen i annan avtalslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i en avtalslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel som avses i artikel 6 punkt 4, får beskattas i den avtalslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalslutande stat har i annan avtalslutande stat, eller av lös egendom hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalslutande stat har i annan avtalslutande stat, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

4. Vinst på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik samt lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg beskattas endast i den avtalslutande stat där företaget har sin verkliga ledning. I den mån denna stat på grund av sin lagstiftning inte kan beskatta hela vinsten,

grund af sin lovgivning ikke kan beskattes hele fortjenesten, kan fortjenesten kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

5. Fortjeneste ved afhændelse af andre aktiver end de i stykke 1—4 omhandlede kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

6. Bestemmelserne i stykke 5 berører ikke Norges ret til i henhold til sin egen lovgivning at beskatte fortjeneste ved afhændelse af aktier i et norsk selskab, når aktierne tilhører en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, og som inden for de sidste 5 år før afhændelsen af aktierne har været hjemmehørende i Norge.

7. Bestemmelserne i stykke 5 berører ikke Sveriges ret til i henhold til sin egen lovgivning at beskatte fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier eller andele i selskaber, hvis væsentlige aktiver består i fast ejendom, såfremt den omhandlede person har været hjemmehørende i Sverige inden for de sidste 5 år før afhændelsen.

däntönsä johdosta ei voi verottaa koko voitosta, verotetaan voitosta vain siinä valtiossa, jossa asuva yritys on.

5. Voitosta, joka saadaan muun kuin 1—4 kappaleessa tarkoitettun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

6. Tämän artiklan 5 kappaleen määräykset eivät vaikuta Norjan oikeuteen oman lainsäädäntönsä mukaan verottaa voitosta, joka saadaan norjalaisen yhtiön osakkeiden luovutuksesta, kun osakkeet omistaa toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, joka jonakin ajanjaksona viimeisten viiden vuoden aikana ennen luovutusta on asunut Norjassa.

7. Tämän artiklan 5 kappaleen määräykset eivät vaikuta Ruotsin oikeuteen oman lainsäädäntönsä mukaan verottaa voitosta, jonka toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeiden tai osuuskisien luovutuksesta, jonka varoista olennaisen osan muodostaa kiinteä omaisuus, edellyttäen että henkilö on asunut Ruotsissa jonakin ajanjaksona viimeisten viiden vuoden aikana ennen luovutusta.

kan beskatta hela vinsten, beskattas vinsten endast i den stat där företaget har hemvist.

5. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i styckena 1—4 beskattas endast i den avtalslutande stat där överlåtaren har hemvist.

6. Bestämmelserna i stycke 5 berör inte Norges rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst på grund av överlåtelse av aktier i norskt bolag när aktierna tillhör person som har hemvist i annan avtalslutande stat och som under någon del av de senaste fem åren före överlåtelsen av aktierna har haft hemvist i Norge.

7. Bestämmelserna i stycke 5 berör inte Sveriges rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst som person med hemvist i annan avtalslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktier eller andelar i bolag vars väsentliga tillgångar utgörs av fast egendom, under förutsättning att personen i fråga har haft hemvist i Sverige under någon del av de senaste fem åren före överlåtelsen.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet selvstændigt arbejde af lignende karakter oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat,

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, jolle hänellä ole toisessa sopimus-

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om han inte i annan avtals-

skal einungis skattleggja hagnaðinn í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast.

5. Hagnað sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í 1.–4. t.l. skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

6. Ákvæði 5. t.l. raska ekki rétti Noregs til þess að skattleggja samkvæmt eigin löggjöf hagnað af sölu hlutabréfa í norsku félagi þegar hlutabréfin tilheyra aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki og hann hefur verið heimilisfastur í Noregi um eitthvert skeið á síðustu fimm árum fyrir sölu hlutabréfanna.

7. Ákvæði 5. t.l. raska ekki rétti Svíþjóðar til þess að skattleggja samkvæmt eigin löggjöf hagnað sem aðili heimilisfastur í öðru aðildarríki hlýtur af sölu hlutabréfa eða hlutareigna í félagi sem á megin-hluta eigna sinna í fasteignum, enda hafi hlutadeigandi aðili verið heimilisfastur í Svíþjóð um eitthvert skeið á síðustu fimm árum fyrir sölna.

skal den bare kunne skattlegges i den stat foretagendet er hjemmehørende.

5. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn omhandlet i punktene 1–4 skal bare kunne skattelegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

6. Bestemmelsene i punkt 5 påvirker ikke Norges rett til i henhold til sin egen lovgivning å skattlegge gevinst ved avhendelse av aksjer i et norsk selskap, når aksjene tilhører en person som er bosatt i en annen kontraherende stat, og som i noen del av de siste fem år før avhendelsen av aksjene har hatt bopel i Norge.

7. Bestemmelsene i punkt 5 påvirker ikke Sveriges rett til i henhold til sin egen lovgivning å skattlegge gevinst ved avhendelse av aksjer eller andeler i selskap hvis vesentlige eiendeler består av fast eiendom som en person bosatt i en annen kontraherende stat oppbærer, såfremt den omhandlede person har hatt bopel i Sverige i noen del av de siste fem år før avhendelsen.

beskattas vinsten endast i den stat där företaget har hemvist.

5. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i punkterna 1–4 beskattas endast i den avtalslutande stat där överlåtaren har hemvist.

6. Bestämmelserna i punkt 5 berör inte Norges rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst på grund av överlåtelse av aktier i norskt bolag när aktierna tillhör person som har hemvist i annan avtalslutande stat och som under någon del av de senaste fem åren före överlåtelsen av aktierna har haft hemvist i Norge.

7. Bestämmelserna i punkt 5 berör inte Sveriges rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst som person med hemvist i annan avtalslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktier eller andelar i bolag vars väsentliga tillgångar utgörs av fast egendom, under förutsättning att personen i fråga har haft hemvist i Sverige under någon del av de senaste fem åren före överlåtelsen.

14. gr.

Sjálfstæð starfsemi

1. Tækjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af sjálfstæðri starfsemi eða öðru sjálfstæðu starfi skal einungis skattleggja í því ríki nema hann hafi fasta stofnun í öðru aðildarríki þar sem

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester (fritt yrke)

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat erverver gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen selvstendig virksomhet, skal bare kunne skattlegges i denne stat, med

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om han inte i annan avtals-

medmindre han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i en anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. Såfremt han har et sådant fast sted, kan indkomsten beskattes i denne anden stat, men kun i det omfang den kan henføres til dette faste sted.

2. Udtrykket "frit erhverv" omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannende eller undervisende virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personlige tjenesteydelser

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18, 19, 20 og 21 ikke medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i en anden kontraherende stat. Er arbejdet udført i denne anden stat, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes der.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold, udført i en anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, såfremt:

a) modtageren opholder sig i denne anden stat i en

valtiossa kiinteää paikkaa, joka on vakinaisesti hänen käytettäväänään toiminnan harjoittamista varten. Jos hänellä on tällainen kiinteä paikka, voidaan tulosta verottaa tässä toisessa valtiossa, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään paikkaan kuuluvaksi.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatust- ja opetustoiminnan sekä sen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 16, 18, 19, 20 ja 21 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta, palkkiosta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kapaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee tässä toisessa valtiossa yhdessä tai

slutande stat har stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten. Om han har sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast så stor del därav som är hänförlig till denna stadigvarande anordning.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 föranleder annat, beskattas lön, arvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i annan avtalslutande stat. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär för arbete som utförs i annan avtalslutande stat, endast i den förstnämnda staten, om

a) mottagaren vistas i denna andra stat under tidrymd

hann getur stundað starfsemi sína reglulega. Hafi hann slíka fasta stofnun má skattleggja tekjurnar í síðarnefnda ríkinu en þó einungis þann hluta þeirra sem stafa frá hinni föstu stofnun.

2. Hugtakið "sjálfstæð starfsemi" merkir einkum sjálfstæða starfsemi á sviði vísinda, bókmennta, lista, uppeldis- og kennslumála, svo og sjálfstæð störf lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.

Launað starf

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 16., 18., 19., 20. og 21 gr. skulu starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald sem aðili heimilisfastur í aðildarríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki, nema starfið sé innt af hendi í öðru aðildarríki. Ef starfið er innt af hendi í öðru aðildarríki má skattleggja þar endurgjaldið fyrir starfið.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skal endurgjald sem aðila heimilisföstum í aðildarríki hlotnast fyrir starf sem hann innir af höndum í öðru aðildarríki einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:

a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri

mindre han i en annen kontraherende stat har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet for utøvelsen av hans virksomhet. Hvis han råder over slikt sted, kan inntekten skattlegges i denne annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives dette faste sted.

2. Uttrykket "fritt yrke" omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Privat tjeneste (lønnarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18, 19, 20 og 21 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre arbeidet er utført i en annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført i denne annen stat, kan godtgjørelse for dette skattlegges der.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, kan godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat, mottar i anledning av lønnarbeid utført i en annen kontraherende stat, bare skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at:

a) mottageren oppholder seg i denne annen stat i ett

slutande stat har stadigvarande anordning, som regelmessigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten. Om han har sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast så stor del därav som är hänförlig till denna stadigvarande anordning.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 föranleder annat, beskattas lön, arvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i annan avtalslutande stat. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär för arbete som utförs i annan avtalslutande stat, endast i den förstnämnda staten, om

a) mottagaren vistas i denna andra stat under tidrymd

eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i det pågældende kalenderår, og

b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i denne anden stat, og

c) vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i denne anden stat.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for arbejde, som udføres om bord på et

a) dansk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skib kun beskattes i den kontraherende stat, hvis nationalitet skibet har; ved anvendelsen af denne bestemmelse sidestilles udenlandsk skib, som befragtes på såkaldt bareboat-basis af et foretagende i en kontraherende stat, med dansk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skib;

b) luftfartøj i international trafik kun beskattes i den kontraherende stat, hvori den, som oppebærer arbejdsindkomsten, er hjemmehørende;

c) fiske-, sælfangst- eller hvalfangstfartøj kun beskattes i den kontraherende stat, hvori den, som erhverver arbejdsindkomsten, er hjemmehørende, også i tilfælde, hvor vederlaget for arbejdet erlægges i form af en vis part eller andel af overskuddet af fiskeri-, sælfangst- eller hvalfangstvirksomheden.

useammassa jaksossa yhteensä enintään 183 päivää kalenterivuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei ole tässä toisessa valtiossa asuva, sekä

c) hyvityksellä ei rasi-teta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on tässä toisessa valtiossa.

3. Edellä tässä artiklassa olevien määräysten estämättä verotetaan tulosta, joka saadaan epäitsenäisestä työstä, milloin työ tehdään:

a) suomalaisessa, islantilaisessa, norjalaisessa, ruotsalaisessa tai tanskalaisessa laivassa, vain siinä sopimusvaltiossa, jonka kansallisuus laivalla on; sopimusvaltiossa olevan yrityksen niin sanottuun bareboat ehdoin rahattaama ulkomainen laiva rinnastetaan tätä määräystä sovellettaessa vastaavasti suomalaiseseen, islantilaiseen, norjalaiseen, ruotsalaiseen tai tanskalaiseen laivaan;

b) kansainvälisessä liikenteessä olevassa ilmaluoksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa työtulon saaja asuu;

c) kalastus-, hylkeenpyynti- tai valaanpyyntialuoksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa työtulon saaja asuu, myös silloin kun tulo työstä saadaan tiettyinä osuutena tai osana kalastus-, hylkeenpyynti- tai valaanpyyntitoiminnan voitosta.

eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i denna andra stat eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i denna andra stat.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete som utförs ombord på

a) danskt, finskt, isländskt, norskt eller svenskt skepp endast i den avtalslutande stat vars nationalitet skeppet har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställs utländskt skepp, som befraktas på så kallad bareboat basis av ett företag i en avtalslutande stat, med danskt, finskt, isländskt, norskt respektive svenskt skepp;

b) luftfartyg i internationell trafik endast i den avtalslutande stat där den som förvärvar arbetsinkomsten har hemvist;

c) fiske-, sælfångst- eller valfångstfartyg endast i den avtalslutande stat där den som förvärvar arbetsinkomsten har hemvist, även då inkomsten för arbetet utgår i form av viss lott eller andel av vinsten av fiske-, sælfångst- eller valfångstverksamheten.

skipi, þó ekki lengur en í 183 daga samtals á viðkomandi almanaksári, og

b) endurgjaldið er innt af höndum af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem ekki er heimilisfastur í hinu ríkinu og

c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stofnun sem vinnuveitandinn rekur í hinu ríkinu.

3. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar skal skattleggja endurgjald fyrir störf unnin um borð í:

a) dönsku, finnsku, íslensku, norsku eða sænsku skipi einungis í því aðildarríki þar sem skipið er skráð; við beitingu þessa ákvæðis er erlent skip sem fyrirtæki í aðildarríki tekur á leigu án áhafnar ("bareboat basis") lagt að jöfnu við danskt, finnskt, íslenskt, norskt eða sænskt skip;

b) loftfari á alþjóðaleiðum einungis í því aðildarríki þar sem sá er aflar endurgjaldsins er heimilisfastur;

c) fiskveiði-, selveiði- eða hvalveiðiskipi einungis í því aðildarríki þar sem sá er aflar endurgjaldsins er heimilisfastur, einnig þótt endurgjaldið miðist við ákveðinn aflahlut eða ágóðahlut af fisk-, sel- eða hvalveiðum.

eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende kalenderår, og

b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i denne annen stat, og

c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i denne annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel skattlegges lønnsarbeid utført ombord på:

a) dansk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skip bare i den kontraherende stat hvis nasjonalitet skipet har; ved anvendelsen av denne bestemmelse skal utenlandsk skip, som befraktes på såkalt bareboat basis av et foretagende i en kontraherende stat, likestilles med henholdsvis dansk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skip;

b) luftfartøy i internasjonal fart bare i den kontraherende stat hvor den som oppbærer godtgjørelsen for lønnsarbeidet er bosatt;

c) fiske-, selfangst- eller hvalfangstfartøy bare i den kontraherende stat hvor den som oppbærer lønnsgodtgjørelsen er bosatt, også når godtgjørelsen for lønnsarbeidet utredes i form av en viss lott eller part av utbyttet av fiske-, selfangst- eller hvalfangstvirksomheten.

eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i denna andra stat eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftsställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i denna andra stat.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete som utförs ombord på

a) danskt, finskt, isländskt, norskt eller svenskt skepp endast i den avtalslutande stat vars nationalitet skeppet har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställs utländskt skepp, som befraktas på så kallad bareboat basis av ett företag i en avtalslutande stat, med danskt, finskt, isländskt, norskt respektive svenskt skepp;

b) luftfartyg i internationell trafik endast i den avtalslutande stat där den som förvärvar arbetsinkomsten har hemvist;

c) fiske-, sälfångst- eller valfångstfartyg endast i den avtalslutande stat där den som förvärvar arbetsinkomsten har hemvist, även då inkomsten för arbetet utgår i form av viss lott eller andel av vinsten av fiske-, sälfångst- eller valfångstverksamheten.

Artikel 16

Bestyrelshonorarer

Bestyrelshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller andet lignende organ i et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker, eller som sportsmand, ved hans i denne egenskab i den anden kontraherende stat udøvede virksomhed, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved den virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en sportsmand i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, i hvilken kunstnerens eller sportsmandens virksomhed udøves.

3. Såfremt den kontraherende stat, hvori den i stykke 1 og 2 omhandlede virksomhed udøves, på grund af sin lovgivning ikke kan beskatte den der omtalte indkomst, kan indkomsten kun

16 artikla

Johtajanpalkkio

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön johtokunnan tai muun sellaisen elimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa taiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaitelijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toiseessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta toiminnasta, ei tule taiteilijalle tai urheilijalle itselleen vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa taiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Jos sopimusvaltio, jossa 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettua toimintaa harjoitetaan, ei verolainsäädäntönsä mukaan voi verottaa siellä mainitusta tulosta, verotetaan tulosta vain siinä sopi-

Artikel 16

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i annan avtalslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i annan avtalslutande stat i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller av idrottsman, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom verksamhet, som artist eller idrottsman utövar i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrottsmannen själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalslutande stat där artisten eller idrottsmannen utövar verksamheten.

3. Om den avtalslutande stat, där verksamhet som avses i styckena 1 och 2 utövas, enligt sin lagstiftning inte kan beskatta där angiven inkomst, beskattas inkomsten endast i den avtalslu-

16. gr.

Stjórnarlaun

Stjórnarlaun og annað svipað endurgjald sem aðila heimilisföstum í aðildarríki hlotnast vegna setu í stjórn eða stjórnarígildi í félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.

Listamenn og íþróttamenn

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. má skattleggja aðila heimilislástan í aðildarríki af tekjum sem hann aflar í öðru aðildarríki af persónulegum störfum sem listamaður, svo sem leikhús- eða kvikmyndaleikari, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar tekjur af starfi, sem framkvæmt er af listamanni eða íþróttamanni sem slíkkum, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má þrátt fyrir ákvæði 7., 14. og 15. gr. skattleggja tekjurnar í því aðildarríki þar sem starfsemi listamannsins eða íþróttamannsins fer fram.

3. Ef aðildarríki, þar sem starfsemi sú sem um ræðir í 1. og 2. tl. fer fram, getur ekki samkvæmt eigin löggjöf skattlagt tekjur þar sem þar um ræðir skal einungis skattleggja tekjurnar í því aðild-

Artikkel 16

Styregodtgjörrelse m. v.

Styregodtgjörrelse og annet lignende vederlag som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller annet lignende organ i et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved personlig virksomhet i en annen kontraherende stat som artist, såsom skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist, musiker eller idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.

2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av artist eller idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan denne inntekt uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.

3. Hvis den kontraherende stat der virksomhet som omhandlet i punktene 1 og 2 utøves, på grunn av sin lovgivning ikke kan skattlegge den der omhandlede inntekt, skal den bare kunne skatt-

Artikel 16

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i annan avtalslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i annan avtalslutande stat i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller av idrottsman, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom verksamhet, som artist eller idrottsman utövar i denna egenskap, inte tillfaller artisen eller idrottsmannen själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalslutande stat där artisen eller idrottsmannen utövar verksamheten.

3. Om den avtalslutande stat, där verksamhet som avses i punkterna 1 och 2 utövas, enligt sin lagstiftning inte kan beskatta där angiven inkomst, beskattas inkomsten endast i den avtalslu-

beskattes i den kontraherende stat, hvori modtageren er hjemmehørende.

Artikel 18

Pension, livrente og udbetaling i henhold til sociallovgivningen

1. Pension og livrente, som udbetales fra en kontraherende stat, samt udbetaling i henhold til sociallovgivningen i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

2. Ved udtrykket "livrente" forstås et fastsat beløb, som skal udbetales periodisk til fastsatte tider enten for den pågældendes livstid, for et bestemt tidsrum eller for et tidsrum, der lader sig bestemme, og som erlægges på grundlag af en forpligtelse til at præstere disse udbetalinger som modydelse for dertil svarende fuldt vederlag i penge eller penges værdi.

Artikel 19

Offentlig hverv

1. Vederlag (undtagen pensioner), der udbetales af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger, lokale myndigheder eller offentligretlige institutioner til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, dens politiske underafdelinger, lokale myndigheder eller offentligretlige institutioner, kan kun beskattes i denne stat.

2. Et sådant vederlag kan imidlertid kun beskattes i den kontraherende stat, i hvilken hvervet udføres, såfremt modtageren er en i denne stat hjemmehørende person, og

musvaltiossa, jossa saaja asuu.

18 artikla

Eläke, elinkorko sekä sosiaalilainsäädännön mukaan tapahtuva suoritus

1. Eläkkeestä ja elinkorosta, joka maksetaan sopimusvaltiosta, sekä sopimusvaltion sosiaalilainsäädännön mukaan tapahtuvasta suorituksesta verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Sanonnalla "elin-korko" tarkoitetaan vahvistettua rahamäärää, joka määrättyinä ajankohtina joko asianomaisen elinkautena tai yksilöitynä taikka tietyssä aikana toistuvasti maksetaan ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksutäyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen vastikkeeksi.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. Hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, paikallisviranomaisen tai julkisoikeudellinen laitos maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, sen valtiollisen osan, paikallisviranomaisen tai julkisoikeudellisen laitoksen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tällaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa työ tehdään, jos saaja on henkilö, joka asuu tässä valtiossa ja

tande stat där mottagaren har hemvist.

Artikel 18

Pension, livränta och utbetalning enligt sociallagstiftningen

1. Pension och livränta som betalas från en avtalslutande stat samt utbetalning enligt sociallagstiftningen i en avtalslutande stat beskattas endast i denna stat.

2. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp, som betalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under angiven eller fastställbar tidrymd och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för där emot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel 19

Offentlig tjänst

1. Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga institutioner till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, dess politiska underavdelningars, lokala myndigheters eller offentligrättsliga institutioners tjänst, beskattas endast i denna stat.

2. Sådant ersättning beskattas emellertid endast i den avtalslutande stat där arbetet utförs, om mottagaren är person med hemvist i denna stat och

arríki þar sem viðtakandi þeirra er heimilisfastur.

18. gr.

Eftirlaun, lífeyrir og greiðslur almannaþrygginga

1. Eftirlaun og lífeyri sem greiddur er frá aðildarríki, svo og greiðslur almannaþrygginga í aðildarríki, skal einungis skattleggja í því ríki.

2. Hugtakið "lífeyrir" merkir tiltekna fjárhæð sem greidd er manni með vissu millibili á tilteknum tímum í lífanda lífi, eða um tiltekið tímabil, eða tímabil sem hægt er að ákvarða, og greidd er samkvæmt skuldbindingu um að inna þessar greiðslur af hendi gegn fullnægjandi eða fullu endurgjaldi í peningum eða peningaígildi.

19. gr.

Opinbert starf

1. Endurgjald (að undanteknum eftirlaunum) sem greitt er af aðildarríki, opinberum aðila, sveitarstjórn eða opinberri stofnun í því til manns fyrir starf hans í þjónustu þessa ríkis, opinbers aðila sveitarstjórnar eða opinberrar stofnunar þess skal einungis skattleggja í því ríki.

2. Slíkt endurgjald skal þó einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem starfið er innt af hendi að viðtakandinn sé aðili heimilisfastur í því ríki og

legges i den kontraherende stat der mottageren er bosatt.

Artikkel 18

Pensjon, livrente og utbetaling i henhold til sosiallovgivningen

1. Pensjon og livrente, som utbetales fra en kontraherende stat, samt utbetaling i henhold til sosiallovgivningen i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Uttrykket "livrente" betyr et fastsatt beløp, som betales periodisk til fastsatte tider, på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom, og som er legges i henhold til en forpliktelse til å foreta disse utbetalinger som motytelse for dertil svarande fullt vederlag i penger eller pengers verdi.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste

1. Godtgjørelse (unntatt pensjon) som utredes av en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller offentligrettslige institusjoner til en fysisk person i anledning av tjenester som er ytet denne stat eller nevnte forvaltningsmyndigheter og institusjoner, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Slik godtgjørelse skal imidlertid bare kunne skattlegges i den kontraherende stat der arbeidet utføres hvis mottageren er en person som er bosatt i denne stat og

tande stat där mottagaren har hemvist.

Artikel 18

Pension, livränta och utbetalning enligt sociallagstiftningen

1. Pension och livränta som betalas från en avtalslutande stat samt utbetalning enligt sociallagstiftningen i en avtalslutande stat beskattas endast i denna stat.

2. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp, som betalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under angiven eller fastställbar tidrymd och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel 19

Offentlig tjänst

1. Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga institutioner till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, dess politiska underavdelningars, lokala myndigheters eller offentligrättsliga institutioners tjänst, beskattas endast i denna stat.

2. Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den avtalslutande stat där arbetet utförs, om mottagaren är person med hemvist i denna stat och

a) er statsborger i denne stat; eller

b) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet; eller

c) ikke kan beskattes af vederlaget i den stat, fra hvilken dette udbetales.

a) on tämän valtion kansalainen; tai

b) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi; tai

c) häntä ei voida verottaa hyvityksestä siinä valtiossa, josta se maksetaan.

a) är medborgare i denna stat; eller

b) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet; eller

c) inte kan beskattas för ersättningen i den stat från vilken denna betalas.

Artikel 20

Studerende og praktikanter

1. En person, som søger en kontraherende stat udelukkende med henblik på

a) studier ved et universitet eller anden undervisningsanstalt i denne kontraherende stat, eller

b) forretnings-, industri-, landbrugs- eller skovbrugspraktik i denne kontraherende stat,

og som er eller umiddelbart før besøget var hjemmehørende i en anden kontraherende stat, beskattes ikke i den førstnævnte stat af beløb, som han oppebærer fra kilder uden for denne stat til sit underhold, sit studium eller sin uddannelse.

2. En person, som studerer ved universitet eller anden undervisningsanstalt i en kontraherende stat, og som under midlertidigt ophold i en anden kontraherende stat har beskæftigelse i denne anden stat i højst 100 dage inden for samme kalenderår for at opnå praktisk erfaring i tilslutning til studierne, beskattes i sidstnævnte kontraherende stat kun af den del af indkomsten ved beskæftigelsen, som overstiger en gennemsnitlig månedsindkomst på 2 000

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

1. Henkilöä, joka oleskelee sopimusvaltiossa ainoastaan

a) tässä sopimusvaltiossa olevassa yliopistossa tai muussa opetuslaitoksessa harjoitettavia opintoja varten, tai

b) tässä sopimusvaltiossa tapahtuvaa liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelua varten

ja joka asuu tai välittömästi ennen tätä oleskelua asui toisessa sopimusvaltiossa, ei ensiksi mainitussa valtiossa veroteta rahamäärästä, jotka hän saa tämän valtion ulkopuolella olevasta lähteestä elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten.

2. Henkilö, joka opiskelee sopimusvaltiossa olevassa yliopistossa ja joka tilapäisen oleskelun aikana toisessa sopimusvaltiossa työskentelee tässä toisessa valtiossa enintään 100 päivää saman kalenterivuoden aikana saadakseen opintoihin liittyvää käytännön kokemusta, verotetaan viimeksi mainitussa valtiossa vain työstä saadun tulon siitä osasta, joka ylittää 2 000 Ruotsin kruunun suruisen keskimääräisen kuukausitulon tai sen vasta-arvon Suomen, Islannin, Norjan tai

Artikel 20

Studerande och praktikanter

1. Person som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna avtalsslutande stat, eller

b) affärs-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna avtalsslutande stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i en annan avtalsslutande stat, beskattas inte i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller från källa utanför denna stat för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning.

2. Person som studerar vid universitet eller annan undervisningsanstalt i en avtalsslutande stat och som under tillfällig vistelse i annan avtalsslutande stat har anställning i denna andra stat under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, beskattas i sistnämnda avtalsslutande stat endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger en genomsnittlig månadsinkomst av 2 000 svenska kro-

a) sé ríkisborgari þess ríkis; eða

b) hafi ekki orðið heimilisfastur í þessu ríki eingöngu í því skyni að inna þetta starf af hendi; eða

c) ekki sé unnt að skattleggja hann vegna endurgjaldsins í því ríki sem greiddi endurgjaldið.

a) er statsborger av denne stat; eller

b) ikke bosatte seg der utelukkende for å utføre de nevnte tjenester; eller

c) ikke kan skattlegges for godtgjørelsen i den stat fra hvilken denne utbetales.

a) är medborgare i denna stat; eller

b) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet; eller

c) inte kan beskattas för ersättningen i den stat från vilken denna betalas.

20. gr.

Námsmenn og nemar

1. Aðili sem dvelur í aðildarríki einungis í þeim tilgangi:

a) að nema við háskóla eða aðra menntastofnun í aðildarríkinu eða

b) að nema viðskipta-, iðnaðar-, landbúnaðar eða skógarnýtingarstörf í aðildarríkinu

og er eða síðast var fyrir dvölina heimilisfastur í öðru aðildarríki, er ekki skattskyldur í fyrrnefnda ríkinu af fjárhæð sem upprunnin er utan þess ríkis sem hann fær til að standa straum af framfærslu sinni, námi eða þjálfun.

2. Aðila, sem stundar nám við háskóla eða aðra menntastofnun í aðildarríki og sem dvelst um stundarsakir í öðru aðildarríki og starfar í því ríki að hámarki í 100 daga á sama almanaksári til að afla sér hagnýtrar reynslu í tengslum við námið, skal einungis skattleggja í síðarnefnda aðildarríkinu af þeim hluta tekna vegna starfsins sem er umfram 2000 sænskar krónur að meðaltali á mánuði eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í dönskum, finnskum íslenskum eða norskum

Artikkel 20

Studenter og praktikanter

1. En person som oppholder seg i en kontraherende stat utelukkende for

a) studier ved et universitet eller annen undervisningsanstalt i denne kontraherende stat, eller

b) å få forretnings-, industri-, landbruks- eller skogsbrukspraksis i denne kontraherende stat,

og som har eller umiddelbart før oppholdet hadde bopel i en annen kontraherende stat, skal i førstnevnte stat ikke undergis beskatning av beløp som han oppbærer fra kilder utenfor denne førstnevnte stat til sitt opphold, sin undervisning eller utdanning.

2. En person som studerer ved universitet eller annen undervisningsanstalt i en kontraherende stat, og som under midlertidig opphold i en annen kontraherende stat er ansatt i denne annen stat i høyst 100 dager innenfor ett og samme kalenderår for å oppnå praktisk erfaring i tilslutning til studiene, skal i den sistnevnte kontraherende stat bare skattlegges av den del av inntekten ved ansettelsen som overstiger en gjennomsnittlig månedsinntekt på 2000 svenske

Artikel 20

Studierende och praktikanter

1. Person som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna avtalsslutande stat, eller

b) affärs-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna avtalsslutande stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas inte i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller från källa utanför denna stat för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning.

2. Person som studerar vid universitet eller annan undervisningsanstalt i en avtalsslutande stat och som under tillfällig vistelse i annan avtalsslutande stat har anställning i denna andra stat under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, beskattas i sistnämnda avtalsslutande stat endast för den del av inkomsten av anställningen som overstiger en genomsnittlig månadsinkomst av 2000 svenska kro-

svenske kroner eller modværdien i dansk, finsk, islandsk eller norsk valuta. Fra beskattning undtages ifølge dette stykke dog sammenlagt højst 6000 svenske kroner pr. kalenderår eller modværdien i dansk, finsk, islandsk eller norsk valuta. Fornævnte beløb omfatter det for det pågældende kalenderår gældende personfradrag.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater træffer aftale om anvendelsen af bestemmelserne i stykke 2. De kompetente myndigheder kan også træffe aftale om sådan ændring af de der nævnte beløb, som findes rimelig under hensyn til forandring i pengeværdi, ændret lovgivning i nogen af de kontraherende stater eller anden lignende årsag.

Artikel 21

Forretningsvirksomhed og personlige tjenesteydelser uden for en kontraherende stats kyst

1. Medmindre bestemmelserne i stykke 2 og 3 medfører andet, skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som uden for en anden kontraherende stats kyst driver forretningsvirksomhed, der har forbindelse med udforskning eller udnyttelse af naturforekomster på denne anden stats havbundsområde, anses for at have et fast driftssted eller et fast sted i denne anden stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis virksomheden

Tanskan rahana. Tämän kohdan mukaisesti vapautetaan verotuksesta kuitenkin yhteensä enintään 6000 Ruotsin kruunua kalenterivuotta kohti tai sen vasta-arvo Suomen, Islannin, Norjan tai Tanskan rahana. Edellä mainittuun määrään sisältyy kysymyksessä olevalta kalenterivuodelta myönnettävä henkilökohtainen vähennys.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään 2 kappaleen määräysten soveltamisesta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös sopia sellaisesta muutoksesta siinä mainittuihin rahamääriin, joka rahan arvon muuttumiseen, jonkin sopimusvaltion muuttumiseen lainsäädäntöön tai muuhun sellaiseen seikkaan nähdyn katsotaan kohtuulliseksi.

21 artikla

Sopimusvaltion rannikon ulkopuolella tapahtuva liike-toiminta tai työ

1. Jollei 2 ja 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, katsotaan sopimusvaltiossa asuvalla henkilöllä, joka toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella harjoittaa tämän toisen valtion merenpohja-alueen luonnonvarojen tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvää liiketoimintaa, olevan kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka tässä toisessa valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos toiminta kestää

nor eller motvärdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag. Från beskattning enligt denna punkt undantages dock sammanlagt högst 6000 svenska kronor per kalenderår eller motvärdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag. Förenämnda belopp innefattar personligt avdrag för kalenderåret i fråga.

3. De behöriga myndigheterna i de avtals Slutande staterna träffar överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i stycke 2. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnda belopp som finnes skälig med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad lagstiftning i någon av de avtals Slutande staterna eller annan liknande omständighet.

Artikel 21

Affärsverksamhet och anställning utanför en avtals Slutande stats kust

1. Om inte bestämmelserna i styckena 2 och 3 förander annat, anses sådan person med hemvist i en avtals Slutande stat, som utanför annan avtals Slutande stats kust bedriver affärsverksamhet som har samband med utforskning eller utnyttjande av naturtillgångar på denna andra stats havsbottenområde, ha fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte, om verksamheten pågår under tid-

gjaldmiðli. Undanþegnar skattskyldu samkvæmt þessum tölulíð eru þó að hámarki 6000 sænskar krónur á almanaksári eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í dönskum, finnskum, íslenskum eða norskum gjaldmiðli. Framangreind fjárhæð felur í sér gildandi persónufrádrátt fyrir viðkomandi almanaksár.

3. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gera samkomulag um framkvæmd ákvæða 2. tl. Bær stjórnvöld geta einnig gert samkomulag um þær breytingar á þar greindum fjárhæðum, sem sanngjarnar þykja, með hliðsjón af breytingum á peningagildi, breyttri löggjöf í einhverju aðildarríkjanna eða öðrum svipuðum ástæðum.

21. gr.

Atvinnurekstur og launað starf undan ströndum aðildarríkis

1. Leiði ekki annað af ákvæðum 2. og 3. tl. skal telja að aðili heimilisfastur í aðildarríki, sem stundar atvinnurekstur undan ströndum annarsaðildarríkis sem tengdur er rannsóknum eða hagnýtingu náttúruauðæfa á hafsbótssvæði síðarnefnda ríkisins, hafi fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í síðarnefnda ríkinu.

2. Ákvæði 1. tl. eiga ekki við ef starfsemin fer fram á einu eða fleiri tímabilum sem

kroner eller motverdien herav i dansk, finsk, islandsk eller norsk valuta. Fra beskatning i henhold til dette punkt unntas dog sammenlagt høyst 6000 svenske kroner pr. kalenderår eller motverdien i dansk, finsk, islandsk eller norsk valuta. Forannevnte beløp omfatter det for angjeldende kalenderår gjeldende personfradrag.

3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater treffer avtale om anvendelsen av bestemmelsene i punkt 2. De kompetente myndigheter kan også treffe avtale om slik endring av de der nevnte beløp som finnes rimelig under hensyn til forandring i pengeverdi, endret lovgivning i noen av de kontraherende stater eller annen lignende omstendighet.

Artikkel 21

Virksomhet og lønnsarbeid utenfor en kontraherende stats kyst

1. Når ikke annet fremgår av bestemmelsene i punktene 2 og 3, skal en person bosatt i en kontraherende stat som utenfor en annen kontraherende stats kyst driver virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster på denne annen stats havbunnsområdet, anses for å ha fast driftssted eller fast sted i denne annen stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse dersom virksomheten pågår i en eller

nor eller motværdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag. Från beskattning enligt denna punkt undantages dock sammanlagt högst 6000 svenska kronor per kalenderår eller motværdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag. Förenämnda beløp innefattar personligt avdrag för kalenderåret i fråga.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna träffar överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnda belopp som finnes skäligen under förändring i penningvärde, ändrad lagstiftning i någon av de avtalslutande staterna eller annan liknande omständighet.

Artikel 21

Affärsverksamhet och anställning utanför en avtalslutande stats kust

1. Om inte bestämmelserna i punkterna 2 och 3 föranleder annat, anses sådan person med hemvist i en avtalslutande stat, som utanför annan avtalslutande stats kust bedriver affärsverksamhet som har samband med utforskning eller utnyttjande av naturtillgångar på denna andra stats havsbottenområde, ha fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte, om verksamheten pågår under

finder sted i en eller flere perioder, som sammenlagt ikke overstiger 30 dage inden for en 12 måneders periode.

3. Ved anvendelsen af stykke 2 gælder, at en virksomhed, som drives af et foretagende, som er indbyrdes forbundet med et andet foretagende, anses drevet af det førstnævnte foretagende, hvis virksomheden i væsentlig grad er den samme som den, der drives af dette andet foretagende. Foretagender anses for at være indbyrdes forbundne, hvis det ene foretagende direkte eller indirekte deltager i ledelsen af eller kontrollen af det andet foretagende eller deltager i kapitalen i dette foretagende, eller hvis samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af eller kontrollen af begge foretagender eller deltager i kapitalen i disse foretagender.

4. Bestemmelserne i artikel 8, stykke 1, finder anvendelse på indkomst ved transport af personel og materiel med skib eller luftfartøj til et havbundsområde som omhandlet i stykke 1, eller ved drift af bugserbåde, forsynings-skibe og andre fartøjer, som anvendes i lignende øjemed i forbindelse med virksomhed, som omhandlet i nævnte stykke.

5. Bestemmelserne i artikel 13, stykke 4, og artikel 23, stykke 3, finder anvendelse henholdsvis på fortjeneste ved afhændelse af skibe, både og luftfartøjer, som omhandlet i stykke 4, og på formue bestående af sådanne skibe, både og luftfartøjer.

yhdessä tai useammassa jaksossa yhteensä enintään 30 päivää kahdentoista kuukauden aikana.

3. Tämän artiklan 2 kappaletta sovellettaessa pidetään toisen yrityksen kanssa etuyhteydessä olevan yrityksen harjoittamaa toimintaa viimeksi mainitun yrityksen harjoittamana, jos toiminta on olennaisesti samaa kuin tämän toisen yrityksen harjoittama toiminta. Yritysten katsotaan olevan etuyhteydessä keskenään, jos yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisen yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan tämän yrityksen pääomasta taikka jos samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat molempien yritysten johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan näiden yritysten pääomasta.

4. Tämän sopimuksen 8 artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan laivalla tai ilma-aluksella tapahtuvasta henkilöiden ja tavaroitten kuljetuksesta 1 kappaleessa tarkoitettulle merenpohja-alueelle tahi hinaajien, huoltoalusten ja muiden samankaltaisiin tehtäviin käytettyjen alusten käyttämisestä mainitussa kappaleessa tarkoitettun toiminnan yhteydessä.

5. Tämän sopimuksen 13 artiklan 4 kappaleen ja 23 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan voittoon, joka saadaan 4 kappaleessa tarkoitettujen laivojen, veneiden ja ilma-alusten luovutuksesta, ja varallisuuteen, joka koostuu tällaisista laivoista, veneistä ja ilma-aluksista.

rymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 30 dagar under loppet av en tidrymd av tolv månader.

3. Vid tillämpningen av stycke 2 gäller, att verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, anses bedriven av det förstnämnda företaget, om verksamheten i väsentlig grad är densamma som den som bedrivs av detta andra företag. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av båda företagen eller äger del i dessa företags kapital.

4. Bestämmelserna i artikel 8 stycke 1 tillämpas på inkomst av transport av personal och materiel med skepp eller luftfartyg till havsbottnområde som avses i stycke 1 eller av drift av bogserbåtar, försörjningsfartyg och andra fartyg som används för liknande uppgifter i samband med verksamhet som avses i nämnda stycke.

5. Bestämmelserna i artikel 13 stycke 4 och artikel 23 stycke 3 tillämpas på vinst på grund av överlåtelse av skepp, båtar och luftfartyg som avses i stycke 4 respektive förmögenhet bestående av sådana skepp, båtar och luftfartyg.

samtals vara ekki lengur en 30 daga innan 12 mánaða tímabils.

3. Við heitingu 2. tl. telst starfsemi, sem fyrirtæki tengt öðru fyrirtæki rekur, rekin af fyrrnefnda fyrirtækinu ef starfsemið er að verulegu leyti hin sama og síðarnefnda fyrirtækið rekur. Fyrirtæki teljast tengd þegar annað fyrirtækið tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum hins fyrirtækisins, eða á hluta af fjármagni þess, eða sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum beggja fyrirtækjanna eða eiga hluta, af fjármagni þeirra.

4. Ákvæði 1. tl. 8. gr. eiga við um hagnað af flutningi starfsmanna og varnings með skipum og loftförum til hafsbótunssvæðis, sbr. 1. tl., eða af rekstri dráttarbáta, birgðaskipa og annarra skipa sem notuð eru til svipaðra verkefna í sambandi við starfsemi samkvæmt nefndum tölulíð.

5. Ákvæði 4. tl. 13. gr. og 3. tl. 23. gr. eiga við um hagnað af sölu þeirra skipa, báta og loftfara sem um er rætt í 4. tl., svo og af eignum sem fylgnar eru í slíkum skipum, bátum og loftförum.

flere perioder som sammenlagt ikke overstiger 30 dager i løpet av en 12 måneders periode.

3. Ved anvendelsen av punkt 2 skal virksomhet som drives av et foretagende som har interessefellesskap med et annet foretagende, anses drevet av det førstnevnte foretagende, hvis virksomheten i vesentlig grad er den samme som den som drives av det annet foretagende. Foretagender anses å ha interessefellsskap, hvis det ene foretagende direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av det annet foretagende eller eier andel i dette foretagendets kapital, eller om samme personer direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av begge foretagender eller eier andel i disse foretagenders kapital.

4. Bestemmelsene i artikkel 8 punkt 1 får anvendelse på inntekt av transport av personell og forsyninger med skip eller luftfartøy til havbunnsområde som omhandlet i punkt 1, eller ved drift av taubåter, forsyningsfartøyer og andre fartøyer som anvendes for lignende formål i forbindelse med virksomhet som omhandlet i nevnte punkt.

5. Bestemmelsene i artikkel 13 punkt 4 og artikkel 23 punkt 3 får anvendelse på gevinst ved avhendelse av skip, båter og luftfartøyer som omhandlet i punkt 4, respektive formue i slike skip, båter og luftfartøyer.

tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 30 dagar under loppet av en tidrymd av tolv månader.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 gäller, att verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, anses bedriven av det förstnämnda företaget, om verksamheten i väsentlig grad är densamma som den som bedrivs av detta andra företag. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av båda företagen eller äger del i dessa företags kapital.

4. Bestämmelserna i artikkel 8 punkt 1 tillämpas på inkomst av transport av personal och materiel med skepp eller luftfartyg till havsbottnområde som avses i punkt 1 eller av drift av bogserbåtar, försörjningsfartyg och andra fartyg som används för liknande uppgifter i samband med verksamhet som avses i nämnda punkt.

5. Bestämmelserna i artikkel 13 punkt 4 och artikkel 23 punkt 3 tillämpas på vinst på grund av överlåtelse av skepp, båtar och luftfartyg som avses i punkt 4 respektive förmögenhet bestående av sådana skepp, båtar och luftfartyg.

6. Uanset andre bestemmelser i denne overenskomst gælder følgende om beskattningen af løn og andre lignende vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved arbejde, som udføres uden for en anden kontraherende stats kyst for en arbejdsgiver, som driver sådan virksomhed, som omhandlet i stykke 1:

a) Medmindre bestemmelserne under b)–d) medfører andet, kan sådant vederlag beskattes i denne anden stat, men kun hvis arbejdet finder sted der i mere end 30 dage inden for en tolv-måneders periode.

b) Sådant vederlag kan kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, såfremt

1) arbejdet har forbindelse med udnyttelsen af olieforekomster, som befinder sig på midtlinjen mellem en kontraherende stat og en anden stat,

2) der foreligger aftale mellem disse stater om fælles udnyttelse af forekomsterne, og

3) udnyttelsen sker samtidigt på begge sider af midtlinjen.

Bestemmelserne i dette afsnit finder kun anvendelse efter aftale herom mellem de kompetente myndigheder i de kontraherende stater.

c) Sådant vederlag beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 15, stykke 3 a), hvis arbejdet udføres om bord på en båd eller et skib, som omhandlet i stykke 4 i denne artikel.

6. Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä noudatetaan seuraavia määräyksiä sellaisen tulon ja muun samankaltaisen hyvityksen verotuksessa, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella tehdystä työstä työnantajan lukuun, joka siellä harjoittaa I kappaleessa tarkoitettua toimintaa:

a) Jollei b)–d) kohdan määräyksistä muuta johdu, voidaan tällaisesta hyvityksestä verottaa tässä toisessa valtiossa vain, jos työ kestää siellä yhdessä tai useammassa jaksossa yhteensä yli 30 päivää kahdenkymmenen kuukauden aikana.

b) Tällaisesta hyvityksestä verotetaan vain ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa jos

1) työ liittyy öljyesiintymän hyväksikäyttöön, joka sijaitsee sopimusvaltion ja toisen valtion välisellä keski-viivalla,

2) näiden valtioiden välillä on sopimus, joka koskee esiintymien yhteistä hyväksikäyttöä, ja

3) hyväksikäyttö tapahtuu samanaikaisesti keskiviivan molemmilla puolilla.

Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan vain, milloin sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet asiasta sopimuksen.

c) Tällaisesta hyvityksestä verotetaan 15 artiklan 3 kappaleen a) kohdan määräysten mukaan, jos työ tehdään tämän artiklan 4 kappaleessa tarkoitettussa veneessä tai laivassa.

6. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal gäller följande om beskattningen av lön och annan liknande ersättning som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av arbete vilket utförs utanför annan avtalsslutande stats kust för arbetsgivare som bedriver sådan verksamhet där som avses i stycke 1:

a) Om inte bestämmelserna i punkterna b)–d) föranleder annat, får sådan ersättning beskattas i denna andra stat endast om arbetet pågår där under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 30 dagar under en tidrymd av tolv månader.

b) Sådant ersättning beskattas endast i den förstnämnda avtalsslutande staten om

1) arbetet har samband med utnyttjandet av oljeforekomster som befinner sig på mittlinjen mellan en avtalsslutande stat och annan stat,

2) avtal föreligger mellan dessa stater om gemensamt utnyttjande av förekomster, och

3) utnyttjandet sker samtidigt på båda sidor om mittlinjen.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast efter överenskommelse därom mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

c) Sådant ersättning beskattas enligt bestämmelserna i artikel 15 stycke 3 a), om arbetet utförs ombord på båt eller skepp som avses i stycke 4 av denna artikel.

6. Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa gildir eftirfarandi um skattlagningu launa og annars svipaðs endurgjalds sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur fyrir vinnu sem innt er af hendi undan ströndum annars aðildarríkis fyrir atvinnurekanda sem rekur starfsemi sem fellur undir 1. tl.:

a) Leiði ekki ákvæði staflíða b)–d) til annars getur slíkt endurgjald því aðeins verið skattlagt í síðarnefnda ríkinu að vinnan sé innt af hendi á einu eða fleiri tímabilum sem samtals vara lengur en í 30 daga innan 12 mánaða tímabils.

b) Slíkt endurgjald skal einungis skattleggja í fyrrnefnda aðildarríkinu ef:

1) vinnan tengist hagnýtingu olíulinda sem eru á skiptilínu milli aðildarríkis og annars ríkis,

2) samningur er til milli þessara ríkja um sameiginlega hagnýtingu lindanna og

3) hagnýting fer fram samtímis báðum megin skiptilínu.

Ákvæði þessa staflíðar koma ekki til framkvæmda fyrr en bær stjórnvöld í aðildarríkjunum hafa gert samkomulag þar um.

c) Slíkt endurgjald skal skattleggja samkvæmt ákvæðum staflíðar a) í 3. tl. 15. gr. ef vinnan er innt af hendi um borð í báti eða skipi, sbr. 4. tl. þessarar greinar.

6. Uansett andre bestemmelser i denne overenskomst skal følgende bestemmelser gjelde for beskatningen av lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid som utføres utenfor en annen kontraherende stats kyst for arbeidsgiver som driver slik virksomhet der som nevnt i punkt 1:

a) Når ikke noe annet fremgår av bestemmelsene i underpunktene b)–d), kan slik godtgjørelse skattlegges i denne annen stat bare hvis arbeidet pågår der i en eller flere perioder som tilsammen overstiger 30 dager i løpet av en 12 måneders periode.

b) Slik godtgjørelse skattlegges bare i den førstnevnte kontraherende stat dersom

1) arbeidet er knyttet til utnyttelsen av petroleumsforekomster som ligger på midtlinjen mellom en kontraherende stat og annen stat,

2) overenskomst foreligger mellom disse stater om felles utnyttelse av forekomstene, og

3) utnyttelsen skjer samtidig på begge sider av midtlinjen.

Bestemmelsene i dette underpunkt får bare anvendelse etter avtale derom mellom de kompetente myndighetene i de kontraherende stater.

c) Slik godtgjørelse skattlegges etter bestemmelsene i artikkel 15 punkt 3 a), dersom arbeidet utføres ombord i båt eller skip som omhandlet i punkt 4 i denne artikkel.

6. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal gäller följande om beskattningen av lön och annan liknande ersättning som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbar på grund av arbete vilket utförs utanför annan avtalsslutande stats kust för arbetsgivare som bedriver sådan verksamhet där som avses i punkt 1:

a) Om inte bestämmelserna i punkterna b)–d) föranleder annat, får sådan ersättning beskattas i denna andra stat endast om arbetet pågår där under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 30 dagar under en tidrymd av tolv månader.

b) Sådan ersättning beskattas endast i den förstnämnda avtalsslutande staten om

1) arbetet har samband med utnyttjandet av oljeförekomster som befinner sig på mittlinjen mellan en avtalsslutande stat och annan stat,

2) avtal föreligger mellan dessa stater om gemensamt utnyttjande av förekomsterna, och

3) utnyttjandet sker samtidigt på båda sidor om mittlinjen.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast efter överenskommelse därom mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

c) Sådan ersättning beskattas enligt bestämmelserna i artikel 15 punkt 3 a), om arbetet utförs ombord på båt eller skepp som avses i punkt 4 av denna artikel.

d) Sådant vederlag kan kun beskattes i den stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde, hvis arbejdet udføres om bord på et luftfartøj, som omhandlet i stykke 4 i denne artikel.

7. Med udtrykket "havbundsområde" forstås i denne artikel havbunden og dens undergrund inden for en kontraherende stats territorialfarvand samt denne stats kontinentalsokkel.

Artikel 22

Andre indkomster

1. Indkomster, der oppebæres af en i en kontraherende stat hjemmehørende person, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, såfremt erhververen af indkomsten er hjemmehørende i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat, og den rettighed eller ejendom, hvorfra indkomsten hidrører, har direkte forbindelse med den virksomhed, som drives fra det faste driftssted, henholdsvis det frie erhverv, som udøves fra det faste sted. I sådanne tilfælde skal bestemmelserne i artikel 7, henholdsvis artikel 14, finde anvendelse. I tilfælde, hvor der til et fast driftssted eller et fast sted hører en fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, stykke 2, eller en aktie eller anden andel, som omhandlet i arti-

d) Tällaisesta hyvityksestä verotetaan vain siinä valtiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on, jos työ tehdään tämän artiklan 4 kappaleessa tarkoitettussa ilma-aluksessa.

7. Sanonnalla "merenpohja-alue" tarkoitetaan tässä artiklassa sopimusvaltion aluevesien merenpohjaa ja sen sisustaa sekä tämän valtion mannerjalustaa.

22 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos tulo saaja asuu sopimusvaltiossa ja hänellä on toisessa sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, sekä tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liike-toimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammatitoimintaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä. Jos kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan kuuluu 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteää omaisuutta tahi 6 artiklan 4 kappaleessa tarkoitettu osake tai muu osuus, verotetaan kuitenkin tulosta, joka saadaan tällaisesta

d) Sådän ersättning beskattas endast i den stat där företaget har sin verkliga ledning, om arbetet utförs ombord på luftfartyg som avses i stycke 4 av denna artikel.

7. Med uttrycket "havsbottenområde" forstås i denna artikel havsbotten och dennas underlag inom en avtalsslutande stats territorialvatten samt denna stats kontinentalsokkel.

Artikel 22

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar i detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härör.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte om inkomsttagaren har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14. Ingår i fast driftställe eller stadigvarande anordning fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 eller aktier eller annan andel som avses i artikel 6 stycke 4 beskattas emellertid inkomst av sådan

d) Slíkt endurgjald skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins er ef vinnan er innt af hendi um borð í loftfari, sbr. 4. tl. þessarar greinar.

7. Hugtakið "hafsbots-svæði" merkir í þessari grein hafsbotninn innan landhelgi aðildarríkis og það sem undir honum er, svo og landgrunn þess ríkis.

22. gr.

Aðrar tekjur

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki aflar og ekki er fjallað um hér að framan skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.

2. Ákvæði 1. tl. eiga ekki við ef sá er teknanna aflar er heimilisfastur í aðildarríki og hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki og réttindin eða eignin sem tekjurnar stafa frá eru raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun. Í slíkum tilvikum gilda ákvæði 7. gr. eða 14. gr. eftir því sem við á. Ef fasteign, sbr. 2. tl. 6. gr., eða hlutabréfaeign eða önnur hlutareign í félagi, sbr. 4. tl. 6. gr., tilheyrir fastri atvinnustöð eða fastri stofnun skal hins vegar skattleggja tekjur af slíkur eign eða eignarhlutum samkvæmt ákvæðum 6. gr.

d) Slik godtgjòrelse skattlegges bare i den stat hvor foretagendets virkelige ledelse har sitt sete, dersom arbeidet utføres ombord i et luftfartøy som omhandlet i punkt 4 i denne artikkel.

7. Uttrykket "havsbunnsområde" betyr i denne artikkel havbunnen og dens undergrunn innenfor en kontraherende stats territorialfarvann samt denne stats kontinentalsokkel.

Artikkel 22

Annen inntekt

1. Inntekter som tilfaller en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra, bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelse i punkt 1 får ikke anvendelse, når motageren er bosatt i en kontraherende stat og har fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra har direkte tilknytning til den virksomhet som drives fra det faste driftssted, henholdsvis det frie yrke som utøves fra det faste sted. I så fall får bestemmelse i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse. I tilfelle hvor det til et fast driftssted eller et fast sted hører fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 punkt 2, eller aksje eller annen andel som omhandlet i artikkel 6 punkt 4, skal imidlertid inntekt av slik eiendom, eller andel skattlegges i henhold

d) Sådan ersättning beskattas endast i den stat där företaget har sin verkliga ledning, om arbetet utföres ombord på luftfartyg som avses i punkt 4 av denna artikel.

7. Med uttrycket "havsbottenområde" förstås i denna artikel havsbotten och dennas underlag inom en avtalsslutande stats territorialvatten samt denna stats kontinentalsokkel.

Artikkel 22

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar i detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härör.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte om inkomsttagaren har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14. Ingår i fast driftställe eller stadigvarande anordning fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2 eller aktier eller annan andel som avses i artikel 6 punkt 4 beskattas emellertid inkomst av sådan egendom eller andel

kel 6, stykke 4, beskattes indkomst af sådan ejendom eller andel dog i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 6.

Artikel 23

Formue

1. Fast ejendom, omhandlet i artikel 6, stykke 2, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Aktier eller andre andele i et selskab, som omhandlet i artikel 6, stykke 4, og som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan beskattes i den kontraherende stat, i hvilken den faste ejendom er beliggende.

3. Skibe og luftfartøjer, der anvendes i international trafik, samt rørlig formue, som knyttes til driften af sådanne skibe og luftfartøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. I det omfang en stat på grund af sin lovgivning ikke kan beskatte hele formuen, kan formuen kun beskattes i den stat, i hvilken foretagendet er hjemmehørende.

4. Al anden formue, tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan, uanset hvor den forefindes, kun beskattes i denne stat.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 4 kan rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast

omaisuudesta tai osuudesta, 6 artiklan määräysten mukaisesti.

23 artikla

Varallisuus

1. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan 2 kappaaleessa tarkoitettusta ja toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan 4 kappaaleessa tarkoitettusta osakkeesta tai muusta yhtiöosuudesta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

3. Varallisuudesta, joka koostuu kansainväliseen liikenteeseen käytetystä laivasta ja ilma-aluksesta sekä tällaisen laivan ja ilma-aluksen käyttämiseen liittyvästä irtaimesta omaisuudesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on. Mikäli tämä valtio lainsäädäntönsä johdosta ei voi verottaa koko varallisuudesta, verotetaan varallisuudesta vain siinä valtiossa, jossa asuva yritys on.

4. Muusta sopimusvaltiossa asuvan henkilön varallisuudesta verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, missä varallisuus on.

5. Tämän artiklan 4 kappaaleen määräysten estämättä voidaan kuitenkin varallisuudesta, joka koostuu sopimus-

egendom eller andel med tillämpning av bestämmelserna i artikel 6.

Artikel 23

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och vilken är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Aktie eller annan andel i bolag, som avses i artikel 6 stycke 4, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

3. Förmögenhet bestående av skepp och luftfartyg som används i internationell trafik samt av lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp och luftfartyg beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning. I den mån denna stat på grund av sin lagstiftning inte kan beskatta hela förmögenheten, beskattas förmögenheten endast i den stat där företaget har hemvist.

4. All annan förmögenhet, oavsett var denna är belägen, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

5. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 4 får emellertid förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör

til bestemmelsene i artikkel 6.

med tillämpning av bestämmelserna i artikkel 6.

23. gr.

Eignir

1. Eign sem fölgir er í fasteign samkvæmt skilgreiningu 2. tl. 6. gr. sem er í eigu aðila heimilisfasts í aðildarríki og sem er í öðru aðildarríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hlutabréfaeign eða önnur hlutareign í félagi, sem um er rætt í 4. tl. 6. gr., í eigu aðila heimilisfasts í aðildarríki má skattleggja í því aðildarríki þar sem fasteignin er.

3. Eign sem fölgir er í skipum og loftförum sem notuð eru á alþjóðaleiðum, svo og lausafé sem tengt er notkun slíkra skipa og loftfara, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur. Geti þetta ríki ekki samkvæmt eigin löggjöf skattlagt alla eignina skal einungis skattleggja hana í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast.

4. Allar aðrar eignir aðila heimilisfasts í aðildarríki skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þær eru staðsettar.

5. Þrátt fyrir ákvæði 4. tl. má skattleggja eign í lausafé sem er hluti atvinnurekstrar- eignar fastrar atvinnustöðvar

Artikkel 23

Formue

1. Formue í fast eiendom omhandlet i artikkel 6 punkt 2, som eies av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Aksje eller annen andel i selskap som omhandlet i artikkel 6 punkt 4, som eies av en person bosatt i en kontraherende stat, kan skattlegges i den kontraherende stat der den faste eiendom ligger.

3. Formue i skip og luftfartøyer som går i internasjonal fart, og løsøre knyttet til driften av slike skip og luftfartøyer, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor foretagendets virkelige ledelse har sitt sete. I den utstrekning denne stat på grunn av sin lovgivning ikke kan skattlegge hele formuen, skattlegges formuen bare i den stat der foretagendet er hjemmehørende.

4. All annen formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat, skal, uansett hvor den befinner seg bare kunne skattlegges i denne stat.

5. Uansett bestemmelsene i punkt 4 kan imidlertid formue bestående av løsøre, som utgjør driftsmidler knytt-

Artikel 23

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och vilken är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Aktie eller annan andel i bolag, som avses i artikel 6 punkt 4, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

3. Förmögenhet bestående av skepp och luftfartyg som används i internationell trafik samt av lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp och luftfartyg beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning. I den mån denna stat på grund av sin lagstiftning inte kan beskatta hela förmögenheten, beskattas förmögenheten endast i den stat där företaget har hemvist.

4. All annan förmögenhet, oavsett var denna är belägen, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

5. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 4 får emellertid förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör

driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i en anden kontraherende stat, eller rørlig formue, som hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har i en anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af frit erhverv, beskattes i denne anden stat.

Artikel 24

Dødsbo

Indkomst eller formue, som beskattes hos et dødsbo, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke beskattes hos personer, der er berettigede til andpart i boet, og som er hjemmehørende i en anden kontraherende stat.

Artikel 25

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. Danmark:

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, andet afsnit, eller punkt b), medfører andet,

1) indrømme fradrag i denne persons danske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat;

2) indrømme fradrag i denne persons danske formueskat med et beløb sva-

valtiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

24 artikla

Kuolinpesä

Tulosta tai varallisuudesta, josta sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesää verotetaan, ei saa verottaa toisessa sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesän osakasta.

25 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Tanska

a) Milloin Tanskassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Tanskan on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen toisen alakappaleen tai b) kohdan määräyksistä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön Tanskan tuloverosta tässä toisessa sopimusvaltiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön Tanskan varallisuusverosta tässä toisessa

del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, som är hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, beskattas i denna andra stat.

Artikel 24

Dödsbo

Inkomst eller förmögenhet, som beskattas hos dödsbo med hemvist i en avtalsslutande stat, får inte beskattas hos dödsbodelägare med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Artikel 25

Undanröjande av dubbelbeskatning

1. Danmark

a) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Danmark, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 andra avsnittet eller punkt b) föranleder annat,

1) från denna persons danska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalas i denna andra avtalsslutande stat;

2) från denna persons danska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsva-

sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki, eða lausafjäreign sem tengd er fastri stofnun til að stunda sjálfstæða starfsemi, sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki, í síðarnefnda ríkinu.

tet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, eller av løstørc knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat for utøvelsen av et fritt yrke, skattlegges i denne annen stat.

del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, som är hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, beskattas i denna andra stat.

24. gr.

Dánarþú

Tekjur eða eignir sem skattlagðar eru hjá dánarþú heimilisföstu í aðildarríki má ekki skattleggja hjá aðila sem á rétt til hlutdeildar í búinu og er heimilisfastur í öðru aðildarríki.

Artikkel 24

Dødsbo

Inntekt eller formue, som skattelegges hos dødsbo hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke skattlegges hos loddeier eller legatar som er bosatt i en annen kontraherende stat.

Artikel 24

Dödsbo

Inkomst eller förmögenhet, som beskattas hos dödsbo med hemvist i en avtalsslutande stat, får inte beskattas hos dödsbodolägare med hemvist i annan avtalsslutande stat.

25. gr.

Aðferð til að komast hjá tvísköttun

1. *Danmörk:*

a) Hafí aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Danmörk, nema ákvæði 2. mgr. 8. tl. 10. gr. eða stafliðar b) leiði til annars:

1) veita sem frádrátt frá dönskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda aðildarríkinu;

2) veita sem frádrátt frá dönskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til

Artikkel 25

Fremgangsmåte til unngåelse av dobbeltbeskatning

1. *Danmark*

a) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Danmark, medmindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 annet ledd eller underpunkt b) nedenfor medfører noe annet,

1) innrømme fradrag i denne persons danske inntektsskatt med et beløp som tilsvaret den inntektsskatt som er betalt i denne annen kontraherende stat,

2) innrømme fradrag i denne persons danske formuesskatt med et beløp

Artikel 25

Undanrøjjande av dubbelbeskatning

1. *Danmark*

a) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Danmark, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 andra stycket eller punkt b) föranleder annat,

1) från denna persons danska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra avtalsslutande stat;

2) från denna persons danska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsva-

rende til den formueskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den danske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Danmark medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den danske skat af indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten, respektive formueskatten, der svares af den indkomst, som hidrører fra denne anden stat, respektive den formue, som ejes der.

2. Finland

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Finland, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Finland, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, eller punkt b), medfører andet,

1) indrømme fradrag i denne persons finske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat;

2) indrømme fradrag i denne persons finske formueskat med et beløb, sva-

sopimusvaltiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Tanskan tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Tanskassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Tanska voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Tanskan verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

2. Suomi

a) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Suomen on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen tai b) kohdan määräyksistä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön Suomen tuloverosta tässä toisessa sopimusvaltiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön Suomen varallisuusverosta tässä toisessa

rende den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra avtalsslutande stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den danska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådana avräkning, som belöper på den indkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Danmark inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den danska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den indkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

2. Finland

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet eller punkt b) föranleder annat,

1) från denna persons finska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalas i denna andra avtalsslutande stat;

2) från denna persons finska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvaran-

þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda aðildarríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærrí en sá hluti danska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, getur Danmörk talið tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá dönskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.

2. Finnland:

a) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Finnland, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða stafiðar b) leiði til annars:

1) veita sem frádrátt frá finnskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda aðildarríkinu;

2) veita sem frádrátt frá finnskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til

som tilsværer den formuesskatt som er betalt i denne annen kontraherende stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noen tilfelle overstige den del av den danske inntektsskatt eller formuesskatt, beregnet for slikt fradrag er gitt, som svarer til den inntekt eller formue som kan skattlegges i denne annen kontraherende stat.

b) Når en person bosatt i Danmark oppbeærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Danmark medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den danske inntekts- eller formuesskatt gi fradrag for den del av henholdsvis inntekts- eller formuesskatten som faller på inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller formue som eies der.

2. Finland

a) Når en person bosatt i Finland oppbeærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Finland, medmindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd eller underpunkt b) nedenfor medfører noe annet,

1) innrømme fradrag i denne persons finske inntektsskatt med et beløp som tilsværer den inntektsskatt som er betalt i denne annen kontraherende stat;

2) innrømme fradrag i denne persons finske formuesskatt med et beløp som

rande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra avtalsslutande stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den danska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Danmark inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskatningsunderlaget men skall från den danska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

2. Finland

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket eller punkt b) föranleder annat,

1) från denna persons finska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra avtalsslutande stat;

2) från denna persons finska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvaran-

rende til den formueskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den finske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Finland, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Finland medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den finske skat af indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten, respektive formueskatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden kontraherende stat, respektive den formue, der ejes der.

3. Island:

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Island, medmindre bestemmelserne i punkt b) eller c) medfører andet, fritage sådan indkomst eller formue fra beskatning.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i artikel 10 kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Island, medmindre bestemmelserne i stykke 8, før-

sopimusvaltiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Suomen tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Suomi voi sisällyttää tuloa tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tuloa tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Suomen verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

3. Islanti

a) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vapautettava tällainen tulo tai varallisuus verosta.

b) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa, josta 10 artiklan määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei mainitun artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen mää-

de den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra avtalslutande stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den finska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalslutande stat, får Finland inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den finska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

3. Island

a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i punkterna b) eller c) föranleder annat, undantaga sådan inkomst eller förmögenhet från beskatning.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10 får beskattas i annan avtalslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i stycke 8 första avsnittet av nämnda

Þessi eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda aðildarríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti finnska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, getur Finnland talið tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá finnskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.

3. Ísland:

a) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Ísland undanþiggja slíkar tekjur eða eign skattlagningu, nema ákvæði staflíða b) eða c) leiði til annars.

b) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur sem skattleggja má í öðru aðildarríki samkvæmt 10. gr. skal Ísland draga frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til greidds tekjuskatts í síðarnefnda ríkinu,

tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen kontraherende stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den finske inntektsskatt eller formuesskatt, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svarer til den inntekt eller formue som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Når en person bosatt i Finland oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Finland medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den finske inntekts- eller formuesskatt gi fradrag for den del av henholdsvis inntekts- eller formuesskatten, som faller på den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der.

3. Island

a) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island, medmindre bestemmelsene i underpunktene b) eller c) medfører noe annet, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning.

b) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i artikkel 10 kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island, medmindre bestemmelsen i samme artikkel punkt 8 første

de den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra avtalslutande stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den finska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalslutande stat, får Finland inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskatningsunderlaget men skall från den finska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

3. Island

a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i punkterna b) eller c) föranleder annat, undantaga sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10 får beskattas i annan avtalslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i punkt 8 första stycket av nämnda ar-

ste afsnit, i nævnte artikel medfører andet, i den islandske indkomstskat fradraget et beløb, svarende til den indkomstskat, som er lagt i denne anden kontraherende stat. Fradragsbeløbet skal dog ikke kunne overstige den del af den islandske skat, beregnet for sådant fradrag, der svares af den indkomst, som kan beskattes i denne anden stat.

c) Såfremt indkomst, der oppebæres, eller formue, som ejes af en person, der er hjemmehørende i Island, i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst er undtaget fra beskatning der, kan Island dog ved fastsættelsen af den islandske skat af denne persons øvrige indkomst eller formue medregne den indkomst eller formue, der er fritaget for skat.

4. Norge

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Norge, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Norge, medmindre bestemmelserne i punkterne b), c) eller d) medfører andet, fritage sådan indkomst eller formue for beskatning.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Norge, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i artikel 10 eller artikel 21 kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Norge, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, medfører andet, i denne persons norske indkomstskat fradraget et beløb

räyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Islannin tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Islannin veron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

c) Jos Islannissa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta siellä, Islanti voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan Islannin veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

4. Norja

a) Milloin Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, jota tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on, jollei b), c) tai d) kohdan määräyksistä muuta johdu, vapautettava tällainen tulo tai varallisuus verosta.

b) Jos Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa, josta 10 artiklan tai 21 artiklan määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Norjan tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tulo-

artikel föränleder annat, från denna persons islandska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den islandska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Island förvävar eller förmögenhet som sådan person innehar, enligt bestämmelserna i avtalet är undantagen från beskattning där, får Island likväl vid bestämmandet av beloppet av den islandska skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

4. Norge

a) Om person med hemvist i Norge förvävar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i punkterna b), c) eller d) föränleder annat, undantaga sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning.

b) Om person med hemvist i Norge förvävar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10 eller artikel 21 får beskattas i annan avtalslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet föränleder annat, från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den

nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. leiði til annars. Frádráttur þessi má þó ekki vera hærri en sá hluti íslenska skattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

c) Ef tekjur sem aðili heimilisfastur á Íslandi hefur eða eignir sem hann á eru undanþegnar skattlagningu þar samkvæmt ákvæðum samningsins er Íslandi samt heimilt við ákvörðun skatta þessa aðila af öðrum tekjum eða eignum að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem undanþegnar eru skatti.

4. Noregur:

a) Hafí aðili heimilisfastur í Noregi sem tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Noregur undanþiggja slíkar tekjur eða eign skattlagningu, nema ákvæði stafið b), c) eða d) leiði til annars.

b) Hafí aðili heimilisfastur í Noregi tekjur sem skattleggja má í öðru aðildarríki samkvæmt 10. gr. eða 21. gr. skal Noregur draga frá norskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til greidds tekjuskatts í síðarnefnda ríkinu, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. leiði til annars. Frádráttur þessi má þó ekki vera hærri en sá hluti

ledd meðfører noe annet, innrømme fradrag i denne persons islandske inntektsskatt med et beløp som tilsvaret den inntektsskatt som er betalt i den annen kontraherende stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den islandske skatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som faller på den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.

c) Når inntekt som oppbæres eller formue som eies av en person bosatt i Island, i henhold til noen bestemmelse i denne overenskomst er unntatt fra beskatning der, kan Island likevel ved beregningen av skatten på denne persons gjenværende inntekt eller formue ta i betraktning den unntatte inntekt eller formue.

4. Norge

a) Når en person bosatt i Norge, oppbærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Norge, medmindre bestemmelsene i underpunktene b), c) eller d) medfører noe annet, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning.

b) Når en person bosatt i Norge oppbærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i artikkel 10 eller 21 kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Norge, medmindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd medfører noe annet, innrømme fradrag i denne persons norske inntektsskatt med et beløp som tilsvaret

tikel föranleder annat, från denna persons islandska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den islandska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Island förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar, enligt bestämmelse i avtalet är undantagen från beskattning där, får Island likväl vid bestämmandet av beloppet av den islandska skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

4. Norge

a) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i punkterna b), c) eller d) föranleder annat, undantaga sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10 eller artikel 21 får beskattas i annan avtalslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket föranleder annat, från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den

svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat. Fradragsbeløbet skal dog ikke kunne overstige den del af den norske skat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst, som kan beskattes i denne anden stat.

c) Såfremt indkomst, der oppebæres, eller formue, som ejes af en person, der er hjemmehørende i Norge, i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst er undtaget fra beskatning der, kan Norge dog ved fastsættelsen af den norske skat af denne persons øvrige indkomst eller formue medregne den indkomst eller formue, der er fritaget for skat.

d) Såfremt en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste som omhandlet i artikel 13, stykke 6, og som kan beskattes i Norge, skal Norge i denne persons norske indkomstskat fratække et beløb, svarende til den skat, som i den anden kontraherende stat er betalt af fortjenesten. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke kunne overstige den del af den norske skat, beregnet før sådant fradrag, som svares af fortjenesten.

5. Sverige:

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i den anden kontraherende stat, skal Sverige, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, eller punkt b), c) eller d), medfører andet,

veroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Norjan veron osa, joka jakautuu sille tulle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

c) Jos Norjassa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta siellä, Norja voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suorittavan Norjan veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

d) Milloin sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 13 artiklan 6 kappaleessa tarkoitettua voittoa, josta voidaan verottaa Norjassa, Norjan on vähennettävä tämän henkilön Norjan tuloverosta toisessa sopimusvaltiossa voitosta maksettua veroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Norjan veron osa, joka jakautuu voitolle.

5. Ruotsi

a) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsin on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen tai b), c) tai d) kohdan määräyksestä muuta johdu:

inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Norge förvärvar eller förmögenhet, som sådan person innehar, enligt bestämmelserna i avtalet är undantagen från beskattning där, får Norge likväl vid bestämmandet av beloppet av den norska skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

d) Om person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar vinst som avses i artikel 13 stycke 6 och som får beskattas i Norge, skall Norge från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i den andra avtalsslutande staten betalats på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på vinsten.

5. Sverige

a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet eller punkterna b), c) eller d) föranleder annat,

norska skattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum sem skattleggja má í siðarnefnda ríkinu.

c) Ef tekjur sem aðili heimilisfastur í Noregi hefur eða eignir sem hann á eru undanþegnar skattlagningu þar samkvæmt ákvæðum samningsins er Noregi samt heimilt við ákvörðun skatta þessa aðila af öðrum tekjum eða eignum að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem undanþegnar eru skatti.

d) Ef aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur hagnað sem um er rætt í 6. tl. 13. gr. og sem skattleggja má í Noregi, skal Noregur draga frá norskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess skatts sem greiddur er af hagnaðinum í fyrrnefnda aðildarríkinu. Frádráttur þessi má þó ekki vera hærri en sá hluti norska skattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af hagnaðinum.

5. Svíþjóð:

a) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Svíþjóð, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða staflíða b), c) eða d) leiði til annars:

den inntektsskatt som er betalt i den annen kontraherende stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatten, beregnet før slikt fradragt er gitt, som svarer til den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.

c) Når inntekt som oppbæres eller formue som eies av en person bosatt i Norge, i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst er unntatt fra beskatning der, kan Norge likevel ved beregningen av den norske skatten på denne persons gjenværende inntekt eller formue ta i betraktning den unntatte inntekt eller formue.

d) Når en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer gevinst som omhandlet i artikkel 13 punkt 6 og som kan skattlegges i Norge, skal Norge i denne persons norske inntektsskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarende den skatt som i den annen kontraherende stat er betalt av gevinsten. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatten, beregnet før fradraget gis, som faller på gevinsten.

5. Sverige

a) Når en person bosatt i Sverige oppbærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Sverige, medmindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd eller underpunktene b), c) eller d) medfører noe annet,

inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Norge förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar, enligt bestämmelserna i avtalet är undantagen från beskattning där, får Norge likväl vid bestämmandet av beloppet av den norska skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

d) Om person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar vinst som avses i artikel 13 punkt 6 och som får beskattas i Norge, skall Norge från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i den andra avtalsslutande staten betalats på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på vinsten.

5. Sverige

a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket eller punkterna b), c) eller d) föranleder annat,

1) indrømme fradrag i denne persons svenske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat;

2) indrømme fradrag i denne persons svenske formueskat med et beløb, svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den svenske indkomstskat eller formueskat, beregnet for sådant fradrag, der svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

b) Ved anvendelsen af punkt a) skal, i tilfælde hvor lempelse i henhold til særlig lovgivning er indrømmet ved finsk indkomst- eller formuebeskatning af et svensk foretagendes faste driftssted i Finland, i svensk skat af foretagendets indkomst eller formue fradrages den indkomstskat, henholdsvis formueskat, som skulle have været pålignet i Finland. såfremt sådan skattelempelse ikke var indrømmet.

c) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, opbejærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Sverige medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den svenske skat af indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten, respektive

1) vähennettävä tämän henkilön Ruotsin tuloverosta tässä toisessa sopimusvaltiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön Ruotsin varallisuusverosta tässä toisessa sopimusvaltiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Ruotsin tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Sovelletaessa a) kohtaa on, kun ruotsalaisen yrityksen Suomessa olevan kiinteän toimipaikan tulotai varallisuusverotuksessa Suomessa on erityisen lain-säädännön nojalla myönnetty huojennus, yrityksen saaman tulon tai varallisuuden perusteella suoritettava Ruotsin verosta vähennettävä se tulovero tai varallisuusvero, joka olisi ollut suoritettava Suomessa, jos sellaista veronhuojennusta ei olisi myönnetty.

c) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsi voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Ruotsin verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu

1) från denna persons svenska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra avtalslutande stat;

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra avtalslutande stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den svenska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Vid tillämpningen av punkt a) skall, då enligt särskild lagstiftning lättnad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskatning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företagets inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt respektive förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättnad inte hade medgivits.

c) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalslutande stat, får Sverige inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den svenska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögen-

1) veita sem frádrátt frá sænskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda aðildarríkinu;

2) veita sem frádrátt frá sænskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda aðildarríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti sænska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

b) Við heitingu stallíðar a) skal, þegar sænsku fyrirtæki með fasta atvinnustöð í Finnlandi hefur verið veitt ívilnun við álagningu finnsks tekjuskatts eða eignarskatts með sérstökum lögum, draga frá sænskum skatti af tekjum eða eignum fyrirtækisins tekjuskatt og eignarskatt, eftir því sem við á, sem hefðu verið lagðir á í Finnlandi ef slík skattaívilnun hefði ekki verið veitt.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, getur Svíþjóð talið tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá sænskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans

1) innrømme fradrag i denne persons svenske inntektsskatt med et beløp som tilsvarende den inntektsskatt som er betalt i denne annen kontraherende stat;

2) innrømme fradrag i denne persons svenske formuesskatt med et beløp som tilsvarende den formuesskatt som er betalt i denne annen kontraherende stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den svenske inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svarer til den inntekt eller formue som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Når det i henhold til særskilt lovbestemmelse innrømmes lempning i finsk inntekts- eller formuesbeskatning av et svensk foretagendes faste driftssted i Finland, skal det ved anvendelsen av underpunkt a) foran ved beregningen av svensk skatt av foretagendets inntekt eller formue innrømmes fradrag for henholdsvis den inntekts-, eller formuesskatt, som skulle ha vært utskrevet i Finland om slik skattelempeping ikke hadde vært innrømmet.

c) Når en person bosatt i Sverige, oppbærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Sverige medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den svenske skatten av inntekten eller formuen innrømme fradrag for den del av henholdsvis inntekts- eller formuesskatten, som faller på den inntekt

1) från denna persons svenska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra avtalslutande stat;

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra avtalslutande stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den svenska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Vid tillämpningen av punkt a) skall, då enligt särskild lagstiftning lättad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskatning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företags inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt respektive förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättad inte hade medgivits.

c) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalslutande stat, får Sverige inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den svenska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på

formueskatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden stat, eller af den formue, der ejes der.

d) Såfremt en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste som omhandlet i artikel 13, stykke 7, og som kan beskattes i Sverige, skal Sverige fra denne persons svenske indkomstskat fratrække et beløb, svarende til den skat, som i denne anden kontraherende stat er betalt af fortjenesten. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke kunne overstige den del af den svenske skat, beregnet før sådant fradrag, som svares af fortjenesten.

Artikel 26

Begrænsning af beskatningsretten

Indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, eller formue, som ejes af en sådan person, kan ikke beskattes i en anden kontraherende stat, medmindre beskatning udtrykkelig er tilladt i henhold til denne overenskomst.

Artikel 27

Forbud mod diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i en anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet.

tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

d) Milloin sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 13 artiklan 7 kappaleessa tarkoitettua voittoa, josta voidaan verottaa Ruotsissa. Ruotsin on vähennettävä tämän henkilön Ruotsin tuloverosta toisessa sopimusvaltiossa voitosta maksettua veroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Ruotsin veron osa, joka jakautuu voitolle.

26 artikla

Verotusoikeuden rajoittaminen

Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa, tai varallisuudesta, joka tällaisella henkilöllä on, ei saa verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jollei verotus ole nimenomaisesti sallittu tämän sopimuksen mukaan.

27 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai rasakaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuk-

hetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehåes där.

d) Om person med hemvist i en avtals Slutande stat förvärvat vinst som avses i artikel 13 stycke 7 och som får beskattas i Sverige, skall Sverige från denna persons svenska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i den andra avtals Slutande staten betalats på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på vinsten.

Artikel 26

Begränsning av beskattningsrätten

Inkomst som person med hemvist i en avtals Slutande stat förvärvat eller förmögenhet som sådan person innehar får inte beskattas i annan avtals Slutande stat, såvida inte beskattning uttryckligen är tillåten enligt detta avtal.

Artikel 27

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtals Slutande stat skall inte i annan avtals Slutande stat bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad.

par.

d) Ef aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur hagnað sem um er rætt í 7. tl. 13. gr. og sem skattleggja má í Svíþjóð skal Svíþjóð draga frá sænskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess skatts sem greiddur er af hagnaðinum í fyrrnefnda aðildarríkinu. Frádráttur þessi má þó ekki vera hærri en sá hluti sænska skattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af hagnaðinum.

26. gr.

Takmörkun á rétti til skattlagningar

Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur eða eign sem hann á má ekki skattleggja í öðru aðildarríki nema skattlagning sé skýlaust heimil samkvæmt samningi þessum.

27. gr.

Jafnrétti

1. Ríkisborgari aðildarríkis skal ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í öðru aðildarríki en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem ekki er heimilisfastur í einu aðildarríki eða fleirum.

sem skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der.

d) Når en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer gevinst som omhandlet i artikkel 13 punkt 7 og som kan skattlegges i Sverige, skal Sverige i denne persons svenske inntektsskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvare den skatt som i den annen kontraherende stat er betalt av gevinsten. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den svenske skatten, beregnet før fradraget gis, som faller på gevinsten.

Artikkel 26

Begrensning i beskatningsretten

Inntekt som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, eller formue som eies av en slik person, kan ikke skattlegges i en annen kontraherende stat, medmindre skattlegging uttrykkelig er tillatt etter denne overenskomst.

Artikkel 27

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i en annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som statsborgere av denne annen stat under samme forhold er eller måtte bli pålagt. Denne bestemmelse skal uansett bestemmelsene i

den inkomst som oppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som inehåas där.

d) Om person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar vinst som avses i artikel 13 punkt 7 och som får beskattas i Sverige, skall Sverige från denna persons svenska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i den andra avtalsslutande staten betalats på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på vinsten.

Artikel 26

Begränsning av beskatningsrätten

Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar eller förmögenhet som sådan person inehar får inte beskattas i annan avtalsslutande stat, såvida inte beskattning uttryckligen är tillåten enligt detta avtal.

Artikel 27

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i annan avtalsslutande stat bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad.

Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en eller flere af de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted eller et fast sted, som et foretagende eller en person, hjemmehørende i en af de kontraherende stater, har i en anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender eller personer, hjemmehørende i denne anden stat, der driver samme virksomhed.

Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område. Bestemmelsen medfører ej heller ret til i en kontraherende stat at opnå fradrag ved beskatningen eller fritagelse for beskatning af udbytte eller andre udbetalinger til et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat.

Bestemmelsen i 1. afsnit hindrer ej heller en kontraherende stat i at beskatte indkomst, der oppebæres af et fast driftssted, i overensstemmelse med reglerne i denne stats egen lovgivning,

sen i artiklen määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa asuvan yrityksen tai henkilön toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa asuvaan samantyyppistä toimintaa harjoittavaan yritykseen tai henkilöön.

Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Määräys ei myöskään tuota oikeutta saada sopimusvaltiossa toimitettavassa verotuksessa vähennystä tai oikeutta saada siellä vapautusta verosta toisessa sopimusvaltiossa asuvalle yhtiölle suoritettun osingon tai muun maksun perusteella.

Ensimmäisen alakappaleen määräys ei myöskään estä sopimusvaltiota verottamasta tuloa, jonka kiinteä toimipaikka saa, tämän valtion oman lainsäädännön mukaan, jos kiinteä toimi-

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

2. Beskatningen av fast driftställe eller stadigvarande anordning, som företag eller person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskatningen av företag eller person med hemvist i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse anses inte medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i annan avtalsslutande stat sådant personligt avdrag vid beskatningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den förstnämnda staten. Bestämmelsen medför inte heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla avdrag vid beskatningen eller skattebefrielse för dividend eller annan utbetalning till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Bestämmelsen i första avsnittet hindrar inte heller en avtalsslutande stat att beskatta inkomst, som fast driftställe förvärvar, enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta

artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en eller flere av de kontraherende stater.

Utan hinder av bestemmelsene i artikkel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar eða fastrar stofnunar, sem fyrirtæki eða aðili heimilisfastur í aðildarríki rekur í öðru aðildarríki, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning fyrirtækis eða aðila heimilisfasts í síðarnefnda ríkinu sem hefur sams konar starfsemi með höndum.

Þetta ákvæði skal þó ekki skýra þannig að það skyldi aðildarríki til að veita aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnun eða lækkun skatta vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframfærsluskyldu sem það veitir aðila sem er heimilisfastur í fyrirnefnda ríkinu. Í ákvæðinu felst heldur ekki réttur til þess í aðildarríki að fá frádrátt við skattlagningu eða að vera undanþeginn skattlagningu af ágóðahlut eða annarri útborgun til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki.

Ákvæði 1. mgr. hamla heldur ekki aðildarríki að skattleggja samkvæmt eigin löggjöf tekjur sem föst atvinnustöð hefur ef fasta atvinnustöðin tilheyrir hlutafélagi eða hliðstæðu félagi

2. Beskatningen av et fast driftssted eller et fast sted, som et foretagende eller en person bosatt (hjemmehørende) i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender eller personer bosatt (hjemmehørende) i denne annen stat, som utøver samme virksomhet.

Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i en annen kontraherende stat, slike personlige fradrag, fritagelser og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område. Bestemmelsen medfører heller ikke rett til i en kontraherende stat å oppnå fradrag ved beskatningen eller fritagelse for beskatning av dividende eller annen utbetaling til et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat.

Bestemmelsen i første ledd hindrer heller ikke en kontraherende stat i å skattlegge inntekt som oppbæres av et fast driftssted etter reglene i denne stats egen lovgivning, når det faste driftssted til-

2. Beskatningen av fast driftsställe eller stadigvarande anordning, som foretag eller person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskatningen av foretag eller person med hemvist i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse anses inte medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i annan avtalsslutande stat sådant personligt avdrag vid beskatningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den förstnämnda staten. Bestämmelsen medför inte heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla avdrag vid beskatningen eller skattebefrielse för utdelning eller annan utbetalning till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Bestämmelsen i första stycket hindrar inte heller en avtalsslutande stat att beskatta inkomst som fast driftsställe förvärvar, enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta driftstället

såfremt det faste driftssted tilhører et aktieselskab eller dermed ligestillet selskab i en anden kontraherende stat. Beskatningen skal dog svare til den beskatning, som anvendes over for aktieselskaber og dermed ligestillede selskaber, der er hjemmehørende i den førstnævnte kontraherende stat, for så vidt angår deres indkomst, beregnet uden fradrag for udloddet fortjeneste.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 4, eller artikel 12, stykke 4, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en kontraherende stat til en person, hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person, hjemmehørende i den førstnævnte stat. På samme måde skal enhver gæld, som et foretagende i en kontraherende stat har til en person, hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i en eller flere af de andre kontraherende stater, skal ikke i den førstnævnte

paikka kuuluu toisessa sopimusvaltiossa olevalle osakeyhtiölle tai siihen verrattavalle yhtiölle. Verotuksen on kuitenkin vastattava verotusta, joka kohdistuu ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa asuvan osakeyhtiön tai siihen verrattavan yhtiön ennen jaetun voiton perusteella myönnettävään vähennyksen tekemistä laskettuun tuloon.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 4 kappaleen tai 12 artiklan 4 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojaliti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltiossa olevan yrityksen velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle vähennyskelpoinen tämän yrityksen verotettavaa varallisuutta määrättäessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa tai useissa toisissa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin mää-

driftstället tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i annan avtalslutande stat. Beskatningen skall dock motsvara den beskatning som tillämpas för aktiebolag eller därmed jämförligt bolag med hemvist i den förstnämnda avtalslutande staten på dess inkomst, beräknad utan avdrag för utdelad vinst.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 stycke 1, artikel 11 stycke 4 eller artikel 12 stycke 4 tillämpas, är ränta, royalty och annan utbetalning från företag i en avtalslutande stat till person med hemvist i annan avtalslutande stat avdragsgilla vid bestämmandet av den beskatningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalslutande stat har till person med hemvist i annan avtalslutande stat avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskatningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i en eller flera av de andra avtalslutande staterna, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för

í öðru aðildarríki. Skattlagningin skal þó samsvara gildandi skattlagningu á heimilisföst hlutafélög eða hliðstæð félög í fyrrnefnda aðildarríkinu af tekjum þeirra, reiknuðum án frádráttar úthlutaðs hagnaðar.

3. Eigi ákvæði, 1. tl 9. gr., 4. tl. 11. gr eða 4. tl. 12. gr. ekki við skulu vextir, þóknun og aðrar greiðslur frá fyrirtæki í aðildarríki til aðila heimilisfasts í öðru aðildarríki vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskyldra tekna slíks fyrirtækis eftir sömu reglum og greiðslur til aðila heimilisfasts í fyrrnefnda ríkinu. Á sama hátt er skuld fyrirtækis í aðildarríki við aðila heimilisfastan í öðru aðildarríki frádráttarbær við ákvörðun skattskyldrar eignar fyrirtækisins eftir sömu reglum og skuld við aðila heimilisfastan í fyrrnefnda ríkinu.

4. Þótt fjármagn fyrirtækis í aðildarríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða stjórnad af einum eða fleiri aðilum heimilisföstum í einu eða fleiri öðrum aðildarríkjum, skal það ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða

hórer et aksjeselskap eller dermed likestillet selskap i en annen kontraherende stat. Beskatningen skal dog svare til den beskatning som anvendes for aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper hjemmehørende i den førstnevnte kontraherende stat, for så vidt angår deres inntekt, beregnet uten fradrag for utdelt utbytte.

3. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 4 eller artikkel 12 punkt 4 kommer til anvendelse, skal renter, royalties og andre utbetalinger fra et foretagende i en kontraherende stat til mottager i en annen kontraherende stat, kunne fratrekkes ved beregningen av den skattbare inntekt for slikt foretagende på samme vilkår som tilsvarende utbetalinger til personer hjemmehørende i den førstnevnte stat. På samme måte skal gjeld som et foretagende i en kontraherende stat har til en person bosatt (hjemmehørende) i en annen kontraherende stat, ved beregningen av foretagendets skattepliktige formue være fradragberettiget på samme vilkår som gjeld til personer som er bosatt (hjemmehørende) i den førstnevnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue, helt eller delvis, eies eller kontrolleres direkte eller indirekte av en eller flere personer som er hjemmehørende i en eller flere av de andre kontraherende stater, skal ikke i den førstnevnte stat

tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i annan avtalsslutande stat. Beskatningen skall dock motsvara den beskatning som tillämpas för aktiebolag eller därmed jämförligt bolag med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten på dess inkomst, beräknad utan avdrag för utdelad vinst.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 punkt 1, artikel 11 punkt 4 eller artikel 12 punkt 4 tillämpas, är ränta, royalty och annan utbetalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i en eller flera av de andra avtalsslutande staterna, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för

stat kunne underkastes nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefuld end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

5. Bestemmelserne i denne artikel anses ikke at medføre forpligtelse for Norge til at indrømme statsborgere i en anden kontraherende stat, som ikke er født i Norge af norske forældre, de særlige skattefordele, som i henhold til § 22 i skatteloven af 18. august 1911 indrømmes norske statsborgere og personer, født i Norge af norske forældre (personer med norsk "indfødsret").

6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 28

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at der i en eller flere af de kontraherende stater er truffet foranstaltninger, som for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uden at det påvirker hans ret til at anvende de retsmidler, som står til hans rådighed ifølge disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i

rådvat, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai rasakaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa jouta.

5. Tämän artiklan määräysten ei katsota velvoittavan Norjaa myöntämään toisen sopimusvaltion kansalaiselle, joka ei ole syntynyt Norjassa norjalaisista vanhemmista, niitä erityisiä veronhuojennuksia, jotka 18 päivänä elokuuta 1911 annetun verolain 22 §:n mukaan myönnetään Norjan kansalaiselle ja henkilölle, joka on syntynyt Norjassa norjalaisista vanhemmista (henkilö, jolla on Norjan "infødsrett").

6. Tämän sopimuksen 2 artiklan estämättä sovelletaan tämän artiklan määräyksiä kaikenlaatuisiin veroihin.

28 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai useiden sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 27 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeu-

beskatning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskatning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

5. Bestämmelserna i denna artikel anses inte medföra förpliktelse för Norge att medge medborgare i annan avtalslutande stat, som inte är född i Norge av norska föräldrar, de särskilda skatteförmåner som enligt 22 § skattelagen den 18 augusti 1911 medges norsk medborgare och person född i Norge av norska föräldrar (person med norsk "infødsrett").

6. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 28

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att i en eller flera av de avtalslutande staterna vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskatning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpningen av

kröfum í því sambandi í fyrrnefnda aðildarríkinu en annað svipað fyrirtæki sætir eða gæti sætt í því ríki.

5. Ákvæði þessarar greinar skal ekki skýra þannig að Noregi beri skylda til að veita ríkisborgara annars aðildarríkis, sem ekki er fæddur í Noregi af norsku foreldri, þær sérstöku skattaívilnanir samkvæmt 22. gr. norsku skattlaganna frá 18. ágúst 1911, sem veittar eru norskum ríkisborgara og aðila, fæddum í Noregi af norsku foreldri (menn með norskán "fæðingarrétt").

6. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. gilda ákvæði þessarar greinar um hvers konar skatta, hverju nafni sem þeir nefnast.

28 gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags

1. Þegar aðili telur að eitt eða fleiri aðildarríkjanna geri ráðstafanir sem leiði til eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að læra sér í nyt réttarvernd sem löggjöf þessara ríkja kveður á um, lagt málið fyrir bætt stjórnvald í því aðildarríki þar sem hann er heimilisfastur eða, svo framarlega sem málið fellur innan ákvæða 1. tl. 27. gr., í því

kunne underkastast noen beskatning eller dermed forbundne skattekrav, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller dermed forbundne krav som andre tilsvarende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

5. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke tolkes slik at de forplikter Norge til å innrømme statsborgere av en annen kontraherende stat, som ikke er født i Norge av norske foreldre, de særskilte skattelettelser som i henhold til § 22 i den norske skattelov av 18. august 1911 tilstås norske statsborgere og personer som er født i Norge av norske foreldre (personer med norsk innfødsrett).

6. Bestemmelsene i denne artikkel skal, uansett bestemmelsene i artikkel 2, få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 28

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i en eller flere kontraherende stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre en beskatning som avviker fra bestemmelsene i denne overenskomst, kan han legge sin sak frem for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 27 punkt 1, i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett

beskatning eller dermed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskatning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

5. Bestämmelserna i denna artikel anses inte medföra förpliktelse för Norge att medge medborgare i annan avtalslutande stat, som inte är född i Norge av norska föräldrar, de särskilda skatteförmåner som enligt 22 § skattelagen den 18 augusti 1911 medges norsk medborgare och person född i Norge av norska föräldrar (person med norsk "infödsrett").

6. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 28

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att i en eller flera av de avtalslutande staterna vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskatning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters inre rättsordning, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämp-

den kontraherende stat, hvori han er hjemmehørende eller, såfremt tilfældet er omfattet af artikel 27, stykke 1, i den kontraherende stat, i hvilken han er statsborger.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i sådan anden kontraherende stat, som berøres af spørgsmålet, med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Hvis den stat, overfor hvis kompetente myndighed den pågældende person har forelagt sagen, ikke selv berøres af spørgsmålet, skal denne kompetente myndighed overlade sagen til den kompetente myndighed i en af de stater, som berøres af spørgsmålet.

3. I tilfælde, hvor vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål opstår mellem kontraherende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst, skal de kompetente myndigheder i disse stater forhandle for at søge at løse spørgsmålet ved særlig aftale. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan tillige forhandle for at undgå dobbeltbeskatning i sådanne tilfælde, som ikke omfattes af denne overenskomst eller for, ved særlig aftale, at løse spørgsmål, som — uden at være regulerede af overenskomsten — som følge af uligheder i de pågældende stater principper for skattens beregning el-

teensa käyttää näiden valtioiden sisäisissä oikeusjärjestyksissä olevia oikeussuojakeinoja.

2. Jos toimivaltainen viranomaisn havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, jota asia koskee, keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että verotus, joka on tämän sopimuksen vastainen, vältetään. Jollei asia koske sitä valtiota, jonka toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi asianomainen henkilö on saatanut asian, tämän toimivaltaisen viranomaisen on siirrettävä asia sellaisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle, jota asia koskee.

3. Jos sopimusvaltioiden välillä syntyy vaikeuksia tai epätietoisuutta tämän sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa, näiden valtioiden toimivaltaisen viranomaisien on neuvoteltava keskenään kysymyksen ratkaisemiseksi erityisin sopimuksin. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita tämä sopimus ei käsitä, tai sellaisten kysymysten ratkaisemiseksi erityisin sopimuksin, jotka, olematta säänneltyjä sopimuksessa, voivat veron laskemisessa asianomaisissa valtioissa noudattujen periaatteiden erilai-

artikel 27 stycke 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med behörig myndighet i annan avtalsslutande stat, som berörs av frågan, i syfte att undvika beskattning som strider mot detta avtal. Om den stat hos vars behöriga myndighet personen i fråga har framlagt saken inte själv berörs av frågan, skall denna behöriga myndighet överlämna saken till behörig myndighet i någon av de stater som berörs av frågan.

3. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan avtalsslutande stater beträffande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. De behöriga myndigheterna i avtalsslutande stater kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som inte omfattas av detta avtal eller för att genom särskild överenskommelse lösa frågor som, utan att vara reglerade i avtalet, på grund av olikhet i vederbörande stater principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de

aðildarríki þar sem hann er ríkisborgari.

2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í öðru aðildarríki sem málið varðar, í því skyni að komist verði hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við samning þennan. Hafí mótmæli verið borin fram við bært stjórnvald í ríki sem ekki er sjálft málsaðili skal það bæra stjórnvald framsenda málið til bærs stjórnvalds í einhverju þeirra ríkja sem málið varðar.

3. Í því tilviki að upp rísi erfiðleikar eða vandamál milli aðildarríkja varðandi túlkun eða beitingu ákvæða þessa samnings skulu bær stjórnvöld í þeim ríkjum ráðgast sín í milli til þess að reyna að leysa málið með sérstöku samkomulagi. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta einnig ráðgast sín í milli til að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem samningur þessi nær ekki til eða til að leysa með sérstöku samkomulagi atriði sem ekki eru fastar reglur um í samningnum en geta komið upp í sambandi við skatta samkvæmt 2. gr. vegna mismunandi grundvallarreglna hlutadeigandi ríkja við útreikning skatta eða af

til á anvende de rettsmidler som findes i de kontraherende staters interne lovgivning.

2. Hvis den kompetente myndighed finder at innvendingen synes begrundet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i vedkommende annen kontraherende stat, som berøres av spørsmålet, med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Hvis den stat hvis kompetente myndighet vedkommende person har lagt saken frem for ikke selv berøres av spørsmålet, skal denne kompetente myndighet overlate saken til den kompetente myndighet i en av de stater som berøres av spørsmålet.

3. Dersom vanskeligheter eller tvil oppstår mellom kontraherende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst, skal de kompetente myndigheter i disse stater forhandle for å søke spørsmålet løst ved særskilt avtale. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan også forhandle for å unngå dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke omfattes av overenskomsten, eller for ved særskilt avtale å løse spørsmål som uten å være regulert i overenskomsten, kan oppstå på grunn av ulikhet i vedkommende staters prinsipper for skattens beregning, eller av andre grunner for så vidt angår de skatter

ningen av artikkel 27 punkt 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med behörig myndighet i annan avtalsslutande stat, som berörs av frågan, i syfte att undvika beskattning som strider mot detta avtal. Om den stat hos vars behöriga myndighet personen i fråga har framlagt saken inte själv berörs av frågan, skall denna behöriga myndighet överlämna saken till behörig myndighet i någon av de stater som berörs av frågan.

3. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan avtalsslutande stater beträffande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. De behöriga myndigheterna i avtalsslutande stater kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskatning i sådana fall som inte omfattas av detta avtal eller för att genom särskild överenskommelse lösa frågor som, utan att vara reglerade i avtalet, på grund av olikhet i vederbörande staters principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de skatter

ler af andre grunde, kan opstå for så vidt angår de skatter, som omhandles i artikel 2.

Inden afgørelse træffes i spørgsmål, som omhandlet i første afsnit, skal resultatet af de der omhandlede forhandlinger snarest meddeles til de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater. Såfremt den kompetente myndighed i en kontraherende stat finder, at forhandlinger bør finde sted mellem de kompetente myndigheder i samtlige kontraherende stater, skal på begæring af den kompetente myndighed i den førstnævnte kontraherende stat sådanne forhandlinger finde sted snarest muligt.

Artikel 29

Personer ansat ved diplomatiske og konsulære repræsentationer

Bestemmelserne i denne overenskomst berører ikke de skattemæssige begunstigelser, som ansatte ved diplomatiske eller konsulære repræsentationer måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 30

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de nødvendige ændringer udvides til at omfatte de områder, som i henhold til bestemmelserne i artikel 3, stykke 1 a), er undtaget fra overenskomstens anvendelsesområde, under forudsætning af, at der pålægges skatter af væsentlig samme art

suuden johdosta tai muista syistä ilmaantua 2 artiklassa tarkoitettujen verojen osalta.

Ennen kuin tehdään päätös kysymyksessä, jota ensimmäisessä alakappaleessa tarkoitetaan, on siinä tarkoitettujen neuvottelujen tulokset mahdollisimman pian annettava tiedoksi muiden sopimusvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Jos sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että kaikkien sopimusvaltioiden toimivaltaitten viranomaisien on neuvoteltava keskenään, on ensiksi mainitun sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tällaiset neuvottelut käytävä viivytyksettä.

29 artikla

Diplomaattiset edustajat ja konsulivirkamiehet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotuksellisiin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisille edustajille tai konsulivirkamiehille.

30 artikla

Alueellinen laajentaminen

1. Tämä sopimus voidaan ulottaa, joko sellaisenaan tai tarpeellisin muutoksin, käsittelemään ne alueet, jotka on 3 artiklan 1 kappaleen a) kohdan määräysten mukaan jätetty sopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, edellyttäen että siellä kannetaan samanlaisia tai pääsääntöisesti samanluonteisia veroja kuin

skatter som avses i artikel 2.

Innan beslut fattas i fråga som avses i första avsnittet, skall resultatet av överläggningar som där avses snarast delges behöriga myndigheter i övriga avtalslutande stater. Finner behörig myndighet i en avtalslutande stat att överläggningar bör äga rum mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalslutande stater, skall på begäran av den behöriga myndigheten i den förstnämnda avtalslutande staten sådana överläggningar äga rum utan dröjsmål.

Artikel 29

Diplomatiska företrädare och konsulära tjänstemän

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska företrädare eller konsulära tjänstemän.

Artikel 30

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan antingen i sin helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta de områden som undantagits från avtalets tillämpningsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 stycke 1 a), under förutsättning att där påförs skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som avses i detta

öðrum ástæðum.

Áður en ákvörðun er tekin í máli sem fellur undir 1. mgr. skal tilkynna bærum stjórnvöldum í öðrum aðildarríkjum sem fyrst niðurstöður málsuitleitana sem þar um ræðir. Telji bært stjórnvald í aðildarríki að samningaumleitani skuli fara fram milli bærra stjórnvalda í öllum aðildarríkjunum skulu slíkar umleitani fara fram án tafar að beiðni bærs stjórnvalds í því aðildarríki.

29. gr.

*Sendierindrekar og ræðis-
erindrekar*

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á skattaívilnani sem sendierindrekar eða ræðisindrekar njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

30. gr.

Landfræðileg rýmkun

1. Rýmka má gildissvið samnings þessa, annaðhvort í heild eða með nauðsynlegum breytingum, þannig að hann nái til svæða sem undanþegin eru gildissviði samningsins samkvæmt ákvæðum stafliðar a) í 1. tl. 3. gr. á þeim grundvelli að þar séu lagðir á skattar sem eru samskonar eða í meginatriðum

som er omhandlet i artikkel 2.

Innen avgjørelse treffes i spørsmål som omhandlet i foregående ledd, skal resultatet av forhandlingene som der omhandlet snarest meddeles til de kompetente myndigheter i de øvrige kontraherende stater. Finner den kompetente myndighet i en kontraherende stat at forhandlinger bør finne sted mellom de kompetente myndigheter i samtlige kontraherende stater, skal på begjæring fra den kompetente myndighet i den førstnevnte kontraherende stat slike forhandlinger finne sted snarest mulig.

Artikkel 29

*Diplomatisk og konsulære
tjenestemenn*

Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatisk og konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 30

Territorial utvidelse

1. Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til å omfatte de områder som etter bestemmelsene i artikkel 3 punkt 1 a) er unntatt fra overenskomstens anvendelsesområde, under forutsetning av at det der utskrives skatter av samme eller vesentlig lignende

som avses i artikkel 2.

Innan beslut fattas i fråga som avses i första stycket, skall resultatet av överläggningar som där avses snarast delges behöriga myndigheter i övriga avtalslutande stater. Finner behörig myndighet i en avtalslutande stat att överläggningar bör äga rum mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalslutande stater, skall på begäran av den behöriga myndigheten i den förstnämnda avtalslutande staten sådana överläggningar äga rum utan dröjsmål.

Artikel 29

*Diplomatiska företrädare
och konsulära tjänstemän*

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska företrädare eller konsulära tjänstemän.

Artikel 30

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan antingen i sin helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta de områden som undantagits från avtalets tillämpningsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 punkt 1 a), under förutsättning att där påförts skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som avses i

som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej.

2. Såfremt denne overenskomst i henhold til artikel 32 ophører at være gældende, skal, såfremt anden aftale ikke træffes mellem de kontraherende stater, overenskomsten ophøre at være gældende også for ethvert område, hvortil overenskomsten er udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 31

Ikrafttræden

1. Denne overenskomst træder i kraft tredive dage efter den dag, da samtlige kontraherende stater har meddelt det finske udenrigsministerium, at de foranstaltninger, som er nødvendige for ikrafttræden i den pågældende stat, er gennemført. Det finske udenrigsministerium underretter de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af disse meddelelser.

2. Efter overenskomstens ikrafttrædelse finder dens bestemmelser anvendelse på indkomst, som oppebæres fra og med den 1. januar, der følger nærmest efter ikrafttrædelsen, og på formue, hvoraf skat pålignes på grundlag af en skatteansættelse, foretaget i det andet kalenderår, som følger efter ikrafttrædelsen, eller senere.

ne, joita tässä sopimuksessa tarkoitetaan. Tällainen laajentaminen on voimassa siitä päivästä lukien sekä sellaisiin muutoksiin ja ehdoin, niihin luettuina lakkaamista koskevat määräykset, kuin sopimusvaltioiden välillä diplomaattititse tapahtuvalla noottienvaihdolla erikseen sovitaan.

2. Jos tämä sopimus 32 artiklan mukaan lakkaa olemasta voimassa, lakkaa sopimus olemasta voimassa myös jokaisen alueen osalta, jota sopimus tämän artiklan perusteella on ulotettu koskemaan, jollei sopimusvaltioiden välillä toisin ole sovittu.

31 artikla

Voimaantulo

1. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Suomen ulkoasiainministeriölle, että sopimuksen voimaantumiseksi kussakin valtiossa vaadittavat toimenpiteet on suoritettu. Suomen ulkoasiainministeriö ilmoittaa muille sopimusvaltioille näiden ilmoitusten vastaanottamisesta.

2. Tämän sopimuksen voimaantultua sovelletaan sen määräyksiä tuloon, joka saadaan voimaantuloa lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivästä alkaen, ja varallisuuteen, josta veroa on suoritettava voimaantuloa toiseksi seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

avtal. Sådän utvidgning gäller från den dag och med de ändringar och villkor, häri inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan särskilt överenskommas mellan de avtalslutande staterna genom diplomatisk notväxling.

2. Om detta avtal enligt artikel 32 upphör att gälla skall, såvida inte annat överenskommits mellan de avtalslutande staterna, avtalet upphöra att gälla även beträffande varje område vartill avtalet utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 31

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga avtalslutande stater meddelat det finska ministeriet för utrikesärendena, att de åtgärder vidtagits som erfordras för ikraftträdande i respektive stat. Det finska ministeriet för utrikesärendena underrettar de övriga avtalslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden.

2. Sedan detta avtal trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser på inkomst som förvärvas från och med den 1 januari närmast efter ikraftträdandet och på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter ikraftträdandet eller senare.

svipaðir þeim sköttum sem samningurinn tekur til. Allar slíkar rýmkanir skulu gilda frá þeim degi og með þeim breytingum og skilyrðum, að meðtöldum uppsagnarákvæðum, sem sérstaklega yrði samið um milli aðildarríkjanna með erindaskiptum eftir diplómátskum leiðum.

2. Verði samningur þessi felldur úr gildi samkvæmt 32. gr. skal hann einnig falla úr gildi varðandi hvert það svæði sem hann hefur verið látinn ná til vegna rýmkunar samkvæmt þessari grein nema aðildarríki hafi komið sér saman um annað.

31. gr

Gildistaka

1. Samningur þessi öðlast gildi þrjátíu dögum eftir þann dag er öll aðildarríkin hafa tilkynnt finnska utanríkisráðuneytinu að nauðsynlegar ráðstafanir fyrir gildistöku hans hafi verið gerðar í viðkomandi ríki. Finnska utanríkisráðuneytið skýrir öðrum aðildarríkjum frá móttöku þessara tilkynninga.

2. Eftir að samingurinn hefur öðlast gildi, gilda ákvæði hans um tækjur sem aflað er frá og með 1. janúar næstum á eftir gildistöku að telja og um eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári eftir gildistöku eða síðar.

karakter som denne overenskomsten gjelder. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være gjenstand for slike endringer og vilkår, herunder bestemmelser om opphør, som måtte bli særskilt avtalt mellom de kontraherende stater ved noter som blir å utveksle på diplomatisk vei.

2. I tilfelle av at overenskomsten opphører å gjelde i henhold til artikkel 32, skal den hvis ikke noe annet blir avtalt mellom de kontraherende stater, også opphøre å ha virkning for områder som den er blitt utvidet til å omfatte etter bestemmelsene i denne artikkel.

Artikkel 31

Ikrafttredelse

1. Denne overenskomst trer i kraft trede dager etter den dag, da samtlige kontraherende stater har meddelt det finske utenriksministerium at de foranstaltninger som i vedkommende stat kreves for å sette overenskomsten i kraft, er gjennomført. Det finske utenriksministerium underretter de øvrige kontraherende stater om mottagelsen av disse meddelelser.

2. Etter overenskomstens ikrafttredelse får dens bestemmelser anvendelse på inntekt som oppebæres fra og med den 1. januar nærmest etter ikrafttredelsen, og på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår som følger etter ikrafttredelsen eller senere.

detta avtal. Sådan utvidning gæller från den dag och med de ändringar och villkor, häri inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan særskilt överenskommas mellan de avtalsslutande staterna genom diplomatisk noteväxling.

2. Om detta avtal enligt artikel 32 upphör att gälla skall, såvida inte annat överenskommit mellan de avtalsslutande staterna, avtalet upphöra att gälla även beträffande varje område vartill avtalet utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 31

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft trettio dagar efter den dag då samliga avtalsslutande stater meddelat det finska ministeriet för utrikesärendena, att de åtgärder vidtagits som erfordras för ikraftträdande i respektive stat. Det finske ministeriet för utrikesärendena underrettar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden.

2. Sedan detta avtal trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser på inkomst som förvärvas från och med den 1 januari närmast efter ikraftträdandet och på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter ikraftträdandet eller senare.

3. Nedennævnte overenskomster skal ophøre med at være gældende og skal ikke længere finde anvendelse for så vidt angår indkomst eller formue, på hvilke nærværende overenskomst skal anvendes i henhold til stykke 2:

Overenskomst af 19. oktober 1925 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Finland om fritagelse for kommuneskat for visse personer;

Overenskomst af 22. februar 1957 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Norge til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter på indkomst og formue med senere ændringer;

Overenskomst af 23. januar 1964 mellem Republikken Island og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter på indkomst og formue;

Overenskomst af 7. april 1964 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Finland til undgåelse af dobbeltbeskatning af indkomst og formue samt forhindring af beskatningsunddragelse med senere ændringer;

Overenskomst af 30. marts 1966 mellem Republikken Island og Kongeriget Norge til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteundragelse vedrørende skatter på indkomst og formue med senere ændringer;

Overenskomst af 21. maj 1970 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Island til undgåelse af dobbelt-

3. Jäljempänä mainitut sopimukset lakkaavat olemasta voimassa eikä niitä enää sovelleta tuloon tai varallisuuteen, johon tätä sopimusta sovelletaan 2 kappaleen mukaan:

Suomen Tasavallan ja Tanskan Kuningaskunnan välillä erinäisten henkilöiden vapauttamisesta kunnallisveroista 19 päivänä lokakuuta 1925 tehty sopimus;

Norjan Kuningaskunnan ja Tanskan Kuningaskunnan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 22 päivänä helmikuuta 1957 tehty sopimus siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

Islannin Tasavallan ja Ruotsin Kuningaskunnan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 23 päivänä tammikuuta 1964 tehty sopimus;

Suomen Tasavallan ja Tanskan Kuningaskunnan välillä tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen sekä veron kiertämisen estämiseksi 7 päivänä huhtikuuta 1964 tehty sopimus siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

Islannin Tasavallan ja Norjan Kuningaskunnan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 30 päivänä maaliskuuta 1966 tehty sopimus siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

Islannin Tasavallan ja Tanskan Kuningaskunnan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertai-

3. Nedanstående avtal skall upphöra att gälla och skall inte längre tillämpas i fråga om inkomst eller förmögenhet på vilka förevärande avtal blir tillämpligt enligt stycke 2:

Överenskommelse den 19 oktober 1925 mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark om befrielse från kommunalskatt för vissa personer;

Avtal den 22 februari 1957 mellan Konungariket Danmark och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, med senare ändringar;

Avtal den 23 januari 1964 mellan Republiken Island och Konungariket Sverige för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet;

Avtal den 7 april 1964 mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskatning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt, med senare ändringar;

Avtal den 30 mars 1966 mellan Republiken Island och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskatning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, med senare ändringar;

Avtal den 21 maj 1970 mellan Konungariket Danmark och Republiken Island för undvikande av dubbelbe-

3. Eftirfarandi samningar skulu falla úr gildi og skal ekki beitt framar varðandi tekjur og eignir sem samningur þessi tekur til samkvæmt 2. tl.:

Samningur frá 19. október 1925 milli Konungsríkisins Danmerkur og Lýðveldisins Finnlands um undanþágu frá álagningu útsvars fyrir tiltekna aðila;

Samningur frá 22. febrúar 1957 milli Konungsríkisins Danmerkur og Konungsríkisins Noregs um að komast hjá tvísköttun við skattlagningu á tekjur og eignir, með síðari breytingum;

Samningur frá 23. janúar 1964 milli Lýðveldisins Íslands og Konungsríkisins Svíþjóðar til þess að koma í veg fyrir tvísköttun tekna og eigna;

Samningur frá 7. apríl 1964 milli Konungsríkisins Danmerkur og Lýðveldisins Finnlands um að komast hjá tvísköttun tekna og eigna og koma í veg fyrir undanskot frá skatti, með síðari breytingum;

Samningur frá 30. mars 1966 milli Lýðveldisins Íslands og Konungsríkisins Noregs um að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir, með síðari breytingum;

Samningur frá 21. maí 1970 milli Lýðveldisins Íslands og Konungsríkisins Danmerkur til að komast hjá tvísköttun

3. Nedenstående overenskomster skal opphøre å gjelde og skal ikke lenger anvendes for så vidt angår inntekt eller formue, som nærværende overenskomst får anvendelse på i henhold til punkt 2:

Overenskomst av 19. oktober 1925 mellom Kongeriket Danmark og Republikken Finland om fritagelse for kommuneskatt for visse personer;

Avtale av 22. februar 1957 mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Danmark for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue, med senere endringer;

Avtale av 23. januar 1964 mellom Republikken Island og Kongeriket Sverige til unngåelse av dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue;

Avtale av 7. april 1964 mellom Kongeriket Danmark og Republikken Finland til unngåelse av dobbeltbeskatning av inntekt og formue samt forebyggelse av skatteomgåelse, med senere endringer;

Avtale av 30. mars 1966 mellom Kongeriket Norge og Republikken Island til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, med senere endringer;

Avtale av 21. mai 1970 mellom Kongeriket Danmark og Republikken Island til unngåelse av dobbeltbe-

3. Nedenstående avtal skall upphöra att gälla och skall inte längre tillämpas i fråga om inkomst eller förmögenhet på vilka förevarande avtal blir tillämpligt enligt punkt 2:

Överenskommelse den 19 oktober 1925 mellan Konungariket Danmark och Republiken Finland om befrielse från kommunalskatt för vissa personer;

Avtal den 22 februari 1957 mellan Konungariket Danmark och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, med senare ändringar;

Avtal den 23 januari 1964 mellan Konungariket Sverige och Republiken Island för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet;

Avtal den 7 april 1964 mellan Konungariket Danmark och Republiken Finland för undvikande av dubbelbeskatning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt, med senare ändringar;

Avtal den 30 mars 1966 mellan Republiken Island och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskatning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, med senare ändringar;

Avtal den 21 maj 1970 mellan Konungariket Danmark och Republiken Island för undvikande av dubbelbe-

beskatning og forhindring af skatteunddragelse vedrørende skatter af indkomst og formue med senere ændringer;

Overenskomst af 1. november 1971 mellem Kongeriget Norge og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter på indkomst og formue;

Overenskomst af 12. januar 1972 mellem Republikken Finland og Kongeriget Norge til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse vedrørende skatter på indkomst og formue;

Overenskomst af 2. marts 1972 mellem Republikken Finland og Republikken Island til undgåelse af dobbeltbeskatning af indkomst og formue og forhindring af skatteunddragelse;

Overenskomst af 27. juni 1973 mellem Republikken Finlands regering og Kongeriget Sveriges regering til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter på indkomst og formue med senere ændringer;

Overenskomst af 16. november 1973 mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Sveriges regering til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter på indkomst og formue.

Artikel 32

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft uden tidsbegrænsning, men en kontra-

sen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 21 päivänä toukokuuta 1970 tehty sopimus siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

Norjan Kuningaskunnan ja Ruotsin Kuningaskunnan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 1 päivänä marraskuuta 1971 tehty sopimus;

Suomen Tasavallan ja Norjan Kuningaskunnan välillä kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi sekä veron kiertämisen estämiseksi tulo- ja omaisuusverojen osalta 12 päivänä tammikuuta 1972 tehty sopimus;

Suomen Tasavallan ja Islannin Tasavallan välillä tulo- ja omaisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 2 päivänä maaliskuuta 1972 tehty sopimus;

Suomen Tasavallan hallituksen ja Ruotsin Kuningaskunnan hallituksen välillä tulo- ja omaisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 27 päivänä kesäkuuta 1973 tehty sopimus siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

Ruotsin Kuningaskunnan hallituksen ja Tanskan Kuningaskunnan hallituksen välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 16 päivänä marraskuuta 1973 tehty sopimus.

32 artikla

Päätyminen

Tämä sopimus on voimassa ilman aikarajoitusta, mutta sopimusvaltio voi irti-

skattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, med senare ändringar;

Avtal den 1 november 1971 mellan Konungariket Norge och Konungariket Sverige för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet;

Avtal den 12 januari 1972 mellan Republiken Finland och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskatning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet;

Avtal den 2 mars 1972 mellan Republiken Finland och Republiken Island för undvikande av dubbelbeskatning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt;

Avtal den 27 juni 1973 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, med senare ändringar;

Avtal den 16 november 1973 mellan Konungariket Danmarks regering och Konungariket Sveriges regering för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Artikel 32

Upphörande

Detta avtal skall förbli i kraft utan tidsbegränsning men avtalslutande stat kan

og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir, með síðari breytingum;

Samningur frá 1. nóvember 1971 milli Konungsríkisins Noregs og Konungsríkisins Svíþjóðar um að komast hjá tvísköttun við skattlagningu á tekjur og eignir;

Samningur frá 12. janúar 1972 milli Lýðveldisins Finnlands og Konungsríkisins Noregs um að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skatti við skattlagningu á tekjur, og eignir;

Samningur frá 2. mars 1972 milli Lýðveldisins Íslands og Lýðveldisins Finnlands til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir;

Samningur frá 27. júní 1973 milli ríkisstjórnar Lýðveldisins Finnlands og ríkisstjórnar Konungsríkisins Svíþjóðar um að komast hjá tvísköttun við skattlagningu á tekjur og eignir, með síðari breytingum;

Samningur frá 16. nóvember 1973 milli ríkisstjórnar Konungsríkisins Danmerkur og ríkisstjórnar Konungsríkisins Svíþjóðar um að komast hjá tvísköttun við skattlagningu á tekjur og eignir.

32. gr.

Uppsögn

Samningur þessi skal gilda án tímatakmarkunar en hvert aðildarríki getur sagt honum

skatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, med senere endringer;

Avtale av 1. november 1971 mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige til unngåelse av dobbelbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue;

Avtale av 12. januar 1972 mellom Kongeriket Norge og Republikken Finland til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue;

Avtale av 2. mars 1972 mellom Republikken Finland og Republikken Island til unngåelse av dobbeltbeskatning av inntekt og formue og forebyggelse av skatteomgåelse;

Avtale av 27. juni 1973 mellom Republikken Finnlands regjering og Kongeriket Sveriges regjering til unngåelse av dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue, med senere endringer;

Avtale av 16. november 1973 mellom Kongeriket Danmarks regjering og Kongeriket Sveriges regjering til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Artikkel 32

Opphør

Denne overenskomst skal forbli i kraft uten tidsbegrensning, men en kontra-

skatning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, med senare ändringar;

Avtal den 1 november 1971 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet;

Avtal den 12 januari 1972 mellan Republiken Finland och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskatning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet;

Avtal den 2 mars 1972 mellan Republiken Finland och Republiken Island för undvikande av dubbelbeskatning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt;

Avtal den 27 juni 1973 mellan Konungariket Sveriges regering och Republikens Finnlands regering för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, med senare ändringar;

Avtal den 16 november 1973 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Artikel 32

Upphörande

Detta avtal skall förbli i kraft utan tidsbegränsning men avtalslutande stat kan

herende stat kan ad diplomatisk vej opsige overenskomsten ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater senest seks måneder inden udgangen af et kalenderår. Såfremt opsigelsesfristen er iagttaget, ophører overenskomsten at være gældende i forholdet mellem den stat, som har meddelt opsigelsen, og de øvrige kontraherende stater:

a) for så vidt angår indkomst, som oppebæres den 1. januar i det år, der følger nærmest efter det, i hvilken opsigelsen har fundet sted, eller senere, samt

b) for så vidt angår formue, hvoraf skat pålignes på grundlag af en skatteansættelse foretaget i det andet kalenderår, der følger nærmest efter det, i hvilket opsigelsen har fundet sted, eller senere.

Overenskomsten skal deponeres i det finske udenrigsministerium og bekræftede afskrifter skal af det finske udenrigsministerium tilstilles enhver af de andre kontraherende staters regeringer.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i Helsingfors den 22. marts 1983 i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet der på svensk udfærdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.

Kjeld Mortensen

sanoa sopimuksen diplomaattitietse ilmoittamalla tästä muille sopimusvaltioille viimeistään kuusi kuukautta ennen kalenterivuoden päättymistä. Jos irtisanomisaikaa on noudatettu, sopimus lakkaa olemasta voimassa irtisanomisen toimittaneen valtion ja muiden sopimusvaltioiden välillä:

a) tulon osalta, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisanominen tapahtui, lähinnä seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen, sekä

b) varallisuuden osalta, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona irtisanominen tapahtui, toiseksi lähinnä seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimittavan verotuksen perusteella.

Sopimus talletetaan Suomen ulkoasiainministeriöön ja Suomen ulkoasiainministeriö toimittaa oikeaksi todistetut jäljennökset siitä kunkin sopimusvaltion hallitukselle.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1983 yhtenä suomen-, islannin-, norjan-, ruotsin-, ja tanskan-kielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Jermu Laine

på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse till envar av de andra avtalslutande staterna senast sex månader före utgången av ett kalenderår. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalslutande stater:

a) i fråga om inkomst som förvärvas den 1 januari året närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare, samt

b) i fråga om förmögenhet för vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Avtalet skall vara deponerat i det finska ministeriet för utrikesärendena och bestyrkta avskrifter skall av det finska ministeriet för utrikesärendena tillställas var och en av de andra avtalslutande staternas regeringar.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 22 mars 1983 i ett exemplar på finska, danska, islandska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två tekster, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga tekster har lika vitsord.

Jermu Laine

upp eftir diplómátískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkja í síðasta lagi sex mánuðum fyrir lok almanaksárs. Hafi ákvæðanna um uppsagnartíma verið gætt fellur samningurinn úr gildi í samskiptum milli þess ríkis sem sagt hefur honum upp og annarra aðildarríkja:

a) varðandi tekjur sem aflað er 1. janúar á næsta ári á eftir uppsögn eða síðar og

b) varðandi eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári eftir uppsögn eða síðar.

Samningurinn skal varðveittur í finnska utanríkisráðuneytinu og finnska utanríkisráðuneytið skal senda ríkisstjórn hvers aðildarríkis staðfest endurrit.

Til staðfestingar þessu hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullgilt umboð, ritað undir þennan samning.

Gjört í Helsinki hinn 22. mars 1983 í einu eintaki á hverju þessara mála; íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

Sigurbjörn Þorbjörnsson

herende stat kan på diplomatisk vei si opp overenskomsten ved å gi underretning til hver av de andre kontraherende stater senest 6 måneder før utløpet av et kalenderår. Er oppsigelsestiden overholdt, opphører overenskomsten å gjelde i forholdet mellom den stat som sier opp og de øvrige kontraherende stater:

a) for så vidt angår inntekt som oppebæres den 1. januar i det år som følger nærmest etter det år oppsigelsen skjedde, eller senere, samt

b) for så vidt angår formue som ilignes skatt i det annet år som følger nærmest etter det år da oppsigelsen skjedde, eller senere.

Overenskomsten skal deponeres i det finske utenriksministerium, og bekreftede avskrifter skal av det finske utenriksministerium tilstilles hver av de andre kontraherende staters regjeringer.

Til bekræftelse av foranstående har de undertegnede etter behørig fullmakt undertegnet denne overenskomst.

Utfærdiget i Helsingfors den 22. mars 1983 i ett eksemplar på henholdsvis norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk, i det det på svensk utfærdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, slik at samtlige tekster har samme gyldighet.

O. Bucher-Johannessen

på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse till envar av de andra avtalslutande staterna senast sex månader före utgången av ett kalenderår. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalslutande stater:

a) i fråga om inkomst som förvärvas den 1 januari året närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare, samt

b) i fråga om förmögenhet för vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Avtalet skall vara deponerat i det finska ministeriet för utrikesärendena och bestyrkta avskrifter skall av det finska ministeriet för utrikesärendena tillställas var och en av de andra avtalslutande staternas regeringar.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 22 mars 1983 i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, varvid på svenska språket utfærdades två texter, en för Sverige och en för Finland, vilka samtliga texter har lika vitsord.

Kaj Sundberg

PROTOKOL

Ved undertegnelsen af den i dag mellem regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indgåede overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue er undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, som udgør en integrerende del af overenskomsten:

I. Til artikel 5.

I tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat samtidig har flere pladser for bygnings-, anlægs- eller monteringsarbejder i en anden kontraherende stat, og virksomhed ved nogen af disse pladser opretholdes i mere end 12 måneder, skal de kompetente myndigheder i disse stater forsøge ved aftale at afgøre, om sådanne pladser tilsammen udgør et fast driftssted i den anden kontraherende stat.

Tilsvarende skal gælde, såfremt et foretagende i en kontraherende stat har flere efter hinanden følgende pladser for bygning-, anlægs- eller monteringsarbejder i den anden stat, og den sammenlagte tid for virksomheden overstiger 12 måneder.

II. Til artiklerne 7 og 15.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 7 kan indkomst, som oppebæres af et foretagende i Norge eller Sverige gennem virksomhed, som drives i Sverige henholdsvis Norge, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende,

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa tänään Suomen, Islannin, Norjan, Tanskan ja Ruotsin hallitusten välillä tehtyä sopimusta tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa:

I. 5 artiklaan

Milloin sopimusvaltiossa olevalla yrityksellä samanaikaisesti on toisessa sopimusvaltiossa useita paikkoja, joissa harjoitetaan rakennustai asennustoimintaa, ja toiminta jossakin näistä paikoista kestää yli kahden toista kuukauden ajan, voivat näiden valtioiden toimivaltaiset viranomaiset sopimuksin pyrkiä ratkaisemaan, muodostavatko tällaiset paikat yhdessä kiinteän toimipaikan toisessa sopimusvaltiossa.

Mitä edellä on sanottu, on vastaavasti voimassa, jos sopimusvaltiossa olevalla yrityksellä on toisessa valtiossa useita peräkkäisiä paikkoja, joissa harjoitetaan rakennustai asennustoimintaa, ja toiminnan yhteenlaskettu aika on yli kaksitoista kuukautta.

II. 7 ja 15 artiklaan

1. Sopimuksen 7 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Norjassa tai Ruotsissa oleva yritys saa vastaavasti Ruotsissa tai Norjassa harjoitetusta toiminnasta, vain siinä valtiossa, jossa asuva yritys on, jos toiminta käsittää poroai-

PROTOKOLL

Vid undertecknande av det i dag mellan regeringarna i Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet har undertecknade överenskommit om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet:

I. Till artikel 5

I fall då ett företag i en avtalslutande stat samtidigt har flera platser för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbeten i annan avtalslutande stat och verksamheten vid någon av dessa platser pågår mer än tolv månader, kan de behöriga myndigheterna i dessa stater genom överenskommelse söka avgöra, om sådana platser tillsammans utgör fast driftställe i den andra avtalslutande staten.

Motsvarande skall gälla, om ett företag i en avtalslutande stat har flera på varandra följande platser för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbeten i den andra staten och den sammanlagda tiden för verksamheten överstiger 12 månader.

II. Till artiklarna 7 och 15

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7 beskattas inkomst, vilken företag i Norge eller Sverige förvärvat genom verksamhet som bedrivs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där företaget har hemvist, om verksamheten avser uppsätt-

BÓKUN

Við undirritun samnings þess sem í dag hefur verið gerður milli ríkisstjórna Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir hafa undirritaðir orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði sem eru óskiptur hluti af samningnum:

I Við 5. gr.

Þegar fyrirtæki í aðildarríki hefur samtímis mörg athafnasvæði fyrir byggingarframkvæmdir, mannvirkjagerð eða uppsetningarvinnu í öðru aðildarríki og starfsemin á einhverju þessara svæða varir lengur en 12 mánuði geta bær stjórnvöld í þessum ríkjum leitast við að útkljá með samkomulagi hvort slík athafnasvæði myndi í heild fasta atvinnustöð í síðarnefnda aðildarríkinu.

Hið sama á við ef fyrirtæki í aðildarríki hefur mörg athafnasvæði hvert á fætur öðru fyrir byggingarframkvæmdir, mannvirkjagerð eða uppsetningarvinnu í síðarnefnda ríkinu og samanlagður verk tími fer fram úr 12 mánuðum.

II Við 7. og 15. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. skal einungis skattleggja hagnað sem fyrirtæki í Noregi eða Svíþjóð aflar með starfsemi sem stunduð er í Svíþjóð eða Noregi, eftir því sem við á, í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast, ef starfsemin felst í uppsetningu

PROTOKOLL

Ved underteeningen av den i dag inngåtte overenskomst mellom regjeringene i Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige til unn-gåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue, er under- tegnede blitt enige om føl- gende bestemmelser som utgjør en integrerende del av overenskomsten:

I. Til artikkel 5

I tilfelle hvor et foreta- gende i en kontraherende stat samtidig har flere steder for bygnings-, anleggs- eller monteringsarbeider i en annen kontraherende stat, og virksomheten ved noen av disse steder pågår i mer en tolv måneder, kan de kompe- tente myndigheter i disse stater gjennom avtale søke å avgjøre om slike steder til sammen utgjør et fast driftssted i den annen kontra- herende stat.

Tilsvarende skal gjelde så- fremt et foretagende i en kontraherende stat har flere etter hverandre følgende bygnings-, anleggs- eller monteringsarbeider i den annen stat, som tilsammen overstiger tolv måneder.

II. Til artiklene 7 og 15

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 7 skal fortjeneste som oppebæres av et foreta- gende i Norge eller Sverige ved virksomhet som utøves i henholdsvis Sverige eller Norge, bare kunne skatt- legges i den stat hvor foreta- gendet er hjemmehørende,

PROTOKOLL

Vid undertecknande av det i dag mellan regeringarna i Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskatning beträffan- de skatter på inkomst och förmögenhet har underteck- nade överenskommit om föl- jande bestämmelser som ut- gör en integrerande del av avtalet:

I. Till artikel 5

I fall då ett företag i en av- talsslutande stat samtidigt har flera platser för bygg- nads-, anläggnings- eller in- stallationsarbeten i annan av- talsslutande stat och verk- samheten vid någon av dessa platser pågår mer än tolv må- nader, kan de behöriga myn- digheterna i dessa stater ge- nom överenskommelse söka avgöra, om sådana platser tillsammans utgör fast drift- ställe i den andra avtalslu- tande staten.

Motsvarande skall gälla, om ett företag i en avtalslu- tande stat har flera på var- andra följande platser för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbeten i den andra staten och den sam- manlagda tiden för verksam- heten överstiger tolv måna- der.

II. Till artiklarna 7 och 15

1. Utan hinder av bestäm- melserna i artikel 7 beskattas inkomst, vilken företag i Norge eller Sverige förvär- var genom verksamhet som bedrivs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där företaget har hemvist, om verksamheten avser uppsätt-

såfremt virksomheden tager sigte på opsætning og vedligeholdelse af spærrehegn for rener på sådanne strækninger langs den norsk-svenske rigsgrænse, som angives i en aftale i henhold til stykke 4.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i Norge eller Sverige, oppehæver ved personligt arbejde, som udføres i Sverige henholdsvis Norge, kun beskattes i den stat, hvori denne person er hjemmehørende, såfremt arbejdet tager sigte på opsætning og vedligeholdelse af spærrehegn for rener på sådanne strækninger langs den norsk-svenske rigsgrænse, som angives i en aftale i henhold til stykke 4.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 vedrørende foretagender i, henholdsvis personer, der er hjemmehørende i Norge eller Sverige, skal finde tilsvarende anvendelse for så vidt angår foretagender i, henholdsvis personer, der er hjemmehørende i Finland eller Norge.

4. De kompetente myndigheder i de berørte kontraherende stater skal ved gensidig aftale fastsætte de strækninger langs de pågældende rigsgrænser, for hvilke bestemmelserne i punkterne 1–3 skal finde anvendelse.

III. Til artiklerne 7, 10–15, 19, 20 og 23.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 7, artikel 10, stykke 2, artikel 11, stykke 2, og artikel 12, stykke 2, kan indkomst, som oppebæres af et foretagende i Danmark eller Sverige i forbindelse med

tojen rakentamisen ja kunnossapidon sellaisella Norjan ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan osuudella, joka mainitaan 4 kappaleen mukaisessa sopimuksessa.

2. Sopimuksen 15 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Norjassa tai Ruotsissa asuva henkilö saa vastaavasti Ruotsissa tai Norjassa tehdystä henkilökohtaisesta työstä, vain siinä valtiossa, jossa poroaitojen rakentamisen ja kunnassapidon sellaisella Norjan ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan osuudella, joka mainitaan 4 kappaleen mukaisessa sopimuksessa.

3. Norjassa tai Ruotsissa olevia yrityksiä tai asuvia henkilöitä koskevia 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan vastaavasti Suomessa tai Norjassa olevaan yritykseen tai asuvaan henkilöön.

4. Asianomaisten sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat keskinäisin sopimuksin ne asianomaisen valtakunnanrajan osuudet, joihin 1–3 kappaleen määräyksiä sovelletaan.

III. 7, 10–15, 19, 20 ja 23 artiklaan

1. Sopimuksen 7 artiklan, 10 artiklan 2 kappaleen, 11 artiklan 2 kappaleen ja 12 artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa oleva yritys saa

ning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt stycke 4.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Norge eller Sverige förvärvar genom personligt arbete som utförs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där denna person har hemvist, om arbetet avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt stycke 4.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 beträffande företag i, respektive person med hemvist i Norge eller Sverige skall äga motsvarande tillämpning beträffande företag i, respektive person med hemvist i Finland eller Norge.

4. De behöriga myndigheterna i berörda avtalslutande stater skall genom ömsesidig överenskommelse fastställa de sträckor längs vederbörande riksgräns på vilka bestämmelserna i styckena 1–3 skall tillämpas.

III. Till artiklarna 7, 10–15, 19, 20 och 23

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7, artikel 10 stycke 2, artikel 11 stycke 2 och artikel 12 stycke 2 beskattas inkomst, som företag i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byg-

og viðhaldi á hreindýragirðingum á svæðum meðfram landamærum Noregs og Svíþjóðar og svæðanna er getið í samkomulagi skv. 4. t.l.

2. Þrátt fyrir ákvæði 15. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í Noregi eða Svíþjóð aflar með persónulegu starfi sínu í Svíþjóð eða Noregi, eftir því sem við á, í því ríki þar sem þessi aðili er heimilisfastur ef vinnan felst í uppsetningu og viðhaldi á hreindýragirðingum svæðum meðfram landamærum Noregs og Svíþjóðar og svæðanna er getið í samkomulagi skv. 4. t.l.

3. Ákvæði 1. og 2. t.l. varðandi fyrirtæki eða aðila, eftir því sem við á, sem heimilisfastir eru í Noregi eða Svíþjóð skulu einnig gilda um fyrirtæki eða aðila, eftir því sem við á, sem heimilisfastir eru í Finnlandi eða Noregi.

4. Bær stjórnvöld í hlutadeigandi aðildarríkjum skulu ákveða með gagnkvæmu samkomulagi til hvaða svæða meðfram viðkomandi landamærum ákvæði 1.–3. t.l. taka.

III Við 7., 10.–15., 19., 20. og 23. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr., 2. t.l. 10 gr., 2. t.l. 11. gr. og 2. t.l. 12. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem fyrirtæki í Danmörku eða Svíþjóð aflar í sambandi við byggingu á og rekstur fasts tengiliðar

for så vidt virksomheten gjelder oppsetting og vedlikehold av sperregjerder for rein på slike strekninger langs den norsk-svenske riksgrensen som angitt i avtale inngått i henhold til punkt 4.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 skal inntekt som en person bosatt i Norge eller Sverige oppebærer ved personlig arbeid som utføres i henholdsvis Sverige eller Norge, bare kunne skattlegges i den stat der denne person er bosatt, for så vidt arbeidet gjelder oppsetting og vedlikehold av sperregjerder for rein på slike strekninger langs den norsk-svenske riksgrense som angitt i avtale inngått i henhold til punkt 4.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 om henholdsvis foretagender i eller personer bosatt i Norge eller Sverige, skal ha tilsvarende anvendelse på henholdsvis foretagender i, eller personer bosatt i Finland eller Norge.

4. De kompetente myndigheter i de berørte kontraherende stater skal ved gjensidig avtale fastsette de strekninger langs vedkommende riksgrense, som bestemmelsene i punktene 1–3 får anvendelse på.

III. Til artiklene 7, 10–15, 19, 20 og 23

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 7, artikkel 10 punkt 2, artikkel 11 punkt 2 og artikkel 12 punkt 2, skal for tjeneste som oppebæres av et foretagende i Danmark eller Sverige i forbindelse med

ning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt punkt 4.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Norge eller Sverige förvärvar genom personligt arbete som utförs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där denna person har hemvist, om arbetet avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt punkt 4.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 beträffande företag i, respektive person med hemvist i Norge eller Sverige skall äga motsvarande tillämpning beträffande företag i, respektive person med hemvist i Finland eller Norge.

4. De behöriga myndigheterna i berörda avtals slutande stater skall genom ömsesidig överenskommelse fastställa de sträckor längs vederbörande riksgrens på vilka bestämmelserna i punkterna 1–3 skall tillämpas.

III. Till artiklarna 7, 10–15, 19, 20 och 23

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7, artikel 10 punkt 2, artikel 11 punkt 2 och artikel 12 punkt 2 beskattas inkomst, som företag i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byg-

opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 13, stykke 3, kan fortjeneste, som erhverves af et foretagende i, henholdsvis personer, der er hjemmehørende i Danmark eller Sverige, ved overdragelse af dér angiven ejendom, der anvendes ved opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet henholdsvis personen er hjemmehørende.

3. Uanset bestemmelserne i artikel 14, stykke 1, artikel 15, stykke 1, artikel 19 og artikel 20 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i Danmark eller Sverige, i forbindelse med opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun beskattes i den stat, hvori personen er hjemmehørende.

4. Uanset bestemmelserne i artikel 23, stykke 5, kan den der omhandlede formue, som tilhører et foretagende i, henholdsvis en person, der er hjemmehørende i Danmark eller Sverige, og som anvendes ved opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet henholdsvis personen er hjemmehørende.

IV. Til artiklerne 8, 13, 15 og 23.

1. Bestemmelserne i artikel 8, stykke 1, artikel 13, stykke 4, og artikel 23, stykke 3, anvendes i Danmark, Norge og Sverige for

Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamisen ja käytön yhteydessä, vain siinä valtiossa, jossa asuva yritys on.

2. Sopimuksen 13 artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä verotetaan voitosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa oleva yritys tai asuva henkilö saa siinä mainitun, Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamisessa ja käytössä käytetyn omaisuuden luovutuksesta, vain siinä valtiossa, jossa yritys tai henkilö asuu.

3. Sopimuksen 14 artiklan 1 kappaleen, 15 artiklan 1 kappaleen, 19 artiklan ja 20 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa asuva henkilö saa Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamisen ja käytön yhteydessä, vain siinä valtiossa, jossa henkilö asuu.

4. Sopimuksen 23 artiklan 5 kappaleen määräysten estämättä verotetaan siinä tarkoitettusta varallisuudesta, joka Ruotsissa tai Tanskassa asuvalla henkilöllä on ja jota käytetään Juutinrauman yli kiinteitä yhteyksiä rakennettaessa ja käytettäessä, vain siinä valtiossa, jossa yritys tai henkilö asuu.

IV. 8, 13, 15 ja 23 artiklaan

1. Sopimuksen 8 artiklan 1 kappaleen, 13 artiklan 4 kappaleen ja 23 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan Norjassa, Ruotsissa ja Tans-

gandet och driften av fasta forbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget har hemvist.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 13 stycke 3 beskattas vinst, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar på grund av överlåtelse av där angiven egendom vilken används vid byggandet och driften av fasta forbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 14 stycke 1, artikel 15 stycke 1, artikel 19 och artikel 20 beskattas inkomst, som person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byggandet och driften av fasta forbindelser över Öresund, endast i den stat där personen har hemvist.

4. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 23 stycke 5 beskattas där angiven förmögenhet, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige innehar och som används vid byggandet och driften av fasta forbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

IV. Till artiklarna 8, 13, 15 och 23

1. Bestämmelserna i artikel 8 stycke 1, artikel 13 stycke 4 och artikel 23 stycke 3 tillämpas i Danmark, Norge och Sverige i fråga om

yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast.

2. Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. 13. gr. skal einungis skattleggja hagnað sem fyrirtæki í eða aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð hlýtur vegna sölu þar greindrar eignar sem notuð er við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið eða aðilinn er heimilisfastur.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. 14. gr., 1. tl. 15 gr., 19. gr. og 20. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð aflar í sambandi við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem aðilinn er heimilisfastur.

4. Þrátt fyrir ákvæði 5. tl. 23. gr. skal einungis skattleggja þar greindar eignir sem fyrirtæki í eða aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð á og notaðar eru við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið eða aðilinn er heimilisfastur.

IV Við 8., 13., 15. og 23. gr.

1. Ákvæði 1 tl. 8. gr., 4. tl. 13. gr. og 3. tl. 23. gr. eiga við í Danmörku, Noregi og Svíþjóð að því er varðar hlutareigendur í fyrirtækjasam-

byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat hvor foretagendet er hjemmehørende.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 13 punkt 3 skal gevinst som oppebæres av et foretagende i eller person bosatt i Danmark eller Sverige ved avhendelse av en der beliggende fast eiendom som anvendes ved byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat der henholdsvis foretagendet eller personen er bosatt (hjemmehørende).

3. Uansett bestemmelsene i artikkel 14 punkt 1, artikkel 15 punkt 1, artikkel 19 og artikkel 20 skal inntekt som oppebæres av person bosatt i Danmark eller Sverige i forbindelse med byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat hvor personen er bosatt.

4. Uansett bestemmelsene i artikkel 23 punkt 5 skal der omhandlet formue som tilhører et foretagende i, eller en person bosatt i Danmark eller Sverige, og som anvendes ved byggingen eller driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat der henholdsvis foretagendet eller personen er bosatt (hjemmehørende).

IV. Til artiklene 8, 13, 15 og 23

1. Bestemmelsene i artikkel 8 punkt 1, artikkel 13 punkt 4 og artikkel 23 punkt 3 får anvendelse i Danmark, Norge og Sverige for så vidt

gandet och driften av fasta forbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget har hemvist.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 13 punkt 3 beskattas vinst, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar på grund av överlåtelse av där angiven egendom vilken används vid bygandet och driften av fasta forbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 14 punkt 1, artikel 15 punkt 1, artikel 19 och artikel 20 beskattas inkomst, som person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byggandet och driften av fasta forbindelser över Öresund, endast i den stat där personen har hemvist.

4. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 23 punkt 5 beskattas där angiven förmögenhet, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige innehar och som används vid byggandet och driften av fasta forbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

IV. Till artiklarna 8, 13, 15 och 23

1. Bestämmelserna i artikkel 8 punkt 1, artikkel 13 punkt 4 och artikkel 23 punkt 3 tillämpas i Danmark, Norge och Sverige i fråga om

så vidt angår andelshavere i konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) på indkomst eller fortjeneste ved afhændelse af formuegenstande, som oppebæres, samt formue, som ejes af konsortiet, i forhold til den andel, som disse andelshavere besidder i konsortiet.

2. Bestemmelserne i artikel 15, stykke 3, litra b), finder tillige anvendelse på indkomst ved arbejde, som udføres om bord på luftfartøjer, som anvendes i indenrigstrafik af konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS).

V. Til artiklerne 8, 13 og 23.

Andel i fortjeneste ved sådan virksomhed, som omhandles i artikel 8, stykke 1, andel i fortjeneste ved afhændelse af formuegenstande, som omhandles i artikel 13, stykke 4, samt andel i formue som omhandles i artikel 23, stykke 3, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver eller ejer som andelshaver i et foretagende, kan kun beskattes i denne stat, såfremt

a) andelshaverne er hjemmehørende i forskellige kontraherende stater, og
b) foretagendet drives af et selskab eller anden sammenslutning med solidarisk ansvarlige deltagere, hvoraf mindst en tillige er ubegrænset ansvarlig, samt

c) det ikke er åbenbart, at foretagendets virkelige ledelse har sit sæde alene i en kontraherende stat.

De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan træffe aftale om

kassa Scandinavian Airlines System (SAS) nimisen yhtymän osakkaiden osalta tuloon tai myyntivoittoon, jonka yhtymä saa, sekä varallisuuteen, joka yhtymällä on, niiden osuuskien suhteessa, jotka näillä osakkailla on yhtymään.

2. Sopimuksen 15 artiklan 3 kappaleen b) kohdan mää räyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan Scandinavian Airlines System (SAS) nimisen yhtymän kotimaan liikenteessä käyttämässä ilma-aluksessa tehdystä työstä.

V. 8, 13 ja 23 artiklaan

Sopimuksen 8 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettusta toiminnasta saadun tulon osuudesta, 13 artiklan 4 kappaleessa tarkoitettun omaisuuden luovutuksesta saadun voiton osuudesta, sekä 23 artiklan 3 kappaleessa tarkoitettun varallisuuden osuudesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tai omistaa yrityksen osakkuuden perusteella, verotetaan vain tässä valtiossa, jos

a) osakkaat asuvat eri sopimusvaltioissa, ja
b) yritystoimintaa harjoittaa yhtiö tai muu yhteenliittymä, jossa on yhteisvastuullisia osakkaita, joista vähintään yhden vastuu lisäksi on rajoittamaton, sekä

c) ei ole ilmeistä, että yrityksen tosiasiallinen johto on vain yhdessä sopimusvaltiossa.

Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia keskenään ensimmä-

delägarerna i konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) på inkomst eller realisationsvinst som förvärfvas samt förmögenhet som innehas av konsortiet i förhållande till den andel dessa delägare innehar i konsortiet.

2. Bestämmelserna i artikel 15 stycke 3 b) tillämpas även på inkomst av arbete som utförs ombord på luftfartyg som används i inrikes trafik av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS).

V. Till artiklarna 8, 13 och 23

Andel i inkomst av verksamhet som avses i artikel 8 stycke 1, andel i vinst på grund av överlåtelse av egendom som avses i artikel 13 stycke 4, samt andel i förmögenhet som avses i artikel 23 stycke 3 som person med hemvist i en avtalslutande stat förvärfvar eller innehar på grund av delägarskap i företag, beskattas endast i denna stat, om

a) delägarerna har hemvist i olika avtalslutande stater, och
b) företaget drivs av bolag eller annan sammanslutning med solidariskt ansvariga delägare, av vilka minst en tillika är obegränsat ansvarig, samt

c) det inte är uppenbart, att företaget har sin verkliga ledning endast i en avtalslutande stat.

De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna kan träffa överenskom-

steypunni Scandinavian Airlines System (SAS) um hagnað eða söluhagnað sem hún ber úr býtum, svo og um eignir í eigu samsteypunnar, í hlutfalli við þann hlut sem hver hlutareigandi á í samsteypunni.

angár deltagerenc i konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) på fortjeneste eller formuesgevinst som oppebæres, samt formue som eies av konsortiet, i forhold til den andel som disse deltagere har i konsortiet.

delägarna i konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) på inkomst eller realisationsvinst som förvärfvas samt förmögenhet som innehas av konsortiet i förhållande till den andel dessa delägare innehar i konsortiet.

2. Ákvæði staflíðar b) í 3. tl. 15. gr. eiga einnig við um tekjur af vinnu sem unnin er um borð í loftförum sem fyrirtækjasamsteypan Scandinavian Airlines System (SAS) notar í innanlandsflugi.

2. Bestemmelsen i artikkel 15 punkt 3 b) får også anvendelse på inntekt av lønnsarbeid utført ombord i luftfartøy som går i innenriksfart av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS).

2. Bestämmelserna i artikkel 15 punkt 3 b) tillämpas även på inkomst av arbete som utförs ombord på luftfartyg som används i inrikes trafik av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS).

V. Við 8., 13. og 23. gr.

V. Til artiklene 8, 13 og 23

V. Till artiklarna 8, 13 och 23

Hlutdeild í hagnaði af starfsemi sem um er rætt í 1. tl. 8. gr., hlutdeild í hagnaði vegna sölu eigna sem um er rætt í 4. tl. 13. gr., svo og hlutdeild í eign sem um ræðir í 3. tl. 23. gr., sem aðili heimilisfastur í aðildarríki aflar eða á vegna sameignar í fyrirtæki skal einungis skattleggja í því ríki ef:

Andel i fortjeneste ved virksomhet som omhandlet i artikkel 8 punkt 1, andel i formuesgevinst ved avhendelse av eiendom som omhandlet i artikkel 13 punkt 4, samt andel i formue som omhandlet i artikkel 23 punkt 3, som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer eller eier som deltager i et foretagende, skattes bare i denne stat, såfremt

Andel i inkomst av verksamhet som avses i artikkel 8 punkt 1, andel i vinst på grund av överlåtelse av egendom som avses i artikkel 13 punkt 4, samt andel i förmögenhet som avses i artikkel 23 punkt 3 som person med hemvist i en avtalslutande stat förvärfvar eller innehar på grund av delägarskap i företaget, beskattas endast i denna stat, om

a) sameigendurnir eru heimilisfastir hver í sínu aðildarríki og

b) fyrirtækið er rekið af félagi eða öðrum samtökum með gagnkvæmri ábyrgð sameigenda, þar sem að minnsta kosti einn þeirra ber auk þess ótakmarkaða ábyrgð, svo og

c) ekki er augljóst að raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hafi aðsetur einungis í einu aðildarríki.

Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta gert samkomulag um beitingu skatt-

a) deltagerne er bosatt i forskjellige kontraherende stater, og

b) foretagendet drives av selskap eller annen sammenslutning med solidarisk ansvarlige deltagere, hvorav minst en tillike har ubegrenset ansvar, og

c) det ikke er åpenbart at foretagendets virkelige ledelse har sitt sete bare i en kontraherende stat.

De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan treffe avtale om anven-

a) delägarna har hemvist i olika avtalslutande stater, och

b) företaget drivs av bolag eller annan sammenslutning med solidariskt ansvariga delägare, av vilka minst en tillika är obegränsat ansvarig, samt

c) det inte är uppenbart, att företaget har sin verkliga ledning endast i en avtalslutande stat.

De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna kan träffa överenskom-

anvendelsen af de i første stykke angivne beskatningsprincipper også i tilfælde, hvor de der angivne forudsætninger ikke foreligger.

VI. Til artikel 12.

Når en bestemmelse, som giver Finland ret til at beskatte såkaldt industriel royalty, som betales fra Finland, er optaget i de aftaler til undgåelse af dobbelbeskatning vedrørende skatter på indkomst og formue, som Finland har indgået med flertallet af de industrialiserede medlemsstater i organisationen for økonomisk samarbejde og udvikling (OECD), skal forhandlinger mellem de kontraherende stater snarest muligt indledes med henblik på at tilvejebringe en tilsvarende ret for den kontraherende stat, fra hvilken royaltyen hidrører, i forhold til de øvrige kontraherende stater.

VII. Til artikel 15.

Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kommune i Finland, Norge eller Sverige, som grænser til landegrænsen mellem Finland og Sverige henholdsvis Finland og Norge, for personligt arbejde, som udføres i en sådan kommune i en anden af disse stater, kun beskattes i den stat, hvori den omhandlede person er hjemmehørende, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i denne stat.

Med udtrykket "regelmæssigt opholder sig" forstås, at den skattepligtige

måisesää alakappaleessa mainittujen verotusperiaatteiden soveltamisesta myös tapauksessa, jossa siinä mainittuja edellytyksiä ei ole.

VI. 12 artiklaan

Milloin Suomen ja useimpien Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) teollistuneiden jäsenvaltioiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyihin sopimuksiin on otettu määräys, joka antaa Suomelle oikeuden verottaa Suomesta maksetusta ns. teollisuusrojaltilta, on sopimusvaltioiden välillä mahdollisimman pian aloitettava neuvottelut vastaavan oikeuden aikaansaamiseksi sille sopimusvaltiolle, josta rojaltilti kertyy, suhteessa muihin sopimusvaltioihin.

VII. 15 artiklaan

Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan Suomen ja Ruotsin tai Suomen ja Norjan väliseen maarajaan rajoittuvassa Suomen, Norjan tai Ruotsin kunnassa asuvan henkilön tällaisessa kunnassa toisessa näistä valtioista tehdystä henkilökohtaisesta työstä saamasta tulosta vain siinä valtiossa, jossa kysymyksessä oleva henkilö asuu, edellyttäen että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee tässä valtiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

Sanonnalla "säännöllisesti oleskelee" tarkoitetaan, että verovelvollinen normaalita-

melse om tillämpning av de i första avsnittet angivna beskattningsprinciperna även i fall då där angivna förutsättningar inte föreligger.

VI. Till artikel 12

När en bestämmelse som medger Finland rätt att beskatta s. k. industriell royalty som betalas från Finland inlagits i de avtal för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som Finland ingått med flertalet av de industrialiserade medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), skall förhandlingar mellan de avtalslutande staterna snarest möjligt inledas i syfte att få till stånd en motsvarande rätt för den avtalslutande stat från vilken royaltyen härrör i förhållande till de övriga avtalslutande staterna.

VII. Till artikel 15

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Finland, Norge eller Sverige som gränsar till landgränsen mellan Finland och Sverige respektive Finland och Norge, förvärfvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i annan av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normal-

lagningarreglna samkvæmt 1. mgr. jafnvel þótt þar greindar forsendur séu ekki fyrir hendi.

VI Við 12. gr.

Pegar ákvæði sem heimilar Finnlandi að skattleggja svonefnda framleiðsluþóknun ("industriell roalty"), sem greidd er frá Finnlandi, hefur verið tekið upp í samninga til að komast hjá tvísköttun við skattlagningu á tekjur og eignir, sem Finnland hefur gert við meirihluta iðnvæddra þátttökuríkja Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD), skulu samningaumleitnir hafnar sem fyrst milli aðildarríkjaanna í því skyni að koma á samsvarandi rétti fyrir aðildarríki, sem þóknun kemur frá, gagnvart öðrum aðildarríkjum.

VII Við 15. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í sveitarfélagi í Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð, sem liggur að landamærum Finnlands og Svíþjóðar eða Finnlands og Noregs, eftir því sem við á, aflar með persónulegu starfi sem innt er af hendi í slíku sveitarfélagi í öðru þessara ríkja, í því ríki þar sem aðilinn sem í hlut á er heimilisfastur, enda dvelji þessi aðili að staðaldri í því ríki þar sem hann á fast heimili.

Með orðunum "dvelji að staðaldri" er átt við að skattskyldi aðilinn dvelji að

delse av de i første ledd angitte beskatningsprinsipper også i tilfelle hvor de der angitte forutsetninger ikke foreligger.

VI. Til artikkel 12

Når en bestemmelse som gir Finland rett til å skattlegge såkalt industriell royalty som betales fra Finland, er tatt inn i de avtaler til unngåelse av dobbeltbeskatning av inntekt og formue, som Finland har inngått med flertallet av de industrialiserte medlemsstater i Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD), skal forhandlinger mellom de kontraherende stater snarest mulig innledes med henblikk på å tilveibringe en tilsvarende rett for den kontraherende stat, fra hvilken royaltyen skriver seg i forhold til de øvrige kontraherende stater.

VII. Til artikkel 15

Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 skal inntekt som oppbæres av en person bosatt i en kommune i Finland, Norge eller Sverige, som grenser til landegrensen mellom Finland og Sverige, henholdsvis Finland og Norge, for personlig arbeid som utføres i en slik kommune i en annen av disse stater, bare kunne skattlegges i den stat hvor den omhandlede person er bosatt, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sitt faste bosted i denne stat.

Utrykket "regelmessig oppholder seg" betyr at den skattepliktige som hovedre-

melse om tillämpning av de i första stycket angivna beskatningsprinciperna även i fall då där angivna förutsättningar inte föreligger.

VI. Till artikel 12

När en bestämmelse som medger Finland rätt att beskatta s. k. industriell royalty som betalas från Finland inlagts i de avtal för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som Finland ingått med flertalet av de industrialiserade medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), skall förhandlingar mellan de avtalslutande staterna snarast möjligt inledas i syfte att få till stånd en motsvarande rätt för den avtalslutande stat från vilken royaltyen härrör i förhållande till de övriga avtalslutande staterna.

VII. Till artikel 15

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Finland, Norge eller Sverige som gränsar till landgränsen mellan Finland och Sverige respektive Finland och Norge, förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i annan av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normal-

som hovedregel mindst en gang om ugen opholder sig på sin faste bopæl i den kontraherende stat, hvori han er hjemmehørende.

VIII. Til artiklerne 15 og 19.

Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, og artikel 19, stykke 1, kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kommune i Norge eller Sverige, som grænser til landegrænsen mellem disse stater, for personligt arbejde, som udføres i en sådan kommune i den anden af disse stater, kun beskattes i den stat, hvori den pågældende person er hjemmehørende, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i denne stat.

Med udtrykket "regelmæssigt opholder sig" forstås, at den skattepligtige som hovedregel mindst en gang om ugen opholder sig på sin faste bopæl i den kontraherende stat, hvori han er hjemmehørende.

IX. Til artiklerne 18 og 19.

I det omfang Norge på grund af sin lovgivning ikke kan beskatte indkomst som omhandlet i artiklerne 18 og 19, kan indkomsten kun beskattes i den stat, hvori modtageren er hjemmehørende.

X. Til artikel 20.

1. En person, som opholder sig i en anden kontraherende stat end Island udelukkende med henblik på

a) studier ved et universitet eller anden undervisningsanstalt i denne anden

pauksessa vähintään kerran viikossa oleskelee siinä sopimusvaltiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan, jossa hän asuu.

VIII. 15 ja 19 artiklaan

Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja 19 artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan Norjan ja Ruotsin väliseen maarajaan rajoittuvassa jommankumman valtion kunnassa asuvan henkilön tällaisessa kunnassa toisessa näistä valtioissa tehdystä henkilökohtaisesta työstä saamasta tulosta vain siinä valtiossa, jossa kysymyksessä oleva henkilö asuu, edellyttäen että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee tässä valtiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

Sanonnalla "säännöllisesti oleskelee" tarkoitetaan, että verovelvollinen normaalitauksessa vähintään kerran viikossa oleskelee siinä sopimusvaltiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan, jossa hän asuu.

IX. 18 ja 19 artiklaan

Mikäli Norja lainsäädäntönsä johdosta ei voi verottaa 18 ja 19 artiklassa tarkoitettua tulosta, verotetaan tulosta vain siinä valtiossa, jossa saaja asuu.

X. 20 artiklaan

1. Henkilö, joka oleskelee muussa sopimusvaltiossa kuin Islannissa ainoastaan

a) tässä muussa sopimusvaltiossa olevassa yliopistossa tai muussa opetuslai-

fallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist.

VIII. Till artiklarna 15 och 19

Utän hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 och artikel 19 stycke 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Norge eller Sverige som gränisar till landgränsen mellan dessa stater, förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i den andra av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist.

IX. Till artiklarna 18 och 19

I den mån Norge på grund av sin lagstiftning inte kan beskatta inkomst som avses i artiklarna 18 och 19, beskattas inkomsten endast i den stat där mottagaren har hemvist.

X. Till artikel 20

1. Person som vistas i annan avtalsslutande stat än Island uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna andra avtalsslu-

jafnaði eigi sjaldnar en einu sinni í viku á sínu fasta heimili í aðildarríkinu þar sem hann er heimilisfastur.

gel minst en gang í uken oppholder seg på sitt faste bosted i den kontraherende stat hvor han er bosatt.

fallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalslutande stat där han har hemvist.

VIII Við 15. og 19. gr.

Prátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. og 1. tl. 19. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í sveitarfélagi í Noregi eða Svíþjóð, sem liggur að landamærum þessara ríkja, aflar með persónulegu starfi sem innt er af hendi í slíku sveitarfélagi í hinu aðildarríkinu, í því ríki þar sem aðillinn sem í hlut á er heimilisfastur, enda dvelji þessi aðili að staðaldri í því ríki þar sem hann á fast heimili.

VIII. Til artiklene 15 og 19

Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 og artikkel 19 punkt 1 skal inntekt som oppbæres av en person bosatt i en kommune i Norge eller Sverige som grenser til landegrensen mellom disse stater, for personlig arbeid som utføres i slik kommune i den annen av disse stater, bare kunne skattlegges i den stat hvor den omhandlede person er bosatt, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sitt faste bosted i denne stat.

VIII. Till artiklarna 15 och 19

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 och artikel 19 punkt 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Norge eller Sverige som gränsar till landgränsen mellan dessa stater, förvärvat på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i den andra av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

Med orðunum "dvelji að staðaldri" er átt við að skattskyldi aðillinn dvelji að jafnaði eigi sjaldnar en einu sinni í viku á sínu fasta heimili í aðildarríkinu þar sem hann er heimilisfastur.

Uttrykket "regelmessig oppholder seg" betyr at den skattepliktige som hovedregel minst en gang i uken oppholder seg på sitt faste bosted i den kontraherende stat hvor han er bosatt.

Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalslutande stat där han har hemvist.

IX Við 18. og 19. gr.

Geti Noregur ekki samkvæmt eigin löggjöf skattlagt tekjur þær sem um ræðir í 18. og 19. gr. skal einungis skattleggja tekjurnar í því ríki þar sem viðtakandinn er heimilisfastur.

IX. Til artiklene 18 og 19

I den utstrekning Norge på grunn av sin lovgivning ikke kan skattlegge inntekt som omhandlet i artiklene 18 og 19, skal inntekten bare kunne skattlegges i den stat hvor mottageren er bosatt.

IX. Till artiklarna 18 och 19

I den mån Norge på grund av sin lagstiftning inte kan beskatta inkomst som avses i artiklarna 18 och 19, beskattas inkomsten endast i den stat där mottagaren har hemvist.

X Við 20. gr.

1. Aðili sem dvelur í öðru aðildarríki en Íslandi einungis í þeim tilgangi:

a) að nema við háskóla eða aðra menntastofnun í öðru aðildarríki eða

X. Til artikkel 20

1. En person som oppholder seg i en annen kontraherende stat enn Island utelukkende for

a) studier ved et universitet eller annen undervisningsanstalt i denne annen

X. Till artikel 20

1. Person som vistas i annan avtalslutande stat än Island uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna andra avtalsluta-

kontraherende stat, eller

b) forretnings-, industri-, landbrugs- eller skovbrugspraktik i denne anden kontraherende stat,

og som er eller umiddelbart før opholdet var hjemmehørende i Island, beskattes for så vidt angår indkomst ved beskæftigelse i den førstnævnte kontraherende stat kun af den del af indkomsten, som overstiger 20 000 sv. kr. pr. kalenderår eller modværdien i dansk, finsk, islandsk eller norsk valuta. Det forannævnte beløb omfatter under uddannelsesophold i Finland, Norge eller Sverige det for det pågældende kalenderår gældende personfradrag.

Under uddannelsesophold i Danmark skal, såfremt et højere beløb efter gældende bestemmelser anses for nødvendigt for den uddannelsessøgendes ophold, dette højere beløb fritages for dansk beskatning. Denne sidste bestemmelse skal dog ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor studierne eller uddannelsen er af underordnet betydning i forhold til de tjensteydelser, for hvilke de omhandlede vederlag er betalt.

2. Skattefrihed i henhold til stykke 1 indrømmes kun for en periode, som med rette eller efter sædvane medgår til studierne eller praktiktjenesten, dog højst for seks på hinanden følgende kalenderår.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater træffer aftale om gennemførelsen af bestemmelserne i stykke 1 og 2. De

toksessa harjoitettavia opintoja varten, tai

b) tässä muussa sopimusvaltiossa tapahtuvaa liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelua varten,

ja joka asuu tai välittömästi ennen tätä oleskelua asui Islannissa, verotetaan työstä saadusta tulosta ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa vain siitä tulon osasta, joka ylittää 20 000 Ruotsin kruunua kalenterivuotta kohti tai sen vasta-arvon Suomen, Islannin, Norjan tai Tanskan rahana. Edellä mainittuun määrään sisältyy Suomen, Norjan tai Ruotsin oleskelun aikana kysymyksessä olevalta kalenterivuodelta myönnettävä henkilökohtainen vähennys.

Tanskassa harjoittelun vuoksi tapahtuvan oleskelun aikana on, jos voimassa olevien määräysten mukaan korkeampi määrä katsotaan tarpeelliseksi kysymyksessä olevan henkilön elatusta varten, tämä korkeampi määrä vapaa Tanskan verosta. Viimeksi mainittua määräystä ei kuitenkaan sovelleta, milloin opiskelun tai harjoittelun merkitys on toisarvoinen siihen työhön nähden, josta mainittu hyvitys on maksettu.

2. Verovapaus 1 kappaaleen mukaan myönnetään vain ajalta, jonka opiskelu tai harjoittelutyö kohtuudella tai tavanomaisesti kestää, kuitenkin enintään kuudeksi peräkkäiseksi kalenterivuodeksi.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään 1 ja 2 kappaaleen määräysten soveltamisesta. Toimivaltaiset viran-

tande stat, eller

b) affärs-, industri-, landbruks- eller skogsbrukspraktik i denna andra avtalsslutande stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i Island, beskattas för inkomst av anställning i den förstnämnda avtalsslutande staten endast för den del av inkomsten som överstiger 20 000 svenska kronor per kalenderår eller motvärdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag. Förelämnade belopp omfattar under vistelse i Finland, Norge eller Sverige personligt avdrag för kalenderåret i fråga.

Under vistelse för utbildning i Danmark skall, om ett högre belopp enligt gällande bestämmelser anses erforderligt för ifrågavarande persons uppehälle, detta högre belopp undantagas från dansk beskattning. Sistnämnda bestämmelse skall dock inte tillämpas i fall då studierna eller utbildningen är av underordnad betydelse i förhållande till den anställning för vilken angivna ersättning har utgått.

2. Skattefrihet enligt stycke 1 medges endast för tid som skäligen eller vanligtvis åtgår för studierna eller praktiktjänstgöringen, dock högst för sex på varandra följande kalenderår.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna träffar överenskomelse om tillämpningen av bestämmelserna i styckena 1

b) að nema viðskipta-, iðnaðar-, landbúnaðar- eða skógarnýtingarstörf í öðru aðildarríki og er, eða síðast var fyrir dvölinn, heimilisfastur á Íslandi skattleggst einungis af þeim hluta tekna vegna starfs í fyrrnefnda aðildarríkinu sem er umfram 20 000 sænsk- ar krónur á almanaksári eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í dönskum, finnskum, íslenskum eða norskum gjaldmiðli. Framangreind fjárhæð felur í sér gildandi persónufrádrátt fyrir viðkomandi almanaksár ef dvalið er í Finnlandi, Norge eða Svíþjóð.

Ef dvalið er og nám stundað í Danmörku skal, svo framarlega sem hærrí fjárhæð er talin nauðsynleg samkvæmt gildandi reglum til framfærslu námsmannsins, þessi hærrí fjárhæð undanþegin skattlagningu í Danmörku. Þetta ákvæði gildir þó ekki í þeim tilvikum þar sem námið eða þjálfunin er veigalítið í samanburði við starf það sem endurgjaldið kemur fyrir.

2. Skattfrelsi samkvæmt 1. tl. veitist þó einungis fyrir það tímabil sem hæfilegt eða venjulegt telst fyrir námið eða þjálfunina, þó ekki lengur en sex almanaksár í röð.

3. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gera samkomulag um framkvæmd ákvæða 1. og 2. tl. Bær stjórnvöld geta einnig gert sam-

kontraherende stat, eller

b) for å få forretnings-, industri-, landbruks- eller skogsbrukspraksis i denne annen kontraherende stat, og som er eller umiddelbart før oppholdet var bosatt i Island, skattlegges for inntekt av lønnsarbeid i den førstnevnte kontraherende stat bare for den del av inntekten som overstiger 20 000 svenske kroner pr. kalenderår eller motverdien i dansk, finsk, islandsk eller norsk valuta. Forannevnte beløp omfatter under utdannelsesopphold i Finland, Norge eller Sverige det for angjeldende kalenderår gjeldende personfradrag.

Under utdannelsesopphold i Danmark skal, såfremt et høyere beløp etter gjeldende bestemmelser anses nødvendig for angjeldende persons underhold, dette høyere beløp unntas fra dansk beskatning. Sistnevnte bestemmelse får imidlertid ikke anvendelse i tilfelle hvor studiene eller utdannelsen er av underordnet betydning i forhold til de tjenesteytelser for hvilke de omhandlede vederlag er betalt.

2. Skattefrihet i henhold til punkt 1 innrømmes bare for en periode, som med rimelighet eller vanligvis medgår til studiene eller praktikkantjenesten, dog høyst for seks på hverandre følgende kalenderår.

3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater treffer avtale om gjennomføringen av bestemmelsene i punktene 1 og 2. De

tande stat, eller

b) affärs-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna andra avtalsslutande stat, och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i Island, beskattas för inkomst av anställning i den förstnämnda avtalsslutande staten endast för den del av inkomsten som överstiger 20 000 svenska kronor per kalenderår eller motvärdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag. Förenämnda belopp omfattar under vistelse i Finland, Norge eller Sverige personligt avdrag för kalenderåret i fråga.

Under vistelse för utbildning i Danmark skall, om ett högre belopp enligt gällande bestämmelser anses erforderligt för ifrågavarande persons uppehälle, detta högre belopp undantagas från dansk beskattning. Sistnämnda bestämmelse skall dock inte tillämpas i fall då studierna eller utbildningen är av underordnad betydelse i förhållande till den anställning för vilken angivna ersättning har utgått.

2. Skattefrihet enligt punkt 1 medges endast för tid som skäligen eller vanligtvis åtgår för studierna eller praktiktjänstgöringen, dock högst för sex på varandra följande kalenderår.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna träffar överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i punkterna

kompetente myndigheder kan også træffe aftale om sådanne ændringer af de der nævnte beløb, som findes rimelige under hensyn til forandringer i pengeværdi, ændret lovgivning i nogen af de kontraherende stater eller andre lignende forhold.

XI. Til artikel 25.

1. Bestemmelserne i artikel 25, stykke 3, kan på begæring af Island ændres og erstattes af følgende tekst:

”a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Island, med mindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, 1. afsnit, eller stykke b) medfører andet,

1) fra denne persons islandske indkomstskat fradrage et beløb svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat;

2) fra denne persons islandske formueskat fradrage et beløb svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den islandske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, som svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, erhverver indkomst eller ejer

omaiset voivat myös sopia sellaisesta muutoksesta siinä mainittuun rahamäärään, joka rahan arvon muuttumiseen, jonkin sopimusvaltion muuttuneseen lainsäädäntöön tai muuhun sellaiseen seikkaan nähden katsotaan kohtuulliseksi.

XI. 25 artiklaan

1. Islannin pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 3 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

”a) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen tai b) kohdan määräyksistä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön Islannin tuloverosta tässä toisessa sopimusvaltiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön Islannin varallisuusverosta tässä toisessa sopimusvaltiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Islannin tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidann verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän

och 2. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnt belopp som finnes skälig med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad lagstiftning i någon av de avtalsslutande staterna eller annan liknande omständighet.

XI. Till artikel 25

1. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 3 kan på begäran av Island ändras och ersättas av följande text:

”a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet eller punkt b) föranleder annat,

1) från denna persons islandska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra avtalsslutande stat;

2) från denna persons islandska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra avtalsslutande stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den islandska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmö-

komulag um þær breytingar á þar greindum fjárhæðum sem sanngiarnar þykja með hliðsjón af breytingum á peningagildi, breyttri löggjöf í einhverju aðildarríkjanna eða öðrum svipuðum ástæðum.

XI Við 25 gr.

1. Að ósk Íslands má breyta ákvæðum 3. tl. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

”a) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Ísland, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða stafliðar b) leiði til annars:

1) veita sem frádrátt frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda aðildarríkinu;

2) veita sem frádrátt frá íslenskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda aðildarríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti íslenska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skatt-

kompetent myndigheter kan også treffe avtale om slike endringer i de der nevnte beløp som finnes rimelige, under hensyn til forandringer i pengeverdi, endret lovgivning i noen av de kontraherende stater eller andre lignende forhold.

XI. Til artikkel 25

1. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 3 kan på anmodning fra Island endres og erstattes med følgende tekst:

”a) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island, medmindre bestemmelsen i artikkel 10 punkt 8 første ledd eller underpunkt b) medfører noen annet,

1) i denne persons islandske inntektsskatt inrømme fradrag med et beløp som tilsvarende den inntektsskatt som er betalt i denne annen kontraherende stat;

2) i denne persons islandske formuesskatt inrømme fradrag med et beløp som tilsvarende den formuesskatt som er betalt i denne annen kontraherende stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noen tilfelle overstige den del av den islandske inntektsskatten henholdsvis formuesskatten, beregnet før fradraget gis, som faller på den inntekt eller formue, som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold

1 och 2. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnt belopp som finnes skälig med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad lagstiftning i någon av de avtals slutande staterna eller annan liknande omständighet.

XI. Till artikel 25

1. Bestämmelserna i artikkel 25 punkt 3 kan på begäran av Island ändras och ersättas av följande text:

”a) Om person med hemvist i Island förvärvat inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtals slutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i artikkel 10 punkt 8 första stycket eller punkt b) föranleder annat,

1) från denna persons islandska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra avtals slutande stat;

2) från denna persons islandska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra avtals slutande stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den islandska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Island förvärvat inkomst eller innehar förmö-

formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Island medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den islandske skat på indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten henholdsvis formueskatten, som svares af den indkomst, som er oppebåret fra denne anden stat, respektive den formue, som ejes der."

Anmodning om en sådan ændring fremsættes ad diplomatisk vej ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater. Ændringen træder i kraft tredive dage efter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har modtaget sådan underretning, og dens bestemmelser anvendes

a) på skatter af indkomst, som erhverves den 1. januar, der følger nærmest efter, at sådan underretning er sket, eller senere, og

b) på skatter af formue, som pålignes på grundlag af en skatteansættelse (beskatning) i det andet kalenderår efter det år, i hvilken sådan underretning er sket, eller senere.

2. Bestemmelserne i artikel 25, stykke 4, kan på begæring af Norge ændres og erstattes af følgende tekst:

"a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Norge oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Norge,

sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Islanti voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Islannin verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta sopimusvaltiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmentenä päivänä siitä, kun kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen ja sen määräyksiä sovelletaan

a) tulosta suoritettavan veron osalta, tuloon, joka saadaan ilmoitusta lähinnä seuraavana tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen, ja

b) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona ilmoitus tapahtui, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

2. Norjan pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 4 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen tahi b)

genhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Island inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den isländska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettio dagar efter det samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) på skatt på inkomst, som förvärfvas den 1 januari närmast efter det sådan underrättelse skett eller senare, och

b) på skatt på förmögenhet, som utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det sådan underrättelse skett eller senare.

2. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 4 kan på begäran av Norge ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Norge förvärfvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i ar-

leggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, getur Ísland talið tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá íslenskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar."

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómátskum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi þrjátíu dögum eftir að öll hin aðildarríkin hafa mótttekið slíka tilkynningu og ákvæði hennar taka til:

a) skatts af tekjum sem aflað er 1. janúar næstan á eftir slíkri tilkynningu eða síðar og

b) skatts af eignum sem mynda eignarskattstofn til álagningar á öðru almanaksári eftir slíka tilkynningu eða síðar.

2. Að ósk Noregs má breyta ákvæðum 4. tl. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

"a) Hafí aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Noregur, nema ákvæði 1. mgr. 8 tl. 10. gr. eða stafliða b) eða c) leiði til annars:

til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattelegges i en annen kontraherende stat, kan Island medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den islandske skatten av inntekten eller formuen innrømme fra drag i den del av inntektsskatten, henholdsvis formuesskatten, som faller på den inntekt som er oppebåret fra denne annen stat eller den formue som eies der."

Begjæring um slík endring fremmes på diplomatisk vei ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft tredve dager etter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

a) på skatt av inntekt som oppebæres den 1. januar nærmest etter at slik underretning er gitt, eller senere, og

b) på skatt av formue som ilignes skatt det annet kalenderåret etter at slik underretning er gitt, eller senere.

2. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 4 kan på anmodning fra Norge endres og erstattes med følgende tekst:

"a) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Norge, medmindre bestemmelsene i ar-

genhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Island inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den isländska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettio dagar efter det samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) på skatt på inkomst, som förvärfvas den 1 januari närmast efter det sådan underrättelse skett eller senare, och

b) på skatt på förmögenhet, som utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det sådan underrättelse skett eller senare.

2. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 4 kan på begäran av Norge ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Norge förvärfvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i ar-

med mindre bestemmelse i artikkel 10, stykke 8, 1. afsnit, eller punkterne b) eller c) medfører andet,

1) fra denne persons norske indkomstskat fradrage et beløb svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat;

2) fra denne persons norske formueskat fradrage et beløb svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den norske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, som svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Såfremt en person hjemmehørende i Norge erhverver indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Norge medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den norske skat på indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten, respektive formueskatten, som svares af den indkomst, som er oppebåret fra denne anden stat, respektive den formue, som ejes der.

c) Såfremt en person hjemmehørende i en kontraherende stat oppebærer fortjeneste som omhandlet i artikkel 13, stykke 6, og som kan beskattes i Norge, skal Norge fra denne persons norske indkomstskat fra-

tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön Norjan tuloverosta tässä toisessa sopimusvaltiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön Norjan varallisuusverosta tässä toisessa sopimusvaltiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Norjan tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Norja voi sisällyttää tuloa tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tuloa tai varallisuuden perusteella suoritettavaa Norjan verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta sopimusvaltiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

c) Milloin sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 13 artiklan 6 kappaleessa tarkoitettua voittoa, josta voidaan verottaa Norjassa, Norjan on vähennettävä tämän henkilön Norjan tuloverosta toisessa sopimusvaltiossa

tikel 10 stycke 8 första avsnittet eller punkt b) eller c) föranleder annat,

1) från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra avtals slutande stat;

2) från denna persons norska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra avtals slutande stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den norska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtals slutande stat, får Norge inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den norska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppbärs från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

c) Om person med hemvist i en avtals slutande stat förvärvar vinst som avses i artikkel 13 stycke 6 och som får beskattas i Norge, skall Norge från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den

tikkel 10 punkt 8 første ledd, eller underpunktene b) eller c) medfører noe annet,

1) veita sem frádrátt frá norskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda aðildarríkinu;

2) veita sem frádrátt frá norskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda aðildarríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærrí en sá hluti norska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, getur Noregur talið tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá norskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.

c) Ef aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur hagnað sem um er rætt í 6. tl. 13. gr. og sem skattleggja má í Noregi skal Noregur draga frá norskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess skatts sem greiddur er

1) i denne persons norske inntektsskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarende den inntektsskatt som er betalt i denne annen kontraherende stat;

2) i denne persons norske formuesskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarende den formuesskatt som er betalt i denne annen kontraherende stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den norske inntektsskatten, henholdsvis formuesskatten, beregnet før fradraget gis, som faller på den inntekt eller formue som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Norge medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den norske skatten av inntekten eller formuen innrømme fradrag for den del av inntektsskatten, henholdsvis formuesskatten, som faller på den inntekt som er oppebåret fra denne annen stat eller den formue som eies der.

c) Når en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer gevinst som omhandlet i artikkel 13 punkt 6, og som kan skattlegges i Norge, skal Norge i denne persons norske inntektsskatt innrømme fradrag med et beløp

tikkel 10 punkt 8 första stycket eller punkterna b) eller c) föranleder annat,

1) från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra avtalslutande stat;

2) från denna persons norska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra avtalslutande stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den norska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalslutande stat, får Norge inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskatningsunderlaget men skall från den norska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

c) Om person med hemvist i en avtalslutande stat förvärvar vinst som avses i artikel 13 punkt 6 och som får beskattas i Norge, skall Norge från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den

drage et beløb svarende til den skat, som i den anden kontraherende stat er erlagt af fortjenesten. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke kunne overstige den del af den norske skat, beregnet før sådant fradrag, som svares af fortjenesten."

Anmodning om en sådan ændring fremsættes ad diplomatisk vej ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater. Ændringen træder i kraft tredive dage efter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har modtaget sådan underretning, og dens bestemmelser anvendes

a) på skatter af indkomst, som erhverves den 1. januar, der følger nærmest efter, at sådan underretning er sket, eller senere, og

b) på skatter af formue, som pålignes på grundlag af en skatteansættelse (beskatning) i det andet kalenderår efter det år, i hvilket sådan underretning er sket, eller senere.

XII. Til artikel 31.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 31, stykke 2 og 3, skal artikel 15, stykke 4, i den mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Sveriges regering den 16. november 1973 indgåede overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter på indkomst og formue fortsat være gældende, og dens bestemmelser skal finde anvendelse på indkomst, som erhverves inden udgangen af det 3. kalenderår efter det, i hvilket nærværende overenskomst er trådt i kraft.

voitosta maksettua veroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Norjan veron osa, joka jakautuu tälle voitolle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenäkymmentenä päivänä siitä, kun kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen ja sen määräyksiä sovelletaan

a) tulosta suoritettavan veron osalta, tuloon, joka saadaan ilmoitusta lähinnä seuraavana tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen, ja

b) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona ilmoitus tapahtui, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

XII. 31 artiklaan

1. Sopimuksen 31 artiklan 2 ja 3 kappaleen määräysten estämättä on Ruotsin Kuningaskunnan hallituksen ja Tanskan Kuningaskunnan hallituksen välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 16 päivänä marraskuuta 1973 tehdyn sopimuksen 15 artiklan 4 kappale edelleen voimassa ja sen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan ennen sitä vuotta, jona tämä sopimus on tullut voimaan, seuraavan kolmannen kalenterivuoden päättymistä.

skatt som i den andra avtalsslutande staten betalats på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på vinsten."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettio dagar efter det samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) på skatt på inkomst, som förvärvas den 1 januari närmast efter det sådan underrättelse skett eller senare, och

b) på skatt på förmögenhet, som utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det sådan underrättelse skett eller senare.

XII. Till artikel 31

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 31 styckena 2 och 3 skall artikel 15 stycke 4 i avtalet den 16 november 1973 mellan Konungariket Danmarks regering och Konungariket Sveriges regering för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet alltjämt gälla och dess bestämmelser tillämpas på inkomst som förvärvas före utgången av tredje kalenderåret efter det förvarande avtal trätt i kraft.

af hagnaðinum í fyrrnefnda aðildarríkinu. Frádráttur þessi má þó ekki vera hærrí en sá hluti norska skattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af hagnaðinum.”

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómátskum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi þrjátíu dögum eftir að öll hin aðildarríkin hafa mótt ekið slíka tilkynningu og ákvæði hennar taka til:

a) skatts af tekjum sem aflað er 1. janúar næstan á eftir slíkri tilkynningu eða síðar og

b) skatts af eignum sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári eftir slíka tilkynningu eða síðar.

XII við 31. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 2. og 3. tl. 31. gr. skal 4. tl. 15. gr. í samningi frá 16. nóvember 1973 milli ríkisstjórnar Konungsríkisins Danmerkur og ríkisstjórnar Konungsríkisins Svíþjóðar um að komast hjá tvísköttun við skattlagningu á tekjur og eignir gilda áfram og ákvæði hans eiga við um tekjur sem aflað er áður en þriðja almanaksár frá gildistöku samnings þessa er liðið.

31
som tilsvares den skatt som er betalt av gevinsten i den annen kontraherende stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatten, beregnet før fradraget gis, som faller på gevinsten.”

Anmodning om slik endring fremmes på diplomatisk vei ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft trede dager etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

a) på skatter av inntekt som oppbæres den 1. januar nærmest etter at slik underretning er gitt, eller senere, og

b) på skatter av formue som ilignes skatt i det annet kalenderåret etter at slik underretning er gitt, eller senere.

XII. Til artikkel 31

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 31 punktene 2 og 3 skal artikkel 15 punkt 4 i avtalen mellom Kongeriket Danmarks regjering og Kongeriket Sveriges regjering av 16. november 1973 til unngåelse av dobbelbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue fortsatt være gjeldende, og dens bestemmelser skal få anvendelse på inntekt som oppbæres innen utgangen av tredje kalenderår etter det år hvori nærværende overenskomst er trådt i kraft.

skatt som i den andra avtalslutande staten betalats på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på vinsten.”

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettio dagar efter det samtliga andra avtalslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) på skatt på inkomst, som förvärvas den 1 januari närmast efter det sådan underrättelse skett eller senare, och

b) på skatt på förmögenhet, som utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det sådan underrättelse skett eller senare.

XII. Till artikel 31

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 31 punkterna 2 och 3 skall artikel 15 punkt 4 i avtalet den 16 november 1973 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering för undvikande av dobbelbeskatning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet alltjämt gälla och dess bestämmelser tillämpas på inkomst som förvärvas före utgången av tredje kalenderåret efter det förvarande avtal trätt i kraft.

Efter udløbet af det i første afsnit angivne tidsrum ophører de der angivne bestemmelser i overenskomsten af 16. november 1973 at være gældende.

De i første afsnit anførte bestemmelser i overenskomsten af 16. november 1973 har følgende ordlyd:

”Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 beskattes indkomst, som oppebæres af såkaldte grænsegængere, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun i den førstnævnte stat. Ved anvendelsen af denne bestemmelse anses som grænsegænger sådan beskæftiget person, som regelmæssigt opholder sig i sin faste bolig i den kontraherende stat, hvori han er hjemmehørende, men som normalt udfører sit arbejde i den anden kontraherende stat.”

2. For så vidt angår skattefrihed i Finland og Sverige for flådningsforeninger, som er stiftede for at varetage flådningsen i Torne og Muonio grænseelvers offentlige flådningsveje, gælder, hvad der derom er truffet særlig aftale.

3. For så vidt angår spørgsmålet om grundlaget for fordelingen af beskatningen i Norge og Sverige af Luossavaara-Kiirunavaara Aktieselskabs indkomster gælder, hvad der derom er truffet særlig aftale.

Protokollen skal deponeres i det finske udenrigsministerium og bekræftede afskrifter skal af det finske udenrigsministerium tilstilles hver og en af de andre

Ensimmäisessä alakappaleessa mainitun ajan päätyttyä lakkaavat siinä mainitut 16 päivänä marraskuuta 1973 tehdyn sopimuksen määräykset olemassa.

Ensimmäisessä alakappaleessa mainitut 16 päivänä marraskuuta 1973 tehdyn sopimuksen määräykset ovat näin kuuluvat:

”Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva ns. rajankävijä saa toisessa sopimusvaltiossa tehdystä työstä, vain ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa. Tätä määräystä sovellettaessa pidetään rajankävijänä sellaista toisen palveluksessa olevaa henkilöä, joka säännöllisesti oleskelee siinä sopimusvaltiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan, jossa hän asuu, mutta joka normaalitapauksessa tekee työtään toisessa sopimusvaltiossa.”

2. Tornion ja Muonion rajajokien uittoväylässä uittoja toimittamaan perustetun uittoyhdistyksen verovapaudesta Suomessa ja Ruotsissa on voimassa, mitä siitä erikseen on sovittu.

3. Perusteista, joita noudatetaan jaettaessa Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag nimisen yhtiön tulojen verotusta Norjan ja Ruotsin kesken, on voimassa, mitä siitä erikseen on sovittu.

Pöytäkirja talletetaan Suomen ulkoasiainministeriöön ja Suomen ulkoasiainministeriö toimittaa oikeaksi todistetut jäljennökset siitä kunkin sopimusvaltion hallituk-

Efter utgången av den i första avsnittet angivna tiden upphör där angivna bestämmelser i avtalet den 16 november 1973 att gälla.

De i första avsnittet angivna bestämmelserna i avtalet den 16 november 1973 har följande lydelse:

”Utän hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 beskattas inkomst, vilken uppbäres av s.k. gränsgångare med hemvist i en avtalslutande stat för arbete utfört i den andra avtalslutande staten, endast i den förstnämnda avtalslutande staten. Vid tillämpningen av denna bestämmelse anses såsom gränsgångare sådan anställd person, som regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalslutande stat där han har hemvist men som normalt utför sitt arbete i den andra avtalslutande staten.”

2. I fråga om skattefrihet i Finland och Sverige för flottningsforening, som bildats för att handha flottningen i Torne och Muonio gränssälvars flottled, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

3. Angående grunderna för fördelningen mellan Norge och Sverige av beskatningen av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inkomster gäller vad därom särskilt är överenskommet.

Protokollet skall vara deponerat i det finska ministeriet för utrikesärendena och bestyrkta avskrifter skall av det finska ministeriet för utrikesärendena tillställas var

Pegar liðinn er sá tími er um ræðir í 1. mgr. gilda eigi lengur þar greind ákvæði samningsins frá 16. nóvember 1973.

Ákvæði samningsins frá 16. nóvember 1973 sem um ræðir í 1. mgr. hljóða svo:

”Prátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. skal einungis skattleggja tekjur, sem svonefndir landamærafarar, heimilisfastir í aðildarríki, hafa af starfi sem innt er af hendi í öðru aðildarríki, í fyrrnefnda aðildarríkinu. Við beitingu þessa ákvæðis telst sem landamærafari slíkur starfandi aðili sem dvelst að staðaldri þar sem hann á fast heimili í því aðildarríki þar sem hann er heimilisfastur, en sem venjulega leysir starfið af hendi í hinu aðildarríkinu.”

2. Varðandi skattfrelsi í Finnland og Svíþjóð fyrir fleytingarfyrirtæki, sem stofnað hefur verið til að annast fleytingu á fleytingarleiðum landamæraánna í Torne og Muonio, gildir sérstakt samkomulag sem hefur verið gert þar um.

3. Varðandi grundvöll að skiptingu milli Noregs og Svíþjóðar á skattlagningu tekna hlutafélagsins Luossavaara-Kiurunavaara gildir sérstakt samkomulag sem hefur verið gert þar um.

Bókunin skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu og finnska utanríkisráðuneytið skal senda ríkisstjórn hvers aðildarríkis staðfest endurrit.

Etter utgangen av det i første ledd angitte tidsrom opphører de der angitte bestemmelser i avtalen av 16. november 1973 å gjelde.

De i første ledd angitte bestemmelser i avtalen av 16. november 1973 har følgende ordlyd (oversatt til norsk):

Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal inntekt oppbeåret av såkalte grensegjengere som er bosatt i en kontraherende stat, for arbeid utført i den annen kontraherende stat bare kunne skattlegges i den førstnevnte kontraherende stat. Ved anvendelse av denne bestemmelsen anses som grensegjenger slik ansatt person som regelmessig oppholder seg på sitt faste bosted i den kontraherende stat der han er bosatt, men som normalt utfører sitt arbeid i den annen kontraherende stat.”

2. For så vidt angår skattefrihet i Finland og Sverige for fløtningsforeninger som er stiftet for å ivareta fløtningen i Torne og Muonio grenseelvers fløtningsled, gjelder hva derom er truffet særskilt avtale.

3. For så vidt angår spørsmålet om grunnlaget for fordelingen mellom Norge og Sverige av beskatningen av Luossavaara-Kiurunavaara Aktiebolags inntekter, gjelder hva derom er truffet særskilt avtale.

Protokollen skal deponeres i det finske utenriksministerium og bekræftede avskrifter skal av det finske utenriksministerium tilstilles hver av de andre kontrahe-

Etter utgangen av den i första stycket angivna tiden upphör där angivna bestämmelser i avtalet den 16 november 1973 att gälla.

De i första stycket angivna bestämmelserna i avtalet den 16 november 1973 har följande lydelse:

”Utän hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 beskattas inkomst, vilken uppbäres av s. k. gränsgångare med hemvist i en avtalslutande stat för arbete utfört i den andra avtalslutande staten, endast i den förstnämnda avtalslutande staten. Vid tillämpningen av denna bestämmelse anses såsom gränsgångare sådan anställd person, som regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalslutande stat där han har hemvist men som normalt utför sitt arbete i den andra avtalslutande staten.”

2. I fråga om skattefrihet i Finland och Sverige för flottningförening, som bildats för att handha flottningen i Torne och Muonio gränssälvars flottled, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

3. Angående grunderna för fördelningen mellan Norge och Sverige av beskattningen av Luossavaara-Kiurunavaara Aktiebolags inkomster gäller vad därom särskilt är överenskommet.

Protokollet skall vara deponerat i det finska ministeriet för utrikesärendena och bestyrkta avskrifter skall av det finska ministeriet för utrikesärendena tillställas var

kontraherende staters regeringer.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt bemyndigede, undertegnet denne protokol.

Udfærdiget i Helsingfors den 22. marts 1983 i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet der på svensk udfærdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.

Kjeld Mortensen

selle.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1983 yhtenä suomen-, islannin-, norjan-, ruotsin- ja tanskankielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Jermu Laine

och en av de andra avtals slutande staternas regeringar.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Helsingfors den 22 mars 1983 i ett exemplar på finska, danska, islandska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har lika vitsord.

Jermu Laine

Til staðfestingar þessu hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullgilt umboð, ritað undir bókun þessa.

Gjört í Helsinki hinn 22. mars 1983 í einu eintaki á hverju þessara mála: íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

Sígurbjörn Þorbjörnsson

rende staters regeringer.

Til bekræftelse av foranstående har de undertegnede etter behørig fullmakt undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i Helsingfors den 22. mars 1983 i ett eksemplar på henholdsvis norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk, idet det på svensk utferdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, slik at samtlige tekster har samme gyldighet.

O. Bucher-Johannessen

och en av de andra avtalsslutande staternas regeringar.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Helsingfors den 22 mars 1983 i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Sverige och en för Finland, vilka samtliga texter har lika vitsord.

Kaj Sundberg

FINANSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringsammansträde
1983-09-22

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden I. Carlsson, Lundkvist, Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, Andersson, Rainer, Boström, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Thunborg

Föredragande: statsrådet Feldt

Proposition om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge

1 Inledning

Bilaterala dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska staterna beträffande inkomst och förmögenhet har funnits ända sedan 1930-talet. Det första svenska avtalet ingicks med Finland år 1931. Det följdes sedermera av avtal med Danmark år 1932, med Island år 1937 och med Norge år 1947. Med Norge hade emellertid redan år 1937 ingåtts ett specialavtal som reglerade grunderna för fördelningen av beskattningen av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags (LKAB) inkomster. Nuvarande svenska dubbelbeskattningsavtal med de övriga nordiska staterna beträffande inkomst och förmögenhet ingicks, med Island år 1964 (SFS 1964:584), med Norge år 1971 (SFS 1972:35), med Finland år 1973 (SFS 1977:812, ändr. 1981:116) och med Danmark likaledes år 1973 (SFS 1974:27). Samtliga dessa avtal, utom det med Island, är baserade på det modellavtal som organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) rekommenderade år 1963 för bilaterala dubbelbeskattningsavtal.

Frågan om ett multilateralt dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska staterna diskuterades redan på 1960-talet. Sålunda hemställde nordiska rådet i rekommendation 10/1964 att regeringarna skulle undersöka möjligheterna att ingå ett multilateralt dubbelbeskattningsavtal i huvudsaklig överensstämmelse med OECD:s modellavtal. Frågan om ett multilateralt avtal behandlades emellertid samtidigt även i ett vidare sammanhang. År 1964 beslöt nämligen den europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) att tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att undersöka möjligheterna att ingå ett multilateralt dubbelbeskattningsavtal mellan EFTA-staterna. Gruppens arbete pågick under åren 1965–1969. I avvaktan på resultatet av

gruppens arbete sköts frågan om ett multilateralt nordiskt avtal på framtiden. Samtliga nordiska stater utom Island ingick i EFTA:s arbetsgrupp. EFTA-gruppens arbete resulterade i ett avtalsutkast men det ledde inte fram till ett multilateralt avtal. Gruppen uttalade i sin rapport i november 1969 att man visserligen funnit att ett multilateralt avtal är tekniskt möjligt men att ett sådant avtal kunde rekommenderas endast om det från alla synpunkter var bättre än de existerande bilaterala avtalen. Gruppen hade emellertid funnit att man inte lyckats uppnå det mått av enhetlighet i beskattningsreglerna som vore önskvärt och att man inte lyckats finna en tillfredsställande ordning för att lösa tvister som kunde uppkomma vid tolkningen och tillämpningen av avtalet.

Sedan arbetet inom EFTA-gruppen avslutats togs tanken på ett multilateralt avtal inom Norden åter upp. I avvaktan på att EFTA-arbetet skulle slutföras hade emellertid diskussioner förts mellan de nordiska staternas finansministerier om möjligheten att utarbeta ett modellavtal för bilaterala handräckningsavtal och man beslöt att prioritera denna fråga. Jag får i denna del hänvisa till dåvarande departementschefens redogörelse i prop. 1972: 142 s. 2–3. Sedan ett multilateralt nordiskt handräckningsavtal färdigställt under år 1971 togs frågan om ett inkomst- och förmögenhetsskatteavtal åter upp. Efter preliminära diskussioner beslöts under hösten 1972 att man skulle söka utarbeta ett multilateralt nordiskt avtal på detta område. Som underlag för arbetet användes ett på svenska upprättat utkast som huvudsakligen baserats på OECD:s modellavtal från år 1963 men som också innehöll en rad bestämmelser som hämtats från existerande bilaterala avtal mellan de nordiska staterna. De ändrade formuleringar som krävdes för att ge det bilaterala modellavtalet en multilateral form hämtades från det utkast till multilateralt avtal som utarbetats inom EFTA. Sedan OECD år 1977 utarbetat ett nytt bilateralt modellavtal, omformulerades det multilaterala avtalsutkastet i anslutning till det nya modellavtalet. Förhandlingarna om det multilaterala avtalet avslutades i Köpenhamn den 12–13 juni 1980. Sistnämnda dag paraferades ett på svenska upprättat förslag till avtal mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet samt ett till avtalet föogat protokoll, som utgör en integrerande del av avtalet. Texter på övriga nordiska språk har sedermera utarbetats i resp. land.

Avtalsförslagets svenska text remitterades till *kammarrätten i Stockholm* och *rikskattverket*. Remissinstanserna har haft vissa erinringar mot förslaget av både formell och materiell natur. En del av dessa erinringar har, efter diskussioner med de övriga avtalsstaterna, föranlett ändringar i texterna. Övriga erinringar kommer jag att beröra senare i samband med redogörelsen för avtalets innehåll.

Avtalet och protokollet undertecknades den 22 mars 1983.

2 Lagförslaget

I 1 § föreskrivs att det till lagen som bilaga fogade avtalet och protokollet, som utgör en integrerande del av avtalet, skall gälla för Sveriges del. I 2 § slås fast, att avtalets beskattningsregler skall tillämpas endast om de innebär en inskränkning av den skattskyldighet i Sverige som skulle ha förelegat om avtal inte hade funnits. Vidare finns bestämmelser om hur den skattskyldige skall förfara om han blir beskattad i strid med avtalets bestämmelser (3 §). Slutligen görs det klart att skattskyldig skall lämna de uppgifter till ledning för taxering som han normalt är skyldig att lämna, även i det fall inkomst eller förmögenhet enligt avtalet undantagits från beskattning helt eller delvis (4 §).

Enligt art. 31 i avtalet träder detta i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga stater meddelat det finska ministeriet för utrikesärendena att de åtgärder vidtagits som erfordras för ikraftträdande i resp. stat. Det är således inte möjligt att redan nu bestämma vid vilken tidpunkt avtalet skall träda i kraft. I förslaget till lag har därför föreskrivits, att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

3 Skattelagstiftningen i övriga nordiska stater

Danmark

Det danska skattesystemet bygger i huvudsak på samma grundprinciper som skattesystemet i de övriga nordiska länderna. I Danmark tas ut t. ex. statlig och kommunal inkomstskatt, sjömansskatt samt statlig förmögenhetsskatt. Härtill kommer särskild inkomstskatt och amtskommunal inkomstskatt.

Juridiska och fysiska personer är obegränsat skattskyldiga om de har hemvist i Danmark. Obegränsat skattskyldig är också en person som stadigvarande vistas i landet. En person anses i allmänhet vistas stadigvarande i Danmark om han uppehåller sig där sammanhängande i minst sex månader. Dansk medborgare som arbetar på danskt fartyg eller innehar statlig anställning är också obegränsat skattskyldig. Fysisk person, som efter att ha varit obegränsat skattskyldig under minst fyra år lämnar Danmark för att bosätta sig i annan stat, förblir obegränsat skattskyldig under fyra år efter utflyttningen, såvida han inte visar, att han är obegränsat skattskyldig i den nya bosättningsstaten enligt reglerna för där bosatta personer. För att den obegränsade skattskyldigheten till Danmark skall upphöra före fyraårsperiodens utgång, fordras dessutom att skattesystemet i den nya bosättningsstaten inte i väsentlig grad avviker från det danska. En person som är obegränsat skattskyldig i Danmark beskattas där för all inkomst, oavsett om den härrör från Danmark eller från utlandet, och för all förmögenhet, oavsett var denna är belägen. En person som

inte har hemvist i Danmark är begränsat skattskyldig där, dvs. han beskattas endast för vissa inkomster som härrör från Danmark och för förmögenhet som är belägen där.

Skatt för fysiska personer uppbärs genom ett källskattesystem. Beroende på inkomstslag och inkomsttagare indelas inkomsten i A- och B-inkomst. Med A-inkomst avses lön och liknande ersättning utbetald av arbetsgivare bosatt i Danmark. Lön eller liknande ersättning från andra arbetsgivare utgör B-inkomst. Till B-inkomst hänförs även t. ex. ränta. Anställd, som erhåller lön som är B-inkomst, erlägger skatt på grundval av en preliminär deklaration. Vissa inkomster av engångskaraktär, t. ex. realisationsvinst, avgångsvederlag etc. som uppbärs av fysisk person, är undantagna från vanlig inkomstskatt. De beskattas i stället med en särskild inkomstskatt efter en skattesats av 50% av den del av vinsten eller inkomsten som överstiger 6 000 danska kronor.

Beskattningsåret överensstämmer normalt med kalenderåret. Den statliga inkomstskatten utgår efter en progressiv, skiktad grundskala. Skatten beräknas efter en uttagsprocent som bestäms för varje beskattningsår och som under år 1983 inte får överstiga 90%. Inkomstskalan är indexreglerad och fastställs genom särskilt beslut för varje år. Inkomstskalor och skatteuttag framgår av följande tabell (en dansk krona, dkr., motsvarar ungefär 0,8 svenska kronor):

Inkomst	Grundskala	Skala för år 1983	Skatt uttas med	
			På grundskalan	År 1983
Upp till	87 200 dkr.	103 200 dkr.	16%	14,4%
nästa	64 200 dkr.	68 800 dkr.	32%	28,8%
därutöver			44%	39,6%

Den kommunala inkomstskatten är proportionell och utgår med procent-sats som beslutas av resp. kommun.

T. o. m. år 1982 var äkta makar i princip samtaxerade utom i fråga om inkomst som hustrun uppbar på grund av fritt yrke, på grund av tjänst hos annan än mannen samt egen pension, etc. Fr. o. m. år 1983 särtaxeras äkta makar i princip för inkomst och förmögenhet. Särtaxeringen är dock inte fullständig. Om båda makarna i väsentlig omfattning deltagit i annans eller i egen gemensam förvärvsverksamhet, beskattas inkomst av denna verksamhet hos den av makarna som huvudsakligen har drivit verksamheten, men till den andra maken kan hänföras högst 50% dock högst 106 200 dkr. av inkomsten i fråga.

Underåriga barn särtaxeras i regel, men samtaxeras med föräldrarna vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen i fråga om inkomst på grund av avkastningsrätt samt förmögenhet, om avkastningsrätten eller förmögenheten erhållits som gåva av föräldrarna.

Vid beräkning av skatt till staten medges personligt avdrag, s. k. "personfradrag", med f. n. 20000 dkr. och vid beräkning av kommunala skatter och avgifter till kyrkan med 18700 dkr. Vid beräkning av löneinkomst medges ett avdrag med 5% av lönen, dock högst med 3200 dkr. eller avdrag med de faktiska utgifter man haft för att förvärva inkomsten. Vid beräkning av beskattningsbar inkomst erhåller en person som uppbär bl. a. folkpension vissa tilläggsavdrag. Anställd som avser att börja egen rörelse får skattefritt avsätta minst 500 dkr. dock högst 20% av nettoinkomsten.

Kommunal inkomstskatt utgår för obegränsat skattskyldiga med den för varje kommun bestämda skatten medan kommunal inkomstskatt för begränsat skattskyldiga utgår med en enhetlig skattesats av 20%. Skattesatsen för utdelning från danskt bolag är 30%. För begränsat skattskyldiga är detta en definitiv skatt medan obegränsat skattskyldiga endast tillgodoräknas denna som en preliminär skatt. Obegränsat skattskyldig erlägger förmögenhetsskatt med 2,2% på den del av förmögenheten som överstiger 1 158 900 dkr., oavsett om förmögenheten finns i Danmark eller utomlands. Om en person är begränsat skattskyldig, erlägger han skatt efter vanliga skattesatser, men amtskommunal inkomstskatt samt bidrag till bl. a. folkpensioneringen utgår inte för sådan skattskyldig.

Beträffande både den statliga inkomstskatten och förmögenhetsskatten finns begränsningsregler. Bl. a. sker nedsättning av statlig inkomstskatt med den del av summan av statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, kommunal skatt, amtskommunal skatt och folkpensionsavgift som överstiger 73% av den beskattningsbara inkomsten. Slutligen medges nedsättning av förmögenhetsskatten enligt vissa regler i fall då inkomsten är låg i förhållande till förmögenhetens storlek. Förmögenhetsskatten får dock nedsättas med högst 60%.

Inkomst av en- och tvåfamiljshus beräknas i regel efter 2,5% på taxeringsvärde upp till 771 100 dkr. samt efter 7,5% på överskjutande taxeringsvärde.

Den statliga inkomstskatten för aktiebolag uppgår till 40% av den beskattningsbara inkomsten. Moderbolag som innehar 25% eller mer av aktiekapitalet i ett utländskt dotterbolag kan erhålla nedsättning med så stor del av skatten som mottagen utdelning från dotterbolaget utgör av hela den skattepliktiga inkomsten. Enligt särskilda regler om förlustutjämning kan förlust under ett år kvittas mot vinst under upp till fem år efter förluståret.

Avräkning medges för utländsk skatt på inkomsten. Detta gäller både för fysiska och juridiska personer. Sjöman, som tjänstgör på fartyg registrerade i Danmark, påförs en särskild sjömansskatt i stället för statlig och kommunal inkomstskatt samt folkpensionsavgift. År 1983 uppgår sjömansskatten till 41% om månadslönen inte överstiger 10 320 dkr., till 60% för nästa 6 880 dkr. och till 67% på överskjutande belopp. "Personfradraget" är 1 920 dkr. för månad.

Finland

Den finska inkomstbeskattningen grundas liksom den svenska på två allmänna inkomstskatter, nämligen den statliga inkomstskatten och den kommunala inkomstskatten. Härtill kommer en allmän förmögenhetsskatt till staten. Den statliga inkomstskatten och förmögenhetsskatten samt den kommunala inkomstskatten regleras i en gemensam lag om skatt på inkomst och förmögenhet från år 1974. Sjöman som arbetar ombord på finskt handelsfartyg erlägger en särskild sjömansskatt enligt bestämmelserna i lagen om sjömansskatt från år 1958. Slutligen uttas, enligt i stort sett samma grunder som den kommunala inkomstskatten, en kyrkoskatt till förmån för de lokala församlingarna av den evangelisk-lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet.

Fysiska personer bosatta i Finland samt finska bolag och andra sammanslutningar är i princip oinskränkt skattskyldiga, dvs. all inkomst som förvärvas av och all förmögenhet som innehas av sådana rättssubjekt är skattepliktiga. Fysiska personer som inte är bosatta i Finland samt utländska bolag och andra sammanslutningar är begränsat skattskyldiga, dvs. skattskyldiga för inkomster — med vissa undantag — som härrör från Finland och för tillgångar som är belägna där. Fysisk person anses bosatt i Finland om han har sitt bo och hemvist där eller om han utan avbrott vistas i Finland under minst sex månader.

Statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt för fysiska personer bestäms enligt progressiva skatteskalar. Skattesatserna fastställs årligen. Skattesatsen vid den statliga inkomstbeskattningen varierar från 6% för inkomst mellan 12 500 och 17 000 finska mark (FM) till 51% för den del av inkomsten som överstiger 373 000 FM (en FM motsvarar f.n. ca 1:40 svenska kronor). För bolag och sammanslutningar är den statliga inkomstskatten proportionell. Skattesatsen är 43%. Den kommunala inkomstskatten är proportionell. Den varierar mellan ca 12% och ca 19% beroende på kommunal utdebitering. Kyrkoskatten utgår efter motsvarande grunder. Skattesatsen uppgår till mellan 1 och 2%.

För äkta makar tillämpas i princip särbeskattning vid inkomstbeskattningen. Beträffande den statliga inkomstbeskattningen gäller dock särbeskattningen endast förvärvsinkomster. Andra inkomster, t. ex. kapitalinkomster, sambeskattas. Sambeskattning gäller även i fråga om förmögenhetsbeskattningen.

Aktiebolag är i princip underkastat s. k. ekonomisk dubbelbeskattning, dvs. den del av bolagets vinst som delas ut till aktieägare beskattas både hos bolaget och aktieägaren. Den ekonomiska dubbelbeskattningen mildras dock i flera avscenden. Sälunda är finskt aktiebolag samt finsk kooperativ förening (med undantag för penninginrättning, försäkrings- och pensionsanstalt samt fondhandlare) i allmänhet fritagna från både statlig och kommunal inkomstskatt på utdelning från annat finskt aktiebolag eller annan finsk kooperativ förening och sparbank. Om utdelningsmottagaren är fysisk person eller sådant inhemskt dödsbo som beskattas såsom sär-

skilt skattesubjekt, får denne vid både stats- och kommunalbeskattningen av utdelningen göra avdrag för mottagen utdelning, dock högst med 2 750 FM. Slutligen har aktiebolag och kooperativ förening samt sparbank och andelsbank rätt att vid den statliga inkomstbeskattningen dra av ett belopp motsvarande 60 % av utdelad vinst. Under vissa förutsättningar kan avdraget för en begränsad tid uppgå till 100 %. I den mån bolagets inkomst utgörs av utdelning, som enligt tidigare nämnda bestämmelser är skattefri hos bolaget, får avdraget beräknas endast på den del av den utdelade vinsten som överstiger mottagen skattefri utdelning.

Den statliga inkomstskatten för bolag är som jag tidigare nämnt proportionell och skattesatsen är 43 %. Härtill kommer kommunal inkomstskatt med i genomsnitt 16 % samt kyrkoskatt med 1 %, sammanlagt således i genomsnitt 60 %. Effekten av de redovisade skattereglerna kan illustreras med följande exempel:

Rörelsevinst	400 000
Mottagen skattefri utdelning	100 000
Sammanlagd vinst	500 000
Utdelning till aktieägarna	300 000
Statlig inkomstskatt:	
Rörelsevinst enligt ovan	400 000
Avdrag: 60 % av (300 000 - 100 000) = 200 000	120 000
	280 000
Statlig inkomstskatt 43 % på 280 000	120 400
Kommunal inkomstskatt 16 % på 400 000	64 000
Kyrkoskatt 1 % på 400 000	4 000
	188 400

Den effektiva skattesatsen på rörelsevinsten blir således i exemplet 47,1 %.

I fråga om vissa slag av inkomster, som uppbärs från Finland av person bosatt utomlands, sker beskattning i form av definitiv källskatt, dvs. skatt som dras av vid utbetalning av inkomsten. De inkomstslag som här avses är utdelning, ränta, vissa slag av royalty, inkomst av anställning samt pension, livränta och vissa utbetalningar enligt sociallagstiftningen. Skattesatsen är 25 % för utdelning och 30 % för ränta och royalty samt 35 % för lön, pension och övriga nämnda inkomstslag. Övriga inkomster, som förvärfvas av skattskyldiga bosatta utanför Finland, beskattas fortfarande efter taxering. Detsamma gäller sådan utdelning, ränta eller royalty som förvärfvas av ett utländskt företag genom ett fast driftställe som företaget har i Finland.

Den statliga förmögenhetsskatten för fysiska personer utgår efter en progressiv skiktsskala med 0,8 % för nettoförmögenhet som överstiger 244 000 FM men inte 339 000 FM och med 1,7 % för sådan förmögenhet som överstiger 1 016 000 FM. För andra än fysiska personer är förmögenhetsskatten proportionell. Skattesatsen är 1 %. Finska aktiebolag och kooperativa föreningar samt vissa andra sammanslutningar är emellertid undantagna från förmögenhetsskatt.

Slutligen bör nämnas, att finsk lagstiftning innehåller regler om skattelättnader vid investering i de s. k. utvecklingsområdena. Lagstiftningen är temporär och tillämpas vid taxeringarna för åren 1982–1998 i fråga om skattskyldig som under åren 1982–1989 grundar ny produktionsanläggning eller nytt turistföretag inom utvecklingsområde eller utvidgar där befintlig produktionsanläggning eller turistföretag eller förnyar sin maskinpark m. m. så att anläggningens produktionsförmåga eller produktionens förädlingsgrad väsentligt höjs, eller företagets kapacitet väsentligt ökas eller dess kvalitetsnivå stiger väsentligt. Skattelättnaderna utgörs av fri avskrivningsrätt på anläggningstillgångarna, 1–4 % extra avskrivningsavdrag, förbud mot s. k. prövningsbeskattning vid kommunaltaxeringen samt frihet från förmögenhetsskatt.

Island

I Island utgår inkomstskatt såväl till staten som till kommuner. Förmögenhetsskatt utgår endast till staten. Fysiska personer bosatta i Island och isländska bolag är i princip skattskyldiga för all inkomst och förmögenhet. I fråga om fysiska personer som inte har hemvist i Island samt utländska bolag föreligger skyldighet att erlägga inkomstskatt för inkomst av fastighet belägen i Island samt av rörelse som bedrivs i eller från Island. Skattskyldigheten omfattar vidare inkomst från andra inkomstkällor i Island, t. ex. inkomst av arbete som utförs där, inkomst i form av lön, pension eller bidrag från isländska staten samt utdelning från isländska aktiebolag eller andra isländska företag. Skatten uttas, då så kan ske, genom avdrag vid utbetalningen av inkomsten. Beträffande förmögenhetsbeskattningen gäller i princip att fysiska personer som inte är bosatta i Island och utländska bolag erlägger skatt för i Island belägna förmögenhetstillgångar som inbringar inkomst.

Fysiska personer erlägger inkomstskatt till staten enligt en progressiv skala. Skattesatsen uppgår till 25 % i lägsta skiktet och stiger till 50 % för beskattningsbar inkomst som överstiger 205 200 isländska kronor (ten isländsk krona motsvarar f. n. ca 0:35 svenska kronor). Den sålunda uträknade inkomstskatten minskas med 17 351 isländska kronor. Om detta belopp överstiger uträknad inkomstskatt minskas andra skatter med skillnaden. Eventuellt överskott utbetalas inte. Bolag beskattas efter en fast skattesats av 65 %. Såväl aktiebolag som annat bolag med begränsad ansvarighet får vid beräkningen av skattepliktig inkomst avdrag för bidrag till reservfond, dock högst med ett belopp motsvarande 25 % av nettoinkomsten. Aktiebolag får också göra avdrag för utdelad vinst, dock högst med ett belopp som motsvarar 5 % av aktiekapitalet.

Den kommunala inkomstskatten är proportionell. Skattesatsen varierar mellan olika kommuner men uppgår till högst 12,1 %. Skatten erläggs endast av fysiska personer. Den uträknade skatten sätts ned med 1 159 isländska kronor för skattskyldig med hemvist i Island samt med 223 isländska kronor för varje barn som den skattskyldige försörjer.

Fysiska personer erlägger förmögenhetsskatt till staten med 1,2% på den del av den sammanlagda förmögenheten som överstiger 495 900 isländska kronor. För bolag och andra juridiska personer är skattesatsen 1,2% på samtliga förmögenhetstillgångar.

Norge

Den norska inkomstbeskattningen bygger i huvudsak på två allmänna inkomstskatter, en statlig inkomstskatt och en kommunal inkomstskatt. Härtill kommer t. ex. förmögenhetsskatt och egendomsskatt.

Skattskyldighetsreglerna är i huvudsak gemensamma för de båda inkomstskatterna. Fysisk person, som är bosatt i Norge, och norsk juridisk person är i princip skattskyldiga för inkomst som förvärvas såväl i Norge som utomlands. Med bosättning i Norge likställs i skattehänseende stadigvarande vistelse där. Stadigvarande vistelse anses föreligga när vistelsen varat minst sex månader. Från den generella skattskyldigheten för i Norge hemmahörande fysisk och juridisk person gäller vissa undantag. Sålunda är mottagare av utdelning från norska aktiebolag inte skattskyldig till kommunal inkomstskatt för utdelningen. Vidare gäller beträffande fast egendom och rörelsetillgångar i utlandet att sådan förmögenhet inte är skattepliktig i Norge. Slutligen stadgas visst undantag för norsk medborgare och person med s. k. norsk infödsrett, dvs. person född i Norge av norska föräldrar, som efter att ha bott utomlands bosätter sig i Norge. Sådan person åtnjuter skattefrihet i Norge för inkomst från utländsk källa vid de första två taxeringarna efter det att vederbörande blivit skattskyldig i Norge. Fysisk person som inte är bosatt i Norge och utländsk juridisk person är i princip skattskyldiga för inkomst från inkomstkällor i Norge. Ränta, royalty och hyresinkomst från norsk källa är dock skattepliktig endast om inkomsten är hänförlig till inkomst av rörelse som bedrivs vid fast driftställe i Norge. Utomlands bosatt person är alltså skattskyldig i Norge exempelvis för inkomst av fast egendom i Norge och rörelse som bedrivs där vid fast driftställe. Arvode till utomlands bosatt ledamot av styrelse eller s. k. representantskap i norskt bolag beskattas i Norge även om verksamheten utövats utomlands. Person som tillfälligtvis uppehåller sig i Norge och som uppbär lön eller annan ersättning från norsk källa för arbete inom landet beskattas i Norge för ersättningen. Beträffande inkomst som förvärvas av sjöman som tjänstgör på norskt fartyg och utomlands bosatt artist gäller dock särskilda regler.

Den statliga inkomstskatten utgår efter en progressiv skiktscala. Skattskyldiga indelas i två skatteklasser, klass 1 avseende ensamstående och gifta som särbeskattas samt klass 2 som omfattar gifta som sambeskattas och ensamstående med barn. Skattskyldig som tillhör klass 1 är vid den statliga beskattningen berättigad till "klassefradrag" med 34 000 n. kr. [en norsk krona (n. kr.) f. n. = ca 1:05 svenska kronor] medan avdraget för skattskyldig enligt klass 2 uppgår till 68 000 n. kr. Skattesatsen för överskjutande belopp varierar mellan 6 och 43%.

Kommunal inkomstskatt utgår efter proportionell skattesats som i hela landet är 21%. Klassindelningen är densamma som vid den statliga inkomstbeskattningen. Vid beräkningen av den kommunala inkomstskatten är "klassefradraget" 11 300 n. kr. i klass 1 och 22 600 n. kr. i klass 2. På samma beskattningsunderlag som gäller för beräkning av kommunal inkomstskatt utgår även en s. k. "avgift till skattefördelningsfonden" med 2%.

Vid bestämmandet av beskattningsunderlaget för statlig och kommunal inkomstskatt medges person bosatt i Norge bl. a. avdrag för kostnader i vissa förvärvskällor samt vissa personliga avdrag på grund av försörjningsplikt etc. Person bosatt utanför Norge är inte berättigad till sådana avdrag.

Aktiebolag, kommanditaktiebolag eller sammanslutning med hemort i Norge beskattas i allmänhet såsom självständiga skattesubjekt. Avdragsrätt för utdelning gäller för norska bolag vid beräkning av beskattningsbar vinst till statlig inkomstskatt i vissa fall. Utländska bolag har rätt till sådant avdrag, om det finns ett skatteavtal mellan staten i fråga som innehåller bestämmelser härom samt i vissa andra fall. Inhemska bolag m. fl. har rätt till avdrag till en skattefri fond och alla aktiebolag skall ha en reservfond. Den beskattningsbara bolagsvinst som uppkommer efter avdrag för utdelning beskattas till statlig inkomstskatt efter en skattesats av 27,8%. Aktiebolag erlägger kommunal inkomstskatt för sin vinst samt också avgift till skattefördelningsfonden, sammanlagt högst 23%. Norska aktieägare är fritagna från kommunal inkomstskatt på utdelningen. Den ekonomiska dubbelbeskattningen av bolagsvinst har alltså upphävts. Utdelning från norskt aktiebolag till inhemska aktieägare beskattas endast i ett led, i aktieägarens hand med statlig inkomstskatt och hos det utdelande bolaget i form av kommunal inkomstskatt på bolagsvinsten. Vad gäller förmögenhetsbeskattning betalar aktiebolag m. fl. 0,6% som förmögenhetsskatt till staten. Norska aktiebolag är dock liksom fysiska personer skattskyldiga till en särskild kommunalskatt på fast egendom.

För utländsk aktieägare gäller, att källskatt tas ut med 25% på bruttoutdelningen från norska bolag, om inte dubbelbeskattningsavtal föreskriver lägre skattesats. Utdelning från utländska bolag till mottagare i Norge är enligt norsk lag skattepliktig till såväl statlig som kommunal inkomstskatt.

Den kommunala förmögenhetsskatten utgår efter en proportionell skattesats som kan variera mellan 0,4 och 1%. Skattskyldiga till den kommunala förmögenhetsskatten är endast fysiska personer och utländska bolag. Fysiska personer bosatta i Norge är i princip skattskyldiga för förmögenhetstillgångar såväl inom landet som utomlands. Undantag gäller dock som jag nämnt tidigare för vissa tillgångar, t. ex. fastighet och rörelsetillgångar i utlandet. Fysiska personer är skattskyldiga till staten för förmögenhetstillgångar som överstiger 85 000 n. kr. i skatteklass 0 och 1 samt 110 000 n. kr. i skatteklass 2. Skatten är progressiv och skattesatsen uppgår i lägsta skiktet till 0,4% och i högsta till 1,6%.

Beträffande sjömän gäller en särskild sjömansskatt som påförs i stället för de statliga och kommunala inkomstskatterna och avgiften till skattefördelningsfonden. Sjömansskatten är en definitiv källskatt som utgår på inkomst som förvärfvas av sjömän genom tjänstgöring ombord på norskt fartyg. Lagstiftningen grundar sig på gemensamma nordiska principer och överensstämmer i stort sett med bestämmelserna om svensk sjömansskatt. Vidare kan nämnas att det finns en begränsad rätt att avräkna utländsk skatt på inkomst av personligt arbete utomlands från norsk skatt på samma inkomst, och rätt att vid beskattning i Norge av inkomst eller förmögenhet som omkostnad resp. skuld dra av utländsk skatt på samma inkomst eller förmögenhet, om skattelättnad inte kan ske på grund av andra interna regler eller enligt bestämmelser i dubbelbeskattningsavtal.

4 Avtalets och protokollets innehåll

Avtalet är som jag nämnt tidigare uppbyggt på grundval av OECD:s modellavtal från år 1977. En rad avvikelser från modellavtalet förekommer emellertid. Dessa är av både formell och materiell natur. De formella avvikelserna är huvudsakligen betingade av att förevarande avtal är multilateralt medan OECD-avtalet är utformat som en modell för bilaterala avtal.

De materiella avvikelserna är i första hand föranledda av särdrag i de nordiska staternas skattelagstiftningar och i deras policy i fråga om dubbelbeskattningsavtal. Reglerna om beskattning av utdelning (art. 10), realisationsvinst (art. 13) och pensioner (art. 18) utgör exempel på sådana avvikelser. Andra bestämmelser i förevarande avtal saknar motsvarighet i modellavtalet, t. ex. beskattningsreglerna i fråga om affärsverksamhet och anställning utanför en avtalsslutande stats kust (art. 21) samt om dödsbon (art. 24). Reglerna om begränsning av beskattningsrätten (art. 26) är föranledda av avtalets multilaterala karaktär och saknas därför givetvis i modellavtalet. En särställning bland avvikelserna intar en del av bestämmelserna om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (art. 28). Även dessa bestämmelser får ses mot bakgrund av avtalets multilaterala karaktär. Slutligen har en del bestämmelser som finns i några av de nuvarande bilaterala avtalen införts i det multilaterala avtalet, t. ex. bestämmelser om möjlighet för de behöriga myndigheterna att i vissa fall ingå särskild överenskommelse (art. 28 punkt 3). Avtalsbestämmelserna har införts dels i själva avtalet och dels i protokollet. Avtalet innehåller i princip de beskattningsregler och andra bestämmelser som gäller mellan samtliga nordiska stater, medan i protokollet tagits in dels sådana bestämmelser som endast berör en del av staterna, t. ex. särregler som ansetts nödvändiga för att lösa skatteproblem som uppkommer mellan två stater på grund av att staterna har gemensam landgräns, och dels vissa tolkningsbestämmelser och andra

bestämmelser som inte har den karaktär att de ansetts böra införas i själva avtalet.

Art. 1 anger på vilka personer avtalet tillämpas. Artikeln överensstämmer i sak med OECD:s modellavtal men har erhållit multilateral form. I *art. 2* anges vilka skatter som omfattas av avtalet. Till skillnad från modellavtalet omfattas inte skatter som utgår på sammanlagda beloppet av företags löneutbetalningar. Detta är i enlighet med praxis i gällande svenska bilaterala avtal. Uppräkningen i *punkt 3* av de olika staternas skatter avser förhållandena vid avtalets undertecknande. Uppräkningen är uttömmande. Avtalet kan emellertid komma att gälla även senare införda skatter om dessa är av samma eller i huvudsak likartat slag som de uppräknade (*punkt 4*). Enligt *punkt 5* tillämpas avtalet inte i något fall i fråga om särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning. Även skatter på arv och gåva ligger utanför avtalets tillämpningsområde. Sverige har emellertid särskilda bilaterala avtal för att undvika dubbelbeskattning av arv eller kvarlåtenskap med Danmark, Finland och Norge. Avtalet med Danmark kan tillämpas även beträffande gåva.

I *art. 3* definieras vissa uttryck som förekommer i avtalet. Definitioner förekommer även i andra artiklar i avtalet. Sålunda definieras t. ex. uttrycket "fast driftställe" i *art. 5* samt uttrycken "utdelning", "ränta" och "royalty" i de artiklar som behandlar beskattningen av dessa inkomstslag (*art. 10, 11 och 12*). Enligt *art. 3 punkt 1 a*) omfattar uttrycken "Danmark", "Finland", "Island", "Norge" och "Sverige" även det område utanför resp. stats territorialvatten som brukar betecknas "kontinentalsockeln". Beträffande Danmark, Finland och Norge utesluts vissa angivna områden, över vilka dessa stater har suveränitet, från avtalets tillämpning. Dessa bestämmelser överensstämmer med dem som gäller i nuvarande bilaterala svenska avtal med dessa stater. Förevarande avtal kan emellertid med stöd av bestämmelserna i *art. 30* utvidgas till att omfatta även de undantagna områdena. Sådan utvidgning avses kunna göras genom diplomatisk notväxling utan att avtalet behöver ändras. Beträffande det finska landskapet Åland förekommer motsvarande bestämmelser i nuvarande svensk-finska dubbelbeskattningsavtal [SFS 1977: 812, *art. 3 punkt 1 a*) och *art. 28 punkt 1*]. Bestämmelserna får ses mot bakgrund av de särskilda problem som uppkommit i fråga om beskattningen av åländska sjömän som är anställda ombord på svenska fartyg. Jag får i denna del hänvisa till det protokoll som upprättats mellan Sverige och Finland om ersättning för bortfall av kommunalskatt i vissa fall (SFS 1978: 698) och till vad dåvarande departementschefen anförde i samband med att protokollet förelades riksdagen för godkännande (prop. 1977/78: 18). Genom notväxling den 5 och den 21 oktober 1977 utvidgades det svensk-finska avtalet till att omfatta landskapet Åland beträffande den finska kommunalskatten. Meningen är att förevarande avtal skall utvidgas på motsvarande sätt sedan överenskommelse träffats i de frågor som rör kommunalbeskattningen på Åland.

Behörig myndighet i Sverige är enligt *punkt 1 g*) finansministern eller den myndighet som får i uppdrag att handha frågor rörande avtalet. Frågor som rör tillämpningen av gällande bilaterala avtal och som enligt avtalen skall handläggas av behörig myndighet i Sverige, prövas av riksskatteverket. Om ärendet emellertid bedöms vara av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör avgöras av regeringen, skall dock riksskatteverket med eget yttrande överlämna ärendet till regeringen. Jag anser att motsvarande förfarande bör gälla vid tillämpningen av förevarande avtal.

Art. 4 ger regler för var en person skall anses ha hemvist i avtalets mening. Artikeln överensstämmer i sak helt med OECD:s modellavtal men har fått multilateral form.

En noggrann definition av uttrycket "*fast driftställe*" är av avgörande betydelse för beskattningen av inkomst av rörelse. Ett företag i en stat som bedriver rörelse i en annan stat får beskattas i denna stat endast om företaget har fast driftställe där (*art. 7*). Innebörden av uttrycket fast driftställe har betydelse även för tillämpningen av den s. k. 183-dagarsregeln i *art. 15 punkt 2*. En definition av uttrycket "*fast driftställe*" finns i *art. 5*. Artikeln följer helt motsvarande bestämmelser i modellavtalet.

Trots den mycket noggranna definitionen kommer artikeln erfarenhetsmässigt med all sannolikhet att ge upphov till ett stort antal tolkningstvisiter. Det är naturligtvis inte möjligt att förutse och inom ramen för ett avtal reglera alla de situationer som kan uppkomma vid tillämpningen av artikeln. Ett par fall som vållat svårigheter i praktiken har dock reglerats i *punkt 1 av protokollet* till avtalet. I båda fallen gäller det tolkningen och tillämpningen av tolv månadersregeln i *art. 5 punkt 3*. Det första fallet avser den situation då ett företag i en stat bedriver byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete i en annan stat på flera platser samtidigt och verksamheten vid någon eller några av dessa platser, men inte alla, pågår mer än tolv månader. I det andra fallet gäller det ett företag i en stat som har flera på varandra följande byggnads-, anläggnings- eller installationsarbeten i en annan stat och den sammanlagda tiden för verksamheten överstiger tolv månader. I båda fallen kan de behöriga myndigheterna i de inblandade staterna försöka att genom överenskommelse avgöra om sådana platser tillsammans utgör fast driftställe i den andra staten. Bestämmelsen får ses som en utfyllnad av bestämmelserna om fast driftställe i *art. 5*. Liknande bestämmelser finns i det svenska avtalet med Spanien (SFS 1977: 75, *punkt III* i protokollet till avtalet).

Bestämmelser om beskattning av *fast egendom* har tagits in i *art. 6*. *Punkterna 1–3 och 5* överensstämmer med OECD:s modellavtal men har fått multilateral form. Bestämmelserna i *punkterna 4 och 6* har införts på finskt initiativ. De tar särskilt sikte på en i Finland vanlig form för dispositionsrätt till bostadslägenhet, nämligen innehav av aktie i bostadsaktiebolag. Liknande bestämmelser finns i gällande avtal mellan Sverige och Finland.

Art. 7 reglerar beskattningen av rörelseinkomst. Bortsett från den multilaterala formen är artikeln identisk med motsvarande artikel i OECD:s modellavtal. Inkomst av rörelse som ett företag i en stat bedriver i en annan stat får beskattas i sistnämnda stat endast om rörelsen bedrivs från fast driftställe där. Beträffande uttrycket "fast driftställe" hänvisas till redogörelsen för art. 5.

I nuvarande dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Norge finns särskilda bestämmelser om beskattning av rörelseinkomst för företag vars verksamhet avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar längs den svensk-norska riksgränsen (SFS 1972: 35, art. 16 §§ 2 och 3). Motsvarande bestämmelser har tagits in i *protokollet* till förevarande avtal, *punkt II:1 och 4*. Samma regler gäller i förhållandet mellan Finland och Norge (*punkt 3*).

I gällande svensk-danska dubbelbeskattningsavtal finns särskilda beskattningsregler i fråga om rörelseinkomst som förvärfas i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund (SFS 1974: 27, art. 21 punkt 1). Motsvarande bestämmelser har tagits in i *protokollet* till förevarande avtal, *punkt III:1*.

Fast driftställe-principen i art. 7 vid beskattning av rörelseinkomst tillämpas inte i fråga om inkomst av sjöfart och luftfart i internationell trafik. I enlighet med internationellt vedertagna regler, vilka återspeglas i OECD:s modellavtal, gäller här i stället att inkomsten beskattas endast där företaget har sin verkliga ledning (*art. 8*). Förevarande avtal har emellertid i *punkt 1* försetts med en kompletterande beskattningsregel för det fall då den stat där företaget har sin verkliga ledning inte är företagens hemviststat. Regeln innebär i sådant fall att företagets vinst beskattas endast i företagets hemviststat i den mån den stat där den verkliga ledningen finns inte kan utnyttja beskattningsrätten enligt huvudregeln i punkt 1. Följande exempel kan illustrera bestämmelserna. Ett rederi har hemvist i Norge men den verkliga ledningen finns i Sverige. Rederiet har även ett fast driftställe i Danmark. Enligt huvudregeln skall rederiets hela vinst beskattas i Sverige medan Norge och Danmark avstår från sin beskattningsrätt grundad på hemvist resp. fast driftställe. Sverige kan emellertid enligt intern skattelagstiftning endast beskatta den del av rederiets inkomst som är hänförlig till rörelse bedriven i Sverige. Huvudregeln innebär således att den inkomst som är hänförlig till verksamheten i Norge och Danmark blir obeskattad. Supplementärregeln innebär att Norge får beskatta den inkomst som är hänförlig till verksamheten i Norge och Danmark. Inkomsten får däremot inte till någon del beskattas i Danmark. I *punkt IV:1 i protokollet* till avtalet ges särskilda regler för beskattningen i Danmark, Norge och Sverige av inkomst som förvärfas av Scandinavian Airlines System (SAS). *Punkt V i protokollet* innehåller ytterligare undantag från huvudregeln i art. 8 punkt 1. Om sjöfarts- eller luftfartsföretag har flera delägare med hemvist i olika nordiska stater kan beskattningsrätten under vissa villkor delas upp mellan hemviststaterna.

Art. 9 ger myndigheterna möjlighet att ändra vinstfördelningen vid vissa transaktioner mellan företag med intressegemenskap. Artikeln överensstämmer i princip med OECD:s modellavtal men utformningen av punkt 2 ansluter till nuvarande bilaterala avtal. Artikelns bestämmelser har för svensk del betydelse vid tillämpningen av 43 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370).

Bestämmelserna om beskattning av *utdelning* i art. 10 ansluter till de principer som gäller enligt OECD:s modellavtal. Skattelagstiftningarna i de nordiska staterna är uppbyggda efter sinsemellan i stort sett enhetliga linjer. I flera hänseenden föreligger dock viktiga nationella avvikelser. Detta gäller inte minst i fråga om principerna för beskattning av bolagsvinst och utdelning. Det har därför inte varit möjligt att uppnå enhetliga beskattningsregler i avtalet i fråga om utdelning. Beträffande skattesatsens höjd i källstaten gäller som huvudregel, i enlighet med OECD:s modellavtal, att skatten inte får överstiga 15% eller, i vissa fall av utdelning mellan bolag, 5% av utdelningens bruttobelopp (*punkt 3*). Beträffande utdelning från bolag i *Island* får sistnämnda skattesats enligt *punkt 4* höjas till 15% i den mån utdelningen dragits av från det isländska bolagets inkomst vid beskattningen i *Island*. Som framgått av redovisningen för isländsk skattelagstiftning innehåller denna regler för att lindra den ekonomiska dubbelbeskattningen av utdelad bolagsvinst. Utdelad vinst får dras av vid bolagets beskattning, dock högst med ett belopp motsvarande 5% av aktiekapitalet. Liknande bestämmelser finns som jag nämnt tidigare i norsk skattelagstiftning. Avdragsrätten gäller emellertid här endast statsbeskattningen. Så länge denna avdragsrätt finns kvar, har *Norge* enligt *punkt 5* rätt att ta ut källskatt på utdelningen med högst 15% i stället för högst 5%.

Enligt 54 § kommunalskattelagen är utdelning mellan svenska bolag i regel undantagen från beskattning hos det mottagande bolaget. I praktiskt taget samtliga svenska dubbelbeskattningsavtal har denna skattefrihet, med de villkor som gäller för skattefrihet för utdelning mellan svenska bolag, utvidgats till att avse även utdelning från bolag i den andra avtals slutande staten. Liknande bestämmelser och avtalspraxis gäller även i några av de övriga nordiska staterna. I *punkt 8, första stycket*, finns en sådan skattefrihetsregel. Eftersom bestämmelserna om skattefrihet i dansk skattelagstiftning direkt avser även utdelning från utländska bolag, måste bestämmelsen utformas något annorlunda såvitt gäller utdelning till danskt bolag (*punkt 8, andra stycket*).

I svenska dubbelbeskattningsavtal har reglerna om skattefrihet för utdelning ibland försetts med ytterligare villkor [se t. ex. avtalen med Schweiz (SFS 1966: 554), art. 25 § 5, och med Nederländerna (SFS 1968: 771), art. 26 § 6]. Villkoren hänger samman med de holdingprivilegier och andra skattefrihetsregler som gäller enligt lagstiftningarna i dessa stater för bl. a. utdelning från utlandet. I förevarande avtal har skattefrihetsregeln inte försetts med sådana villkor. Undantag gäller dock i fråga om utdelning från

danskt bolag (punkt 8, *tredje stycket*). Av redovisningen för dansk skattelagstiftning framgår att utdelning från utlandet till ett danskt bolag i vissa fall inte blir beskattad i Danmark. I den mån detta är fallet och den mottagna utdelningen vidareutdelas till annan stat föreligger inte sådan kedjebeskattnings av bolagsvinsten som skattefrihetsregeln i punkt 8 avser att förhindra. I fråga om utdelning från danskt bolag till bolag i annan nordisk stat gäller därför, liksom enligt art. 10 punkt 4 i nuvarande avtal mellan Sverige och Danmark, ytterligare två alternativa villkor för skattefriheten hos det mottagande bolaget i den mån i denna utdelning ingår annan utdelning som det danska bolaget mottagit från bolag i stat utanför det nordiska avtalsområdet. Det första villkoret [punkt 8, *tredje stycket a*] är att utdelningen från sistnämnda bolag beskattats i Danmark. I sådant fall gäller skattefrihetsregeln i första stycket. Har utdelningen från det icke-nordiska bolaget däremot inte beskattats i Danmark gäller skattefrihetsregeln för denna del endast om utdelningen från det icke-nordiska bolaget hade varit skattefri hos det mottagande bolaget om detta bolag direkt hade innehåft aktierna i det icke-nordiska bolaget [punkt 8, *tredje stycket b*]. Situationen kan illustreras med följande exempel. Ett svenskt bolag har ett helägt dotterbolag i Danmark. Det danska bolaget har i sin tur ett dotterbolag i Storbritannien. Utdelningen från det brittiska bolaget till det danska beskattas inte i Danmark. Det mottagna beloppet vidareutdelas till det svenska moderbolaget. Det första villkoret i punkt 8, *tredje stycket a* är alltså inte uppfyllt. Om emellertid aktierna i det brittiska avtalet innehåfts direkt av det svenska bolaget och inte via det danska, kunde utdelningen från det brittiska bolaget ha varit skattefri i Sverige på grund av bestämmelserna i art. XXIII punkt (3) i det svensk-brittiska dubbelbeskattningsavtalet (SFS 1968:769). Villkoret i punkt 8, *tredje stycket b* för skattefrihet för utdelningen från det danska dotterbolaget är då uppfyllt. Om i exemplet det danska bolaget i stället har ett dotterbolag i en stat med vilken Sverige inte har dubbelbeskattningsavtal, t. ex. Venezuela, kan fråga uppkomma om villkoret i punkt 8, *tredje stycket b* är uppfyllt om utdelning hade skett direkt från Venezuela till det svenska bolaget och i sådant fall hade förklarats vara skattefri efter ansökan om dispens enligt punkt 5 av anvisningarna till 54 § kommunalskattelagen. Enligt min mening är villkoret inte uppfyllt i ett sådant fall. Frågan om skattefrihet skall kunna avgöras av beskattningsmyndighet genom en direkt tillämpning av förevarande avtal eller med stöd av regler i annat dubbelbeskattningsavtal. En annan tolkning skulle innebära krav på prövning av en hypotetisk ansökan om dispens, något som får anses uteslutet.

Även i fråga om utdelning från isländskt bolag gäller visst undantag från bestämmelserna om skattefrihet för utdelning (punkt 8, *fjärde stycket*). Jag nämnde tidigare att isländskt bolag har rätt att vid inkomstbeskattningen i Island göra avdrag för utdelad vinst med högst ett belopp motsvarande 5% av aktiekapitalet. I den mån sådant avdrag skett och utdelningsmottagaren

har hemvist i annan nordisk stat behöver denna stat inte undanta denna del av utdelningen från beskattning, eftersom någon kedjebeskattnings-situation inte föreligger.

Enligt art. 10 punkt 5 i gällande svensk-danska dubbelbeskattningsavtal kan de behöriga myndigheterna komma överens om att institutioner, som på grund av sitt ändamål är undantagna från skatt på utdelning i sitt hemland, skall vara fria från källskatt på utdelning i den andra staten. Riksskatteverket har träffat en sådan överenskommelse med dansk myndighet i april och juni 1975 avseende sex uppräknade danska institutioner. Motsvarande bestämmelser med bemyndigande finns intagna i *punkt 9* i förevarande avtal.

Art. 10 punkt 4 i OECD:s modellavtal föreskriver att de begränsningar i källstatens beskattningsrätt till 5 resp. 15% som gäller enligt punkt 2 i artikeln inte behöver iaktas om utdelningsmottagaren har ett fast driftställe eller en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke i källstaten och utdelningen har verkligt samband med rörelse resp. fritt yrke som bedrivs från driftstället eller anordningen. Motsvarande bestämmelse finns i förevarande avtal i *punkt 2*. Bestämmelsen har emellertid formulerats om med hänsyn till avtalets multilaterala form. Bestämmelserna i *punkt III: 1 i protokollet* kan bli tillämpliga på utdelning som beskattas enligt förevarande punkt. Punkten har berörts vid redogörelsen för art. 7.

Enligt *punkt 3 a)* får källskattesatsen vid utdelning mellan bolag i regel inte överstiga 5% av utdelningens bruttobelopp. Denna begränsning gäller dock inte om utdelningsmottagaren är t. ex. "personsammanslutning". Med hänsyn till att detta uttryck har olika innebörd i de olika staterna har uttrycket definierats i *punkt 11*.

Beskattningen av ränta regleras i *art. 11*. Sådän inkomst beskattas endast i inkomsttagarens hemviststat (*punkt 1*) om inte den fordran för vilken räntan betalas har verkligt samband med rörelse resp. fritt yrke som bedrivs från fast driftställe eller stadigvarande anordning som inkomsttagaren har i källstaten (*punkt 2*). Beträffande utformningen av denna punkt får jag hänvisa till vad jag nyss anförde i fråga om motsvarande bestämmelse i art. 10 punkt 2. Bestämmelserna i *punkt III: 1 i protokollet* kan bli tillämpliga på ränta som beskattas enligt förevarande punkt. Jag får i denna del hänvisa till min redogörelse för art. 7. Art. 11 överensstämmer i övrigt i sak med motsvarande bestämmelser i OECD:s modellavtal.

Royalty beskattas enligt *art. 12* endast i inkomsttagarens hemviststat (*punkt 1*) om inte den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas har verkligt samband med rörelse resp. fritt yrke som bedrivs från fast driftställe eller stadigvarande anordning som inkomsttagaren har i källstaten (*punkt 2*). Beträffande utformningen av denna punkt får jag hänvisa till vad jag tidigare anförde i fråga om motsvarande bestämmelse i art. 10 punkt 2. Bestämmelserna i *punkt III: 1 i protokollet* kan bli tillämpliga på royalty som beskattas enligt förevarande punkt. Jag får hänvisa till

min redogörelse för art. 7. Art. 12 överensstämmer i övrigt i sak med motsvarande bestämmelser i OECD:s modellavtal.

Från finsk sida framfördes under förhandlingarna önskemål om att avtalet borde medge källstaten rätt att ta ut skatt efter en begränsad skattesats på s.k. industriell royalté. De övriga staterna motsatte sig emellertid en sådan bestämmelse. Enighet nåddes om att förhandlingar i frågan skulle tas upp om Finland enligt dubbelbeskattningsavtal med flertalet av de andra industrialiserade medlemsstaterna i OECD skulle tillerkännas rätt att ta ut skatt på industriell royalté som betalas från Finland. Föreskrift härom finns i *punkt VI i protokollet*.

I art. 13 finns regler om beskattning av *realisationsvinst*. Vinst på grund av överlåtelse av fast egendom får i enlighet med OECD:s modellavtal beskattas i den stat där egendomen är belägen (*punkt 1*). Bestämmelsen i *punkt 2* har införts på begäran av Finland. Beträffande bakgrunden till bestämmelsen får jag hänvisa till min redovisning av bestämmelserna i art. 6 punkterna 4 och 6. *Punkt 3* överensstämmer i sak helt med motsvarande bestämmelse i OECD:s modellavtal. Bestämmelserna i punkt III: 2 i protokollet kan bli tillämpliga på vinst som beskattas enligt *förevarande punkt*. Beträffande bakgrunden till bestämmelsen får jag hänvisa till min redogörelse för art. 7. Vinst på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg beskattas enligt *punkt 4, första meningen*, i avtalet endast i den stat där företaget har sin verkliga ledning. Beträffande punktens *andra mening* får jag hänvisa till min tidigare redogörelse för motsvarande bestämmelse i art. 8 punkt 1. Vid redogörelsen för reglerna om inkomstbeskattning av sjöfarts- och luftfartsföretag i art. 8 punkt 1 nämnde jag även att vissa specialregler, innebärande uppdelning av beskattningsrätten, tagits in i avtalet för de fall då sådant företag har flera delägare med hemvist i olika stater (*punkt V i protokollet*). Motsvarande uppdelning kan enligt samma punkt i protokollet ske vid realisationsvinstbeskattning. Beträffande beskattning av SAS finns särskilda bestämmelser i *punkt IV: 1 i protokollet*. Vinst vid överlåtelse av annan egendom beskattas i regel endast i överlåtarens hemviststat (*punkt 5*). Undantag från denna regel föreskrivs i *punkterna 6 och 7* i avtalet. Dessa har oförändrade förts över från det svensk-norska dubbelbeskattningsavtalet (SFS 1972: 35, art. 13 §§ 5 och 6; se även prop. 1971: 172 s. 44–45). Bestämmelsen i punkt 7 har motsvarighet i flera svenska dubbelbeskattningsavtal som ingåtts under senare år. Bestämmelsen har betydelse för tillämpningen av 35 § 3 mom. sjunde stycket kommunalskattelagen. Såsom riksskatteverket påpekat kan det undantagsvis förekomma att fall som omfattas av de särskilda bestämmelserna i punkterna 6 och 7 även täcks av den generella regeln i punkt 2. Denna situation är emellertid svår att undvika och bör accepteras om man vid sidan av en generell bestämmelse även vill ha särskilda regler för att tillgodose vissa nationella intressen.

Bestämmelserna i *art. 14* om beskattning av inkomst av *självständig yrkesutövning* överensstämmer i sak helt med OECD:s modellavtal. De principer som enligt *art. 7* tillämpas vid beskattning av inkomst av rörelse gäller även här. Bestämmelserna i *punkt III:3 i protokollet* kan komma att beröra inkomst av förevarande slag.

Art. 15 reglerar beskattningen av inkomst av *enskild tjänst*. Artikelns följer de huvudprinciper som gäller enligt OECD:s modellavtal. Inkomsten får således i regel beskattas i den stat där arbetet utförs (*punkt 1*). Undantag gäller vid visst korttidsarbete enligt den s. k. 183-dagarsregeln, som tagits in i *punkt 2*.

Mellan de nordiska staterna gäller enligt de nuvarande avtalen särskilda, från OECD-avtalet delvis avvikande beskattningsregler i fråga om personal som är anställd ombord på skepp eller luftfartyg. Beträffande ombordanställda på skepp är detta betingat av att i de nordiska staterna utom Island speciella och sinsemellan likartade regler gäller i fråga om sjömansbeskattningen, vilka tillkommit genom nordiskt samarbete. De nuvarande bilaterala bestämmelserna har i huvudsak oförändrade förts över till förevarande avtal (*punkt 3*).

I *protokollet* till avtalet har tagits in en rad särbestämmelser som berör tillämpningen av *art. 15*. Enligt *punkt II:2 och 4* gäller särskilda regler för beskattningen av inkomst av arbete som avser uppsättning och underhåll av spärstängsel för renar längs riksgränsen mellan Sverige och Norge. Motsvarande bestämmelser gäller i förhållandet mellan Finland och Norge (*punkt II:3*). Som jag nämnt tidigare i samband med redogörelsen för *art. 7* tillämpas här samma principer som vid beskattningen av de företag som är verksamma med uppsättning och underhåll av renstängsel (*punkt II:1*). Jag har tidigare i samband med redogörelsen för bestämmelserna i *art. 7* och *10–14* även redogjort för de särskilda beskattningsregler som avses bli tillämpade i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund. Särbestämmelser i detta hänseende avses gälla även beträffande arbetsinkomst (*punkt III:3*). Enligt *punkt IV:2* tillämpas bestämmelserna i *art. 15* *punkt 3 b*) även i fråga om SAS.

I gällande svenska bilaterala avtal med Danmark, Finland och Norge har tagits in särskilda beskattningsregler i fråga om s. k. "gränsgångare". Sådana regler finns också i avtalet mellan Finland och Norge. Med gränsgångare avses vanligen person som har hemvist och regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i gränskommun i en stat och som utför arbete i sådan kommun i angränsande stat. Gränsgångare beskattas endast i hemviststaten för inkomst av anställning i angränsande stat. Även förevarande avtal innehåller motsvarande regler för beskattning av gränsgångare (*punkterna VII och VIII i protokollet*). De föreslagna reglerna avser emellertid endast förhållandet mellan Sverige och Finland, Sverige och Norge samt Finland och Norge. Avsaknaden av landgräns mellan Sverige och Danmark har medfört att nuvarande gränsgångarregel i Sveriges avtal med

Danmark fått en särskild utformning. Regeln har emellertid i praktiken fått en betydligt vidare innebörd än som var avsett. Både på svensk och dansk sida framfördes därför önskemål om att regeln borde formuleras om eller slopas. Det sistnämnda alternativet valdes. För att medge en skälig tid för anpassning till de nya reglerna har emellertid föreskrivits att nuvarande bestämmelser i avtalet mellan Sverige och Danmark tillämpas under en övergångstid av tre år (*punkt XII:1 i protokollet*).

Enligt *art. 16* får *styrelsearvode* och liknande ersättning, som betalas från bolag med hemvist i en stat, beskattas i denna stat. Bestämmelsen överensstämmer helt med motsvarande regel i OECD:s modellavtal.

Ersättning som *artister* och *idrottsmän* förvärvar i denna egenskap får alltid beskattas i den stat där verksamheten bedrivs (*art. 17 punkt 1*). Detta gäller oavsett om inkomsttagaren är anställd eller är fri yrkesutövare. Bestämmelserna om stadigvarande anordning i *art. 14* och 183-dagarsregeln i *art. 15* gäller alltså inte. Bestämmelserna i *punkt 2* har till syfte att förhindra att beskattningsregeln i *punkt 1* kringgås genom bildande av s. k. artistbolag e. d. Båda punkterna överensstämmer i sak med OECD:s modellavtal. Bestämmelsen i *punkt 3* avser att förhindra att ersättning helt undgår skatt om den stat där verksamheten utövas enligt sin lagstiftning inte kan beskatta ersättningen. Såsom riksskatteverket påpekat saknar bestämmelsen betydelse för svensk del eftersom Sverige tillämpar den s. k. credit of tax-(avräknings-)metoden för att undanröja dubbelbeskattning, vilket innebär, att en artist eller idrottsman med hemvist i Sverige alltid beskattas för ersättningen, även om verksamheten utförs i annat nordiskt land. Jag återkommer senare till denna fråga i samband med redogörelsen för *art. 25* i avtalet.

Beskattningen av *pension*, *livränta* och *utbetalning enligt sociallagstiftning* behandlas i *art 18*. Sådan inkomst beskattas endast i den stat varifrån utbetalning sker. Artikeln omfattar även pension på grund av offentlig tjänst. Bestämmelsen innebär en ändring i jämförelse med flera av de nuvarande bilaterala avtalen och medför att de svenska interna reglerna om beskattning av sådana utbetalningar till person bosatt utomlands kan tillämpas till fullo.

Såsom riksskatteverket påpekat kan dock i vissa undantagsfall regelns utformning komma att medföra att pension på grund av enskild tjänst, som betalas från Sverige till person med hemvist i annat nordiskt land, undgår beskattning. Enligt *punkt 2* av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen kan pension på grund av enskild tjänst, som betalas till person som är bosatt utomlands, beskattas i Sverige endast om den tidigare verksamheten huvudsakligen utövats här. Om svensk pension, som utgår på grund av enskild tjänst som huvudsakligen utövats utanför Sverige, betalas till person med hemvist i annat nordiskt land kan Sverige inte utnyttja sin beskattningsrätt enligt *art. 18* medan artikeln samtidigt förhindrar beskattning i den stat där pensionstagaren har hemvist. Det kan nämnas att motsvaran-

de situation kan uppkomma även i Finland i fråga om finska pensioner. En sådan följd av en samtidig tillämpning av intern rätt och en avtalsbestämelse kan i vissa lägen vara svår att undgå men bör givetvis i möjligaste mån undvikas. Artikelns hade under ett tidigare skede av avtalsförhandlingarna en annan lydelse som inte medförde denna situation för Sverige och Finland men väl för Norge. Genom en särskild bestämmelse i *punkt IX i protokollet* kunde dock Norge förhindra att en sådan situation uppkom.

I förhandlingarnas slutskede fick artikelns nuvarande lydelse, varvid den tidigare nämnda konsekvensen av artikelns utformning inte observerades. När förslag till ändring sedermera lades fram från svensk och finsk sida kunde Danmark av konstitutionella skäl inte bifalla förslaget eftersom avtalet där redan hade godkänts. Vissa smärre ändringsförslag har efter paraferingen också aktualiserats av några av de andra staterna. För att inte ikraftträdandet av avtalet skulle fördröjas har man emellertid enats om att senare ta upp förhandlingar om dessa ändringsförslag. Sådana förhandlingar kommer att påbörjas redan under hösten 1983. Därvid kommer givetvis även frågan om beskattningen av svenska och finska pensioner att tas upp. Det är därför sannolikt att avtalet inom en nära framtid kommer att få en tillfredsställande utformning när det gäller beskattningsrätten i den speciella situation som här redogjorts för.

Art. 19 behandlar beskattningen av inkomst av *offentlig tjänst*, dock inte pension. Bestämmelsen överensstämmer i huvudsak med motsvarande regel i OECD:s modellavtal. Bestämmelsen i *punkt 2 c)* har dock ingen motsvarighet i modellavtalet. Bestämmelsen, som avser att förhindra att inkomst av offentlig tjänst blir helt obeskattad, saknar materiell betydelse för svensk del, eftersom ersättning på grund av svensk offentlig tjänst alltid kan beskattas i Sverige enligt kommunalskattelagen och lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

I samband med den tidigare redogörelsen för bestämmelserna i art. 15 om beskattning av inkomst av enskild tjänst nämnde jag att särskilda undantagsregler gäller för s. k. gränsgångare, dvs. en person som bor i en gränskommun i en stat och arbetar i sådan kommun i en angränsande stat. Enligt gällande bilaterala avtal mellan Sverige och Norge tillämpas gränsgångarbestämmelserna endast i fråga om inkomst av enskild tjänst. I det nya avtalet avses bestämmelserna gälla även beträffande inkomst av offentlig tjänst (*punkt VIII i protokollet*). I förhållande till Finland avses dock gränsgångarbestämmelserna enligt finskt önskemål även i fortsättningen bli tillämpliga endast i fråga om inkomst av enskild tjänst (*punkt VII i protokollet*). – Bestämmelsen i *punkt III:3 i protokollet* gäller även beträffande offentlig tjänst. Jag får hänvisa till min redogörelse för art. 7.

Pension på grund av offentlig tjänst beskattas som jag tidigare nämnt enligt art. 18. I detta hänseende avviker avtalet från OECD:s modellavtal, som tillämpar samma beskattningsprinciper för pension som för lön (art. 19 punkt 2 i modellavtalet).

Gällande bilaterala internordiska avtal innehåller särskilda, gynnsamma beskattningsregler för *studerande* och *praktikanter*. Även i förevarande avtal finns sådana bestämmelser (*art. 20*). Det har emellertid därutöver ansetts motiverat att medge studerande och praktikanter med hemvist i Island särskilt förmånlig skattebehandling vid arbete i annat nordiskt land. Regler härom har tagits in i *punkt X i protokollet*. – De särskilda bestämmelserna i *punkt III:3 i protokollet* gäller även i fråga om studerande och praktikanter. Beträffande bakgrunden till bestämmelserna hänvisas till redovisningen för art. 7.

Under senare år har utforskning och utvinning av gas och olja utanför kusten ("offshore-verksamhet") fått en allt större betydelse för ekonomin, särskilt i Norge men även i Danmark. Utvinningen av dessa naturförekomster har givetvis attraherat utländska företag och utländsk arbetskraft. Därvid har också skattefrågorna kommit i blickpunkten. De särskilda förhållanden under vilka denna verksamhet bedrivs har medfört att de regler som normalt gäller i dubbelbeskattningsavtal beträffande beskattning av inkomst av rörelse, fritt yrke och tjänst endast i undantagsfall ger ett tillfredsställande resultat. I fråga om plats för utvinning av naturtillgångar föreskrivs i *art. 5 punkt 2 f)* att sådan plats utgör fast driftställe, medan plats för utforskning av sådana tillgångar inte omfattas av bestämmelsen. Problemet har observerats av OECD:s skattekommitté (punkt 14 i kommentaren till art. 5 i modellavtalet), som givit avtalslutande stater stor frihet att bestämma vilka avtalsregler som skall gälla för beskattningen av sådan verksamhet. I förevarande avtal har samtliga regler om beskattning av inkomst av *affärsverksamhet och anställning utanför kusten* sammanförts i *art. 21*. Bestämmelserna saknar motsvarighet i gällande avtal. Bestämmelserna har utformats i huvudsaklig överensstämmelse med de regler som finns i Norges dubbelbeskattningsavtal med Storbritannien. Företag som bedriver verksamhet av förevarande slag i annan stat anses ha fast driftställe där om inte verksamheten pågår högst 30 dagar under en tidrymd av 12 månader. Beträffande anställda gäller motsvarande regler för deras arbetsinkomst. Det bör påpekas, att bestämmelserna avser verksamhet både på kontinentalsockeln och på den del av havsbotten som befinner sig inom en stats territorialvatten (*punkt 7*). Riksskatteverket förutser svårigheter med tolkningen av uttrycket "affärsverksamhet som har samband med utforskning eller utnyttjande av naturtillgångar" i art. 21 punkt 1 och begär ett tolkningsuttalande i ett visst angivet exempel. Det är emellertid enligt min mening inte lämpligt att i detta sammanhang bedöma hur en avtalsregel skall tolkas och tillämpas i ett enskilt fall. Verksamhet av förevarande slag bedrivs i ett stort antal olika former och konstellationer. Frågan om tolkningen av artikeln i ett enskilt fall får behandlas av skattemyndigheter och domstolar på vanligt sätt. Uppkommer tvist med annan stat om tolkningen kan frågan lösas med hjälp av bestämmelserna i art. 28 om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse.

Inkomst som inte har behandlats i art. 6–21, beskattas enligt *art. 22 punkt 1* endast i inkomsttagarens hemviststat. Undantag från denna regel gäller i de fall som anges i *art. 22 punkt 2*. Bestämmelsen ansluter i princip till motsvarande regler i OECD:s modellavtal.

Förmögenhet beskattas enligt bestämmelserna i *art. 23*. Artikeln överensstämmer i allt väsentligt med motsvarande bestämmelser i modellavtalet. Beträffande bestämmelsen i *punkt 2* hänvisas till den tidigare redogörelsen för art. 6 punkterna 4 och 6. Bestämmelsen i *punkt 3, andra mening*, har införts av samma skäl som motsvarande bestämmelser i art. 8 punkt 1, första meningen, och art. 13 punkt 4, andra meningen. Jag får hänvisa till redogörelsen för dessa bestämmelser.

Även i fråga om förmögenhetsbeskattningen finns särskilda bestämmelser för SAS (*punkt IV i protokollet*). Beträffande bestämmelserna i *punkt V i protokollet* får jag hänvisa till min redovisning vid art. 8 och 13. Vidare gäller de särskilda skattereglerna vid byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund även vid förmögenhetsbeskattningen (*punkt III:4 i protokollet*).

Bestämmelsen i *art. 24* avser att förhindra att inkomst eller förmögenhet som förvärvas resp. innehas av *dödsbo* beskattas både hos dödsboet och hos dödsbodelägare. Motsvarande regel finns i nuvarande svenska avtal med Finland och Island.

Bestämmelserna om *undanröjande av dubbelbeskattning* finns i *art. 25* (metodartikeln). Sverige, Danmark och Finland tillämpar i princip credit of tax-(avräknings-)metoden (*punkterna 1, 2 och 5*) medan Island och Norge tillämpar exempt-(undantagande-)metoden (*punkterna 3 och 4*). Avtalet förutsätter emellertid att Island och Norge senare kan komma att vilja ändra sina metodbestämmelser (*punkt XI i protokollet*). Även Sverige tillämpar emellertid exempt-metoden i de fall då inkomst eller förmögenhet enligt avtalet skall beskattas endast i annan nordisk stat (*punkt 5 c*). Vid tillämpningen av credit of tax-metoden i Sverige skall inkomst eller förmögenhet som enligt avtalet får beskattas i annan nordisk stat, medräknas i beskattningsunderlaget i Sverige om inkomsttagaren resp. förmögenhetsinnehavaren har hemvist här. Dubbelbeskattning undanröjs genom att den utländska skatten avräknas mot den svenska (*punkt 5 a*). Vid avräkningen av utländsk inkomstskatt iaktas även de nya avräkningsreglerna i 24–26 §§ lagen om statlig inkomstskatt. I fall som avses i *punkt 5 d* skall avräkning ske i Sverige även om inkomsttagaren inte har hemvist i Sverige utan i annan nordisk stat. Motsvarande regel finns i nuvarande svenska avtal med Danmark, Finland och Norge. I *punkt 5 b* föreskrivs att avräkning i Sverige av finsk skatt i vissa fall skall ske även då den finska skatten helt eller delvis eftergivits, s. k. "matching credit". Motsvarande bestämmelse finns i gällande svensk-finska avtal (SFS 1977:812, art. 24 punkt 4; jfr prop. 1973:179 s. 5 och 13). Jag får också hänvisa till min tidigare redogörelse för finsk skattelagstiftning.

I vissa artiklar i avtalet föreskrivs att inkomst eller förmögenhet skall beskattas endast i en stat. Art. 11 föreskriver exempelvis, att ränta, som person med hemvist i en stat förvärvar från annan stat, beskattas endast i hemviststaten. Genom en sådan regel utesluts således samtliga andra avtalslutande stater från beskattningsrätt. I andra artiklar föreskrivs emellertid att en stat får beskatta viss inkomst. Art. 6 föreskriver sålunda att inkomst, som person med hemvist i en stat förvärvar av fast egendom belägen i annan stat, får beskattas i denna andra stat. En person, som är bosatt i staten A enligt dess lagstiftning men även bosatt i staten B enligt dess lagstiftning, innehar en fastighet belägen i staten C. Inkomsten av fastigheten får enligt art. 6 beskattas i C men varken A eller B utesluts från beskattningsrätt. Om intern lagstiftning i A och B medger beskattning av inkomsten kan således beskattning i tre stater uppkomma. Avsikten med art. 26 om *begränsning av beskattningsrätten* är att förhindra sådan beskattning. Om B är hemviststat enligt avtalet medför art. 26 att inkomsten får beskattas i C och B medan A utesluts från beskattningsrätt. B undanröjer dubbelbeskattning genom credit of tax eller exempt. En liknande situation kan uppkomma om en person är medborgare i A och bosatt i B och A kan beskatta sina egna medborgare för all deras inkomst. Bestämmelsen i art. 26 förhindrar A från att utnyttja sitt beskattningsanspråk.

Sedvanliga regler om *förbud mot diskriminering* har tagits in i art. 27. Bestämmelserna överensstämmer i huvudsak med motsvarande regler i OECD:s modellavtal. Bestämmelserna i *punkt 2 andra stycket andra meningen och tredje stycket* har dock överförts från de nuvarande svenska avtalen med Finland och Norge. I fråga om bakgrunden till dessa regler får jag hänvisa till vad dåvarande departementschefen anförde i samband med att avtalet med Norge förelades riksdagen för godkännande (prop. 1971: 172, s. 51). Även bestämmelsen i *punkt 5* har motsvarighet i gällande svensk-norska avtal.

Art. 28 behandlar *förfarandet vid ömsesidig överenskommelse*. Bestämmelserna i *punkterna 1 och 2* överensstämmer i sak med motsvarande bestämmelser i OECD:s modellavtal. *Punkt 3 första stycket, första meningen*, har i huvudsak oförändrad överförts från det multilaterala nordiska handräckningsavtalet (SFS 1982:909). *Punkt 3 första stycket, andra meningen*, är hämtad från gällande bilaterala svensk-finska avtal. Vid förhandlingarna har emellertid enighet rått om att ett multilateralt avtal kräver ett mer utbyggt system för lösning av tolknings- och tillämpningstvister än ett bilateralt. Av särskild vikt är här att tolkning och tillämpning så långt möjligt blir enhetlig inom hela avtalsområdet. Bestämmelserna i *punkt 3 andra stycket* har införts i detta syfte. Innehållet överensstämmer i huvudsak med motsvarande bestämmelser i art. 20 andra stycket, andra meningen, och tredje stycket i det multilaterala nordiska handräckningsavtalet.

Artikel 29 innehåller sedvanliga regler om *diplomatiska företrädare och konsulära tjänstemän*.

Enligt art. 3 punkt 1 a) tredje stycket i avtalet utesluts vissa danska, finska och norska områden från avtalets tillämplighetsområde. Avtalet kan, som jag tidigare påpekat, enligt art. 30 genom diplomatisk notväxling utvidgas till dessa områden.

OECD:s modellavtal (art. 26) innehåller bestämmelser om utbyte av upplysningar för taxeringsändamål. Förevarande avtal saknar sådana bestämmelser. Anledningen härtill är att det multilaterala nordiska handräckningsavtalet, som ingicks år 1972, innehåller bestämmelser om utbyte av sådana upplysningar och om annan administrativ handräckning i skatteärenden.

Avtalet träder enligt art. 31 i kraft 30 dagar efter den dag då samtliga stater meddelat det finska ministeriet för utrikesärendena att de åtgärder vidtagits som krävs för ikraftträdande i resp. stat. Sedan avtalet trätt i kraft tillämpas det i fråga om inkomst som förvärvas fr. o. m. den 1 januari närmast efter ikraftträdandet och i fråga om förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter ikraftträdandet eller senare. De nuvarande bilaterala avtal som räknas upp i art. 31 *punkt 3* upphör att gälla i och med att förevarande avtal börjar tillämpas. Som jag tidigare påpekat i samband med redogörelsen för art. 15 i avtalet kommer dock den s. k. gränsgångsregeln i art. 15 punkt 4 i avtalet mellan Sverige och Danmark att gälla under en övergångstid av tre kalenderår efter det att förevarande avtal trätt i kraft (*punkt XII:1 i protokollet*).

Mellan Sverige och Finland gäller en överenskommelse om flottning i Torne och Muonio gränسالvar (SFS 1949:183). I överenskommelsen finns bestämmelser om bl. a. skattefrihet för flottningsföretag som bildats för att handha flottningen i dessa älvars flottled. Förevarande avtal påverkar inte giltigheten av denna överenskommelse (*punkt XII:2 i protokollet*). Motsvarande gäller enligt *punkt XII:3 i protokollet* beträffande avtalet mellan Sverige och Norge angående grunderna för fördelningen av beskattningen av LKAB:s inkomster (SFS 1979:26).

5 Föredragandens överväganden

Samarbetet mellan de nordiska staterna på skatteområdet är av gammalt datum. De första fullständiga dubbelbeskattningsavtalen ingicks redan på 1930-talet. De nuvarande svenska avtalen med övriga nordiska stater utom Island tillkom under åren 1971–1973. Sedan frågan om ett multilateralt dubbelbeskattningsavtal mellan EFTA:s medlemsstater fått skjutas på framtiden beslöt de nordiska staterna att påbörja arbetet med ett nordiskt multilateralt avtal. Ett första steg togs genom det tidigare nämnda nordiska handräckningsavtalet år 1972. Arbetet med förevarande avtal påbörjades strax därefter.

De nordiska staternas skattelagstiftningar är i sina huvuddrag sinsemel-

lan likartade. Väsentliga nationella avvikelser förekommer emellertid. Det är därför ett tidsödande och tekniskt komplicerat arbete som nu i princip avslutats även om vissa frågor kommer att tas upp till förnyade diskussioner. Avtalsförhandlingarna har utgått från OECD:s modellavtal år 1977 och det färdiga avtalet ansluter i väsentliga delar till modellavtalet. Många av de avvikelser från modellavtalet som förekommer har sitt ursprung i gällande bilaterala avtal.

Såsom framgår av 2 § i den föreslagna lagen skall avtalet tillämpas endast i den mån det medför inskränkning av den skattskyldighet i Sverige som annars skulle föreligga. Lagen är vidare tämligen okomplicerad och ansluter tekniskt till andra, motsvarande lagar om dubbelbeskattningsavtal. Jag anser på grund härav att lagrådet inte behöver höras i detta ärende.

6 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att anta ett inom finansdepartementet upprättat förslag till lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

Innehåll

Propositionen	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Utdrag av protokoll vid regeringssammanträde 1983-09-22	130
1 Inledning	130
2 Lagförslaget	132
3 Skattelagstiftningen i övriga nordiska stater	132
4 Avtalets och protokollets innehåll	140
5 Föredraganden	154
6 Hemställan	155
7 Beslut	155